DOCTORIS ANGELICI

DIVI

THOMÆ AQUINATIS

SACRI ORDINIS F. F. PRÆDICATORUM

OPERA OMNIA

SIVE ANTEHAC EXCUSA,

SIVE ETIAM ANECDOTA; EX EDITIONIBUS VETUSTIS ET DECIMI TERTII SÆCULI CODICIBUS RELIGIOSE CASTIGATA;

PRO AUTHORITATIBUS AD FIDEM VULGATÆ VERSIONIS ACCURATIORUMQUE PATROLOGIÆ TEXTUUM,

NUNC PRIMUM REVOCATA;

NOTIS HISTORICIS, CRITICIS, PHILOSOPHICIS, THEOLOGICIS, CUNCTAS ILLUSTRANTIBUS CONTROVERSIAS

OCCASIONE DOGMATUM SANCTI AUTHORIS EXORTAS, SOLLICITE ORNATA,

STUDIO AC LABORE

STANISLAI EDUARDI FRETTÉ

Sacerdotis, Scholæque Thomisticæ Alumni.

VOLUMEN TRIGESIMUM-TERTIUM

TABULA AUREA

Magistri PETRI DE BERGOMO, Ord. Præd

I

A-O

PARISIIS

APUD LUDOVICUM VIVÈS, BIBLIOPOLAM EDITOREM

13, VIA VULGO DICTA DELAMBRE, 13

M DCCC LXXX

DECLARATIO PROŒMIALIS

PETRI DE BERGOMO.

n et gloriam unius et trini Dei, ejusque gloriosissimæ Genitricis, semperque ginis Mariæ, et Sancti Patriarchæ Dominici, ac Doctoris Angelici S. Thomæ de ri ordinis Fratrum Prædicatorum, una cum tota cœlesti Curia triumphante, re Auream, et certissime pretiosam, quantis qualibusque diurnis pariter ac noctibus, novit Dominus, correctam, expurgatam, auctam, atque omni ex parte detis accipiant, quicumque in veridica, catholica, et saluberrima ejusdem S. Thomæ ficere cupiunt; pro facili ejus notitia, hæc, quæ sequuntur, necessario præno-

Continet præsens Tabula, per modum et ordinem alphabeti, conclusiones, et entientias librorum omnium, et opusculorum ejusdem S. Thomæ, tam in artibus, ra Pagina, atque divina Theologia; prætermissis iis tamen, quæ in sua Catena libros Evangeliorum, ex Sanctorum dictis, miro ordine contexuit; atque aliis, opusculo de Eruditione Principis ac in suis ipse Sermonibus, nunc primum luci a docte, ne pie minus scripta reliquit (1).

Eadem sæpe conclusio, ob multas in ipsa conclusione, variasque dictiones diversis suis posset seriose locari vocabulis: quæ tamen conclusio ex diversis ris collecta, brevitatis studio, sub uno tantum, et principaliori ejus vocabulo ioad reliquas dictiones in conclusione eadem minus principaliter contentas, fiet rincipalem dictionem ad conclusiones alias, aliarum dictionum, cum numero nis suo loco in margine juxta conclusionum principia designato.

tiam pro Sermonibus et Opusculis nuper repertis et huic editioni adjunctis.

Tertium. Copiam, et dictionum necessariam multitudinem, quæ post consuetas allegationes diversis variisque locis dispositæ, singulis plerumque conclusionibus postponuntur, pertransire non licebit : pro quarum omnium distincta notitia, cautum sit, quod ipsarum aliquibus disjunctio, vel, præponitur : nonnullis autem conjunctio, ut, præmittitur : quamplurimis vero stella hæc * præsignatur. Ut exempli causa, Abdicatio rerum temporalium, etc., post allegationes 1-2 et 2-2 has habet dictiones, Perfectio 71, Melius 3, etc., nullo horum eis signo præposito : quod insinuat, quæ in hujusmodi dictionibus tractari contingit, ad conclusionem prædictam, videlicet, Abdicatio rerum, etc., aliquo pacto pertinere. His dictionibus subsequuntur scilicet Amor 93, 94, Martyrium 13, etc. : quibus, cum disjunctio, vel, præponatur : ostenditur de alia dictione eas loqui, et non amplius de Abdicatione quod perfectior sit animæ præparatio. Dictiones autem, quibus conjunctio, ut, præmittitur, simile ibi aliquid, quasi in exemplum adduci designant. Illæ vero omnes, quæ stellam hanc * præviam habent, insinuant, dictiones hujusmodi non esse singularum propositionum, quibus postponuntur, ad propositum : sed tantummodo dictionum, de quibus agitur. Quamvis incuria aliquibus stella haud præmittatur : quibusdam, injuria, posita sit : quod facillime ex dictionum multitudine cognoscetur. Exempli gratia, Concupiscentia 3, postponitur dictioni Abominatio ; in qua tamen dictione Concupiscentia 3, non de tota præposita conclusione, sed de dictione hac tantum Abominatio, agitur. Ut autem facilius quod de his dictionibus quæritur, habeatur, verbi gratia, De præmio accidentali : operæ pretium magis et sat commodum erit, dictionem, Accidentale, quam Præmium, discurrere : quoniam quærenti, quem plus Deus amet, quoad præmium accidentale ; num innocentem, an pœnitentem : cum ibi sit, Amor 32, facillime citato loco id obvium erit. Quæ dictio, Accidentale, in capite versus cum signo hoc § sibi præmisso, post Accidentaliter, ponenda erat. Similiter, in quo habitus subjective inveniatur, minus molestum erit, dictionem Subjective, requirere : ibique post præfatam dictionem, habitum illum videns, ut, Abstinentia, Audacia, etc., suisque locis citationes : et tutius citiusque quod optatur habebitur : quamvis illæ dictiones, post primam subjecti propositionem sint collocatæ : cum immediate essent locandæ post, Subjective, in quo sint habitus subjective describitur : quod de reliquis quoque dictum sit. Et hæc duo hic adducuntur, ut in exemplum, simul atque hic errati correctionem transeant.

Quartum. Ut Doctoris Almi scripta præclara facilius elucescant, maxima plerumque conclusionum multitudo, sub uno successive vocabulo numeratur. Et, ne hinc in quærendo confusio oriatur : sed quod desideratur, occurrat citius : fiet earum distinctio in margine per dictiones ad rem, de qua in conclusione illa sermo est, attinentes ; ut puta ad Quidditatem rei, vel ad Divisionem, vel ad Causam, vel ad Effectum, vel ad Subjectum, vel ad aliquid hujusmodi : quibus innuitur, conclusiones omnes et sententias, sub dictis dictionibus positas, ad eamdem illius vocabuli distinctionem et significationem ibi designatam pertinere (1).

Quintum. Quo impressis hactenus Doctoris Sancti, atque in posterum imprimendis libris

(1) Notationes marginales cujuscumque generis apud nos omnino expunctæ fuerunt.

nibus præsens Tabula deserviat : ut quod inquiritur, satis facile et prompte magis habea- : pristino allegandi sententias per columnas confusissimo, ac impressionum varietate sem- incerto, relicto more, articulorum corpora, responsiones ad argumenta, psalmos, capitula, iones, expositionem litteræ Magistri sententiarum ; ac cætera quæcumque, in tres partes ntis oculo restant distinguenda : nempe in principium, in medium, et in finem : et sub habeticis quibusdam majusculis, in columnarum medio sitis ; subque quandoque etiam iusculis in textu, et in textus ipsius expositione passim respersis characteribus, senten- ,et conclusiones quæcumque continuo invenientur. Exempli causa. Habetur in Tabula pro- itio ista, Abias interpretatur pater Deus. Matth. 1, me° c. D. Hæc propositio, non in prin- io expositionis primi capitis in Matthæum, non in fine : sed in ejus medio sub littera nuscula, c, subque D, majuscula, quam citius invenietur. Legitur quoque, Accidens duplex : licet simplex, et copulatum subjecto. Meta. 7, lect. 4, me° d. H. Hæc pariter Accidentis isio, in medio expositionis lectionis quartæ septimi libri Metaphysicorum sub litteris d. H. a expetenti confestim occurret. Et similiter omnia præsto aderunt, quæcumque pari modo uirentur (1).

Sextum. Allegationes quamplurimæ in præsenti Tabula, in se quidem sub compendio, et [illegible] 'ur : sed ad unam tamen, eamdemque conclusionem sub mul- [illegible] untur : ut lectoribus et prædicatoribus detur via, et prompti- [illegible] facilius intelligendi concordantias diversarum conclusio- [illegible] ipsse Sacram Scripturam (de qua ipse ait, quod nihil sub [illegible] ontinetur, quod manifeste alicubi per sensum litteralem Scriptura Sacra non tradat), et qui etiam a simili de beato inquit Dionysio, quod multoties utitur quadam verborum multiplicatione : quæ licet superflua videatur : diligenter tamen considerata, magnam sententiæ profunditatem continere invenitur : quod uno loco aliquando obscure, atque sub sibi innata brevitate S. Thomas dicit, clarius alio in loco, ac diffusius ponit. Pro dictarum ergo notitia allegationum sciendum, quod ubi in præsenti Tabula legitur sic, 1ª intelligitur illud esse in prima Parte suæ Summæ Theologiæ : 1-2 in prima Secundæ : 2-2 in secunda Secundæ : 3ª in tertia Parte : 1, d. in primo libro Sententiarum, distinctione tali, secundum numerum, qui semper immediate sequitur illud, cujus est numerus : 2, d. in secundo Sententiarum, distinctione tali : 3, d. in tertio Sententiarum, distinctione tali : 4, d. in quarto Sententiarum, distinctione tali, q. quæstione. art. articulo. Et, si repetatur q. antequam sequatur talis linea — quæ est ibi pro Item, distinguens unam allegationem ab alia, circa eamdem conclusionem : tunc intelligitur q. quæstiuncula : a. in argumentis pro [illegible]

Sententiarum : L. 2, in expositione secundæ partis litteræ ejusdem Magistri : lect. lectione : o. per totum : prinº in principio : meº in medio : fi. in fine. Cg. in Summa contra Gentiles, liº libro, cº capitulo, 1m in notabili primo ejusdem capituli, 2m in secundo notabili, 3m in tertio, etc. Verit. in quæstionibus disputatis de Veritate. Poª in quæstionibus disputatis de Potentia Dei. Ma. in quæstionibus disputatis de Malo. Virt. in quæstionibus disputatis de Virtutibus in communi. Unio. in quæstione disputata de unione Verbi incarnati. Spiritu. in quæstione disputata de spiritualibus creaturis. Anima, in quæstione disputata de Anima. Quol. Quolibeto. Opus. Opusculo : Job, in expositione ejus super librum Job. Psal. in expositione ejus super psalterium David prophetæ. Isa. in expositione ejus super Isaiam. Matth. in postilla ejus super Matthæum. Jo. in postilla ejus super Joannem. Rom. in expositione ejus super epistolam B. Pauli apostoli ad Romanos. 1ª Cor. in expositione ejus super epistolam primam ad Corinthios, 2ª Cor. in expositione ejus super epistolam secundam ad Corinthios : et similiter fiunt allegationes aliarum epistolarum B. Pauli, prout communiter abbreviatæ scribuntur et imprimuntur. Dionys. in commento vel scripto ejus super Dionysium de divinis nominibus. Trin. in expositione ejus super Boetium de Trinitate, sive Opusculo 70. Hebdo. in expositione ejus super Boetium de Hebdomadibus, scilicet de editionibus, sive conceptionibus, vel Opusculo 69. Caus. in commento ejus super Auctore libri de Causis. Ethic. in commento ejus super decem libros Ethicorum Aristotelis. Ente 1, vel 2, etc., in libro ejus de Ente et essentia, capitulo primo, vel secundo, etc. Meta. in commento ejus super duodecim libros Metaphysicæ Aristotelis. Phy. in commento ejus super octo libros Physicorum Aristotelis. Cœ. in commento ejus super libros de Cœlo et mundo. Gen. in commento ejus super libros de Generatione. Anima, in commento ejus super libros de Anima. Meteor. in commento ejus super libros Meteororum. Sensu, in commento ejus super librum de Sensu et sensato. Memoª in commento ejus super librum de Memoria et reminiscentia. Somno, in commento ejus super librum de Somno et vigilia. Poster. in commento ejus super libros Posteriorum. Periher. in commento ejus super libros Perihermenias. Quando autem non signatur liber vel capitulum, tunc primus liber vel primum capitulum subintelligitur. Exempli gratia. Rom. lect. 1, intelligendum est, Romanorum primo capitulo lectione prima : similiter, Phy. lect. 8, legendum est, Physicorum libro primo, lectione octava.

Septimum. In hac Tabula, post unam conclusionem positam ad unam partem, cum suis diversis allegationibus, in sequenti conclusione adducitur aliquid in oppositum, et ad aliam partem, et seriose aliquando diminute, etiam cum suis allegationibus, ad difficultandas materias : ut sic perutilis, ac præclarissimus exprimatur arguendi docendique modus in doctrina et libris Doctoris Sancti : et communiter sic imprimitur. Oppositum videtur dicere. Vel, sic : Imo etc. Pro majori autem declaratione, et concordantia illarum conclusionum, in quibus ([illegible]
quando in [illegible]
allegati [illegible]

ordantiæ secundum numerum dubiorum, et secundum ordinem hujus Tabulæ per Al-
etum. Et sic fiet remissio sub tali numero ad numerum concordantiarum et dub[illegible]
dictorum ejus : quæ non diminute, sed complete adducentur, prout jacent in libri-
em S. Thomæ Quæ quidem dubia post duas illas conclusiones in margine assign[illegible]
suo numero : et ponuntur in fine hujus Tabulæ, etiam cum suo numero, et cum [illegible]
itionibus et responsionibus, dicta dubia concordantibus ; eo maxime quod idem Doctor
us in se, vel in suo simili in dictis suis, si recte atque diligenter inspiciatur, seipsum
rat (1).

avum. In præsenti quoque Tabula post concordantias ante dictas ponuntur Sacræ
uræ tam novi quam veteris Testamenti auctoritates : quas idem Sanctus Thomas in
suis, præcipue in Theologica facultate, diligenti ac vigilanti studio, licet quædam ali-
incidenter, secundum catholicæ fidei veritatem, nobis exponere dignatus est. Quæ
tates ponuntur secundum ordinem librorum et capitulorum ejusdem Sacræ Scripturæ,
legationibus ejusdem S. Thomæ in libris suis. Ubi etiam quandoque quoad allegatio-
remissio unius auctoritatis ad aliam superiorem vel inferiorem similiter auc[illegible]
quod vel ibi eadem auctoritas vel in suo simili declaratur.

m. [illegible] a non servantur plerumque regulæ Orthograp[illegible]
[illegible] , y, et hujusmodi : sed fere omnia, secundum
[illegible] imprimuntur : ut quælibet conclusio vel d[illegible] quæddam
[illegible] r (2). [illegible] os, q.
[illegible] Mel

(1) [illegible] æc omissæ fuerunt in hac editione ut et in Veneta cur. De Rubeis.

(2) [illegible] peccantur in Indice edit. Rom., nobis incorrecta relinquere non lic[illegible]
[illegible] facesseret, ut inspicienti patebit, præsertim ob necessitatem et un[illegible] al-

IN OPERA

SANCTI THOMÆ AQUINATI

INDEX

SEU TABULA AUREA EXIMII DOCTORIS

F. PETRI DE BERGOMO.

A

A

1 A præpositio denotat principale agens : sed Per præpositio, denotat causam instrumentalem 4, d. 1, q. 1, a. 4, q. 1, c. fi.

2 A vel Ab præpositio designat tantum habitudinem principii effectivi, sed Per præpositio, designat habitudinem cujuscumque causæ 1, d. 32, q. 2, 2, c. — L. prin° — d. 42, L. fi. — Posteriorum, lect. 1, prin° : ut Eva 1. Per. o.

3 Omne quod est ab aliquo, est per illud, et non e converso 1, d. 32, q. 2, 2, c.

1 AARON fuit sacerdos, et fuit pontifex, id est princeps sacerdotum 4, d. 24, q. 3, art. 2, q. 1, 1^{m} — Consecratio 19. Maria 4.

2 Filiæ Aaron poterant nubere in qualibet tribu Israel : quia non habebant sortem in hæreditate 4, d. 30, q. 2, art. 1, q. 3, 4^{m}.

3 Aaron occulte punitus fuit, propter conflationem vituli, ut prælati puniantur clam, ad evitandum scandalum 4, d. 46, q. 2, art. 2, q. 2,

tio 7. Investiri. Religio 72.
on habet prælationem ordinariam
, art. 1, q. 3, 4^{m} — d. 25, q.
, 2^{m}. Clavis 12.
t, quod nimis juvenculæ fiant
m. 5° c. 2, prin°.
um temporalium secundum præ-
im (ut scilicet homo sit paratus
omnia distribuere) pertinet di-
ctionem : non autem abdicatio
: quia sic in ea non consistit

ABJICERE

essentialiter perfectio : sed est quoddam
fectionis instrumentum 1-2, q. 108, q.
— 2-2, q. 184, 7, 1^{m}. Perfectio 71. Mel
Voluntas 54. Offerre. Benefacere 1. Pau
3. Vel Amor 93, 94. Bonum 165. Mart
13. Beatitudo 19. Beneficium 1, 4, 5. I
38. Divitiæ 10. Objecta 12. Perfectio 64
Christus 90.

ABDUCI. Bonitas 47. Raptus 1. Virtus 41
tium 11.

ABEL. Ætas 5. Eucharistia 12. Sacramentun

ABESSE. Accidens 62.

ABGARUS. Imago 41.

ABHORRERE. Animal 41.

ABIAS interpretatur pater Deus. Matth. 1, in

ABJECTIO. Intellectus 67. Passio 1, et circa

ABJECTUS. Christus voluit abjectos esse
consanguineos et discipulos : ne eorum p
catio ad aliquod terrenum commodum c
sita videretur, et ne salus mundi ascrib
humanæ sapientiæ aut virtuti : sed solam
næ. Opusc. 2, c° 7. Abdicatio. Vel Vilis.
gio 90.

ABJICERE temporalia dupliciter contingit
cet propter contemplationem divinorum,
sensus involvatur eis. Primum significat
rasuram clericorum. Secundum vero pe
suram 4, d. 24, q. 3, a. 1, q. 1, c. — 2^{m}
3, c. Opusc. 65, c° 9. * Abdicatio. Al
Abraham 27. Abrenuntiatio. Socrates 1.
tus 90.

quia Christus futurus erat rex, propheta et sacerdos, et quia in Abraham primo incepit circumcisio, et in David electio 3ª q. 31, 2, o. — Matth. 1, prinº — Hebr. 7, lect. 2, fi. Assumere 19. Circumcisio 14, 28.

19 Abraham fuit primus inter antiquos patres : quia accepit promissionem de Christo nascituro 3ª q. 70, 2, c. — Hebr. 7, lect. 4, prinº. Circumcisio 27, 28.

20 Promissio de Christo facta fuit Abrahæ, non quidem propter meritum, sed ex gratia Dei 1-2, q. 98, 4, c.

21 Omnes descendentes ab Abraham, decimati sunt in eo, præter Christum 3ª q. 31, 8, o. — 3, d. 3, q. 4, 3, o. — 4, d. 1, q. 2, art. 2, q. 3, 2ᵐ — Hebr. 7, lect. 2, fi. Decimæ 13.

22 Abraham dedit decimas Melchisedech summo sacerdoti 2–2, q. 87, 1, 3ᵐ — 3, d. 3, L. 2, prinº.

23 Abraham adoravit angelos, in quantum apparentes in corporibus, quasi imaginibus repræsentabant Trinitatem 1ª q. 51, 3, 5ᵐ — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 5, 3ᵐ.

24 Abraham juste obtulit angelis cibos : quia credidit eos homines esse, in quibus tamen Deum venerabatur, sicut solet Deus esse in prophetis, ut Augustinus dicit 1ª q. 51, 3, 5ᵐ — 2, d. 8, 4, 1ᵐ.

25 Vis generativa restituta est miraculose Abrahæ, respectu Saræ, et respectu cujuscumque alterius mulieris. Rom. 4, lect. 9, meᵒ — Hebr. 11, lect. 3, meᵒ — fi.

26 Postquam perpendit Abraham, Saram esse sterilem, deseruit eam, quoad actum conjugalem. Gal. 4, lect. 8, fi.

27 Abraham abjecit Agar et filium ejus, ex dispensatione Dei, propter mysterium 4, d. 33, q. 1, art. 3, q. 3, 3ᵐ.

28 **Abraham improprie pœnitebit, quod plura bona** non fecit 4, d. 14, q. 1, art. 3, q. 3, 5ᵐ. * Arabes. Circumcisio 3, 14, 15, 27; 28. Eucharistia 12, 19. Experientia 12, 13. Judæi 2. Luxuria 15. Limbus 2. Mendacium 20. Sem. Templum 4.

ABRENUNTIATIO divitiarum comparatur eleemosynis, sicut universale particulari, et holocaustum sacrificio 1-2, q. 102, 3, 8ᵐ — 2–2, q. 186, 3, 6ᵐ — 5, 1ᵐ * Abdicatio. Abjicere. Corona 2, 4. Votum 60.

ABROGARE. Consuetudo 1, Lex 170.

ABSALON. David 2.

ABSCINDI. Caro 3. Nasus.

1 **ABSCONDERE** se potest justus propter tria ; scilicet ut persecutor quiescat, ut præceptum a Domino opus perficiat, et gloriosiorem coronam acquirat. Opusc. 58, cᵒ 8.

2 Abscondere debemus triplex bonum a favore hominum, scilicet eleemosynam, orationem et jejunium. Opusc. 58, cᵒ 8.

3 Absconditur decor corporalis tripli
per habitus vilitatem, per jejuni
tem, et per boni operis assidu
58, cᵒ 8.

Abscondere peccatum, contingit du
cet dum fit, et per negligentia
Primum est remedium contra p
pejus est peccatum publicum, q
propter majorem contemptum, et
dalum. Sed secundum contraria
3ª q. 84, 6, 1ᵐ. Occultatio 1.
Confessio 51, 84. * Dulcedo 8. Fo

ABSENS. Deus quantum in se est
sens. Sed homo a Deo præsente
q. 3, 1, 5ᵐ — q. 9, 1, 3ᵐ —
— 1-2, q. 112, 5, c. — 1, d. 4
Recedere. * Aversio. o.

1 **ABSOLVERE** non potest, non ordi
q. 2, art. 1, q. 1, o. — d. 18,
2, c. — d. 19, q. 1, art. 2, q. 1,

2 Solus sacerdos potest absolvere in foro pœnitentiali 4, d. 7, q. 3, art. 1, q. 3, c. — d. 17 q. 3, art. 3, q. 4, c. fi. — d. 18, q. 2, art. 2 q. 2, c. — d. 20, art. 4, q. 2, c.

3 Sacerdos non absolvit nisi ad aliquid faciendum ligando 4, d. 17, q. 3, art. 3, q. 4, c. fi. — d. 18, q. 1, **art. 3, q. 3, o.**

4 **Sacerdos habens jurisdictionem,** potest absolvere de quolibet peccato non reservato 4, d. 19, q 1, art. 3, q. 2, c.

5 Absolutio facta a sacerdote peccatore, valet sicut et a justo, nisi sit hæreticus 2-2, q. 39, 3, o. — 4, d. 25, q. 1, 2, 1ᵐ — Opusc. 22, cᵒ 3.

6 In mortis articulo, quilibet sacerdos potest quemlibet a quolibet peccato et excommunicatione absolvere 4, d. 18, q. 2, art. 5, q. 1, c. — d 19, q. 1, art. 3, q. 1, c. fi. — d. 20, art. 1, q. 2, o. Confessio 74. Excommunicatio 31. Vel Baptismus 207, 209. Martyrium 18. Religio 43.

7 In quinque casibus, sacerdos non potest suum subditum absolvere : scilicet si injungenda sit solemnis pœnitentia 4, d. 19, q. 1, art. 3, q. 2, o.

8 Nullus potest se vel parem vel superiorem absolvere **nec ligare, nisi de veniali 4, d. 17, L. fi.** — d. 18, q. 2, art. 3, q. 1, o. — d. 19, q 1, art. 3, q. 3, 3ᵐ — d. 20, art. 5, q. 4, 1ᵐ — 3ᵐ.

9 Sacerdos potest absolvere eam cum qua peccavit, sed non debet 4, d. 19, q. 1, art. 3, q. 2, 1ᵐ.

10 Sacerdos simplex potest absolvere ab homicidio : non autem ab irregularitate 4, d. 19, q. 1, art. 3, q. 2, 2ᵐ.

11 Non omnis sacerdos potest quemlibet absolver 4, d. 17, q. 3, art. 3, q. 4, o. — d. 18, q, art. 1, q. 2, 2ᵐ — q. 2, art. 3, q. 1, 3ᵐ d. 19, q. 1, 3, o. — d. 24, q. 3, art. 2, q, c. — d. 23, q. 1, 2, 1ᵐ — Cg. 4, cᵒ 72, fi. Quol. 12, 31, c. Potestas 12.

— q. 3, c. — d. 25, q. 1, 2, 1m — Cg. 4, c°. 72 — Verit. q. 27, 3, 1m — 5m — Quol. 2, 16, 2m — 4m — Quol. 4, 10, o. — Opusc. 22, o. — Jo. 11, lect. 6, fi. 6 — c° 20, lect. 4, fi.

In absolutione præmittitur oratio, et etiam dicitur oratio post absolutionem, ut impetretur confitenti idoneitas ad suscipiendum effectum sacramenti : nec est de necessitate. Opusc. 22, c° 3. Vel satisfactio 4.

Quædam reliquiæ peccati remanent post absolutionem : scilicet dispositio ad peccatum, et reatus, licet diminute 3a q. 86, 5, o. — q. 89, 1, 3m — 2, d. 32, q. 1, 1, c. — 4, d. 14, q. 2, art. 1, q. 3, o. * Confessio 59. Judex 7. Judicium 22. Pœna 60, 99. Pœnitentia 31, 113, 115. Satisfactio 12. Simonia 21. Usura 313.

ABSOLUTE dictum intelligitur de dicto simpliciter, sicut ens de substantia, aliquando etiam citius de eo quod dicitur per posterius, ratione adjuncti, sicut ens in alio intelligitur de accidente, 1, d. 9, q. 1, 1, 2m — Verit. q. 7, 5, 3m.

Oppositum videtur dicere. Verit. q. 7, 5, 3m.

Falsum secundum quid, non debet dici simpliciter et absolute falsum. Verit. q. 1, 10, c. fi.

ABSOLUTUM est prius relativo secundum esse, et est posterius relativo secundum dici 1–2, q. 16, 4, 2m.

In absolutis comparativum præsupponit positivum : non autem in respectivis, nisi abusive. Cælo. 3, lect. 3, fi. 12. * Denominatio 7, 8. Dignitas 2. Distinctio 33. Nomen 74. Numerus 16, 23, 24. Pater 10. Persona 36. Processio 52. Relatio 21, 72. Voluntas 9. Usura 90.

ABSORBERI. Coitus, 4, 5. Delectatio 55, 56. Usus 7.

ABSTINENTIA importat subtractionem ciborum. Ideo est virtus, si ratione reguletur 2–2, q. 143, c. — q. 146, 1, o. Castitas 6.

Abstinentia est specialis virtus 2–2, q. 146, 2, o.

Abstinentia a cibo necessario ad valitudinem quoad optimam dispositionem corporis laudatur : non autem quoad ea quæ incumbunt ex officio, vel societate 2–2, q. 141, 6, o. — q. 142, 1, c. — q. 147, 1, 2, o. — q. 150, 1, 1m — 4, d. 15, q. 3, art. 1, q. 2, 3m — d. 17, q. 2, art. 3, q. 2, c. — Verit. q. 2, 6, 1m — Quol. 5, 18, o.

Abstinentia impediens ab operibus utilioribus, ad quæ quis non tenetur, est indiscreta, etsi non illicita 4, d. 15, q. 3, art. 1, q. 2, 3m.

Abstinentia consistit in medio : licet denominetur a defectu 2–2, q. 146, 1, 3m.

Usus ciborum et eorum abstinentia non pertinent ad regnum Dei : nisi sint cum ratione, fide, et dilectione Dei 2–2, q. 146, 1, 1m.

Abstinentes **frequenter diutius vivunt. Et** frequentius mortales ægritudines fiunt ex superfluitate cibi, quam ex abstinentia 4, d. 15, q. **3, art. 1, q. 2, 3m — d. 17, q. 2, art. 3, q.** 2, c. — Verit. q. 2, 6, 1m — Quol. 5, 18, o.

8 In scientia abstinentia est ministranda : ut scilicet homo a cibis abstineat prout oportet, pro congruentia hominum, **cum quibus vivit**, et personæ suæ, et pro valitudinis suæ necessitate 2–2, q. 15, 3, c. fi. — q. 146, 1, c. fi.

9 Abstinentia est subjective in concupiscibili. Virt. q. 1, 4, c. fi. Continentia 14, etc. Subjective. * Castitas 11. Continentia 1, etc. Christus 89. Delectatio 38. Ebrietas 13. Jejunium 4, 7, 39. Juramentum 23. Luxuria 19. Maceratio o. Miraculum 27. **Plato 2. Temperantia 9.** Vita 39.

1 ABSTRACTIO triplex : scilicet a materia, et ab inferiori, et a sensu 1a q. 40, 3, c. — Trin. 18, c. — Opusc. 3, c° 62 — Met. lect. 10, me° 2 — Lib. 3, lect. 1, fi. — lect. 7, prin° 1 — Lib. 8, lect. 1, prin° 3 — Lib. 12, lect. 2, prin° 1 — Anima lect. 4, prin° — **Lib. 3, lect. 8, me° 3. Resolutio.**

2 Abstractio duplex : scilicet secundum duplicem operationem intellectus, id est per modum compositionis et divisionis : sicut cum intelligimus aliquid non esse in alio, vel esse separatum ab eo : **vel per modum simplicis** et absolutæ considerationis : sicut cum intelligimus unum, nihil considerando de alio 1a q. 85, 1, 1m. **Intellectus 77, 100, etc.**

3 Abstractio fit a materia quadruplici : scilicet **sensibili, intelligibili, communi, et individuali** 1a q. 85, 1, 2m — 3a q. 77, 2, 4m — 2, d. 2, q. 2, 2, 4m — Verit. q. 2, 6, 1m — q. 10, 4, 6m — Trin. 18, c. — Meta. prol. me° — Lib. 6, lect. 1, o. — Lib. 11, lect. 7, fi. — Phy. prin° — Sensu prin°. Cognitio 57. Separatio 2. Unitas 14.

4 Mathematica abstrahunt a materia sensibili : non autem a materia intelligibili : sed per eam demonstrant 1a q. 85, 1, 2m — 3, q. 77, 2, 4m — 2, d. 2, q. 2, 2, 4m — Verit. q. 2, 6, 1m — Meta. prol. me° — Lib. 4, lect. 12, fi. — Lib. 6, lect. 1, fi. — Lib. 8, lect. 5, me° — — Lib. 11, lect. 3, fi. — lect. 7, me° — Phy. prin° — Lib. 2, lect. 3, me° — Anima 3, lect. 8, me° — Poster. lect. 30, me°. Mathematica 4. Scientia 121.

5 Hæc linea quæ est in materia sensibili, in quan tum est individua non potest abstrahi : quia [illegible] hac materia individuatur. Poster. lect. 30, me[illegible]

6 Intellectus agens abstrahit species intelligibi[illegible] **a phantasmatibus, in quantum virtute ejus p**[illegible] sumus intelligere naturas specierum sine c[illegible] ditionibus individualibus 1a q. [illegible] q. 85, 1, 1m — 3m — 4m — [illegible] 3, 7. Intellectus 49, 150. Vel A[illegible]

7 Necesse est, quod intellectus n[illegible] phantasmatibus 1a q. 85, 1, o[illegible] — q. 101, 1, o. Anima 183, etc[illegible]

8 Imo in statu innocentiæ, hom[illegible]

INDEX.

ACTIO

50 Imo non potest esse idem accidens numero actio et passio, sed eorum differentiæ sunt tantum penes terminos, scilicet agens et patiens 2, d. 40, 4, 1^m — Cg. 2, c^o 57, 1^m.

51 **Actio ut prædicamentum', dicit aliquid fluens ab** agente cum motu 1. d. 8. q. 4, 3, 3^m. * Accidens 53, 74, 93. Actio 111.

52 Actio speciem habet a forma agentis 1^a q. 14, 5, 3^m — 1-2, q. 1, 3, c. — 3^a q. 19, 1, 3^m — **1, d. 13, 2, c. prin° — 2, d. 40, 1, c. —** 5^m — Cg. 3, c^o 8, 1^m — Verit. q. 20, 1, 2^m — Virt. q. 2, 3, c. — 7, 17^m — Phy. 2, lect. 2, **fi. Ma. 43. Operatio 3.**

53 **Actiones differunt specie secundum diversitatem** formarum, quæ sunt principia earum, licet agentia non differant specie 2, d. 40, 1, c. — 5^m. Homo 40.

54 Principium actionis, primo est finis, secundo **agens, tertio forma, non autem materia 1^a q.** 105, 5, c. Vel potentia 2, me°. Anima 47, 53.

55 Illud quod est indeterminatum, vel in potentia, **ut sic, non potest esse principium alicujus actionis 1, d. 45, 3, c.**

56 Actio speciem naturalem habet ex agente et ter**mino magis, sicut et motus ; a principio autem** intrinseco est naturalis. Po^a q. 6, 8, c. prin°.

57 Actio quælibet commensuratur virtuti agentis. Nec **aliquod agens naturale, nititur ad agendum id** quod excedit suam facultatem 2-2, q. 1, 30 — c. Natura 34.

58 Omnibus rebus naturaliter insunt principia propriarum operationum, quibus eas convenientes reddant fini suo 4, d. 33, q. 1, 1, c. prin°.

59 **Actio est in agente subjective 1, d. 32, q. 1, 1,** c. me° — d. 40, q. 1, 1, 1^m — 2, d. 40, 4, 1^m — 3, d. 18, 1, 4^m — Po^a q. 7, 9, 7^m — 10, 1^m — q. 8, 2, c. * Appetitus 52. Caput 4. Conceptio 3, 35. Subjective.

60 Imo actio est tantum in patiente subjective. Meta. 11, lect. 9, fi. — Phy. 3, lect. 3, fi. 5 — Anima. 3, lect. 2, me° 7.

61 Actiones quæ sunt in agente, sunt quasi perfectio ipsius. Hujusmodi autem non sunt nisi actiones cognoscentis et appetentis. Cg. 2, c. 23, 4^m.
Imo non solum actiones immanentes, sed etiam actiones transeuntes, sunt in agente, et sunt perfectiones ipsius. Po^a q. 7, 9, 7^m — 10, 1^m — q. 8, 2, c.

62 Omne agens habet in se formam, qua agit. Quol. 6, 2, c. — Spiritu. 2, 10, c. — Anima. 2, c. — 5, c. me° — 16, c. me°. Opusc. 9, q. 37 — Anima. 3, lect. 7, fi. — lect. 10. Creatura 34.

63 Omnis forma dependens ab agente secundum fieri tantum, remanet cessante actione ejus 1^a q. 104, 1, c. — Po^a q. 5, 1, o.

64 Impossibile est actionem unius agentis terminari ad formam tantum et alterius ad subjectum formæ, nisi in agentibus subordinatis 1^a q. 118, 2, 3^m — 2, d. 18, q. 2, 1, 5^m — Po^a q. 3, 6, 21^m — 9, 21^m.

65 Una et eadem actio procedit a primo et secundo agente, non autem a duobus agentibus unius ordinis 1^a q. 101, 5, 2^m.

66 Actiones diversorum agentium non possunt terminari ad unum effectum, nisi agentia sint subordinata 3, d. 37, q. 3, 3, c. — Cg. 2, c^o 87, 3^m. * Æstimativa 3. Denominatio 6.

67 Non omnis novitas effectus ponit novitatem in actione et mutationem in agente ; sed tantum si agens agat ex necessitate naturæ, vel actio **sit media inter agens et effectum 2, d. 1, q. 1,** 5, 11^m — Cg. 2, c^o 35, 1^m — 2^m — Po^a q. 3, 17, 12^m — Opus. 3, c^o 97. * Figura 7. Finis 11, 12, 63, etc. 134. Forma 117, 118.

68 Omnis actio potentiæ vel virtutis motæ a superiori potentia vel virtute, est etiam passio. Unio 5, c.

69 **Actio est magis propinqua agenti, quam patienti** 4, d. 9, art. 2, q. 2, c. fi.

70 Quanto agens est potentius, tanto magis potest actionem suam diffundere ad magis distans 1^a q. 118, 1, c. — 2-2, q. 141, 7, 2^m — Cg. 2, c^o 6, 6^m — lib° 3, c^o 24, fi. — Po^a q. 3, 4, c. fi. * Imprimere 3. Individuum 10.

71 In qualibet actione illud quod est ex parte agentis, est quasi formale : et quod est ex parte patientis vel recipientis est quasi materiale 4, d. 46, q. 2, art. 2, q. 3, c.

72 Actio primi agentis est prior in movendo, et posterior in utendo actibus aliorum ad suum finem 3, d. 23, q. 3, a. 1, q. 1, c.

73 Actiones omnium secundorum agentium, fundantur super actionem primi agentis 3, d. 23, **q. 3, art. 1, q. 1, c. — 4, d. 11, q. 1, art. 3,** q. 1, c. Agens 94.

74 Actionum quarum una est regula et ratio alterius, una non impedit sed juvat aliam 1^a q. 112, 1, 3^m. * Instans 14, etc.

75 Omnis defectus actionis est ex defectu principiorum ejus. Verit. q. 24, 7, c. Actio 54. Defectus 13, 14. * Intellectus 63, etc. Juramentum 25.

76 Actio non attribuitur instrumento proprie, sed principali agenti 1-2, q. 16, 1, c. fi. — 2-2, q. 172, 2, 3^m — 3^a q. 13, 3, c. — q. 15, 9, 1^m — 2, d. 35, 4, c. — 4, d. 1, q. 1, art. 1, q. 4, c. — d. 3, art. 2, q. 1, 8^m — d. 5, q. 2, art. 2, q. 2, 1^m — d. 8, q. 2, 3, 1^m — d. 44, q. 1, art. 1, q. 3, 3^m — art. 2, q. 1, 3^m — d. 45, q. 2, a. 1, q. 3, c. — Cg. 2, c^o 87, 3^m — lib° 3, c^o 24, me° — Verit. q. 5, 9, c. — prin° — q. 12, 8, 5^m — Ma. q. 7, 6, c. Rom. 9, lect. 3, me°. Agens 6.

77 Actio attribuitur instrumento sicut immediate agenti, sed principali agenti sicut in cujus virtute agit instrumentum 3^a q. 66, 5, 1^m. Passio 99.

ACTIO

102 **In cognoscentibus, principia actionum sunt cognitio et appetitus** : in aliis autem sunt formæ eorum 4, d. 33, q. 1, 1, c. prin°.

103 Actio sine corpore, non convenit formæ quæ **unitur materiæ.** Spiritu. 2, c. * Tempus 29, etc.

104 Omnis actio cujuslibet rei, est per formam specificam **naturæ ejus, sicut per primum principium** 1, d. 49, q. 1, art. 1, q. 1, c. — Quol. 6, 2, c. Agens 84.

105 **Forma perfecta secundum esse reale, potest esse principium actionis transeuntis, non autem imperfecta** 1–2, q. 5, 6, 2^m.

106 Actio est indicium virtutis, et virtus essentiæ, **solum si actio procedit a virtute, et virtus ab** essentia 4, d. 47, q. 2, a. 1, q. 3, 2^m.

107 **Forma ut forma est principium agendi simile.** Sed non potest disponere patiens nisi perfecta. Anima. 2, lect. 14, fi. * Verbum 78, etc. Veritas 4, 44.

108 **Forma determinata ad unam operationem, non requirit dispositionem** 1–2, q. 49, 4, c. — 1^m — 1, d. 45, 3, c.

09 **Formæ dependentes a materia, non habent per se operationem.** Anima 1, c. Visio 2. Vivificare 2.

10 **In eodem instanti acquiritur forma, et incipit actio** 1–2, q. 113, 7, 4^m. Verit. q. 29, 8, 3^m — Anima 18, 5^m.

11 Actio secundum primam impositionem nominis, importat originem motus, quo remoto, nihil aliud quam ordinem originis importat 1^a q. 41, 1–2^m — q. 45, 3, c. * Actio 51.

12 Oppositum videtur dicere 2, d. 40, 4, 1^m — Cg. 2, c° 56, 3^m.

13 Actio proprie est actualitas virtutis 1^a q. 54, 1, c. Amor 42, 133, etc. Assumere 3, c. Compositio 16.

14 Actio quædam est finis, non autem quælibet 1–2, q. 1, 1, 2^m — q. 18, 1, 2^m. Cg. 3, c° 2, fi. — Po^a q. 5, 5, 14^m — Ethic. lect. 1, fi. c. Conjunctio 10. Contactus 2. Cultus 11. Divisio 16, 18. Eucharistia 29. Habere 1. Habitus 1, 2, 24, 25. Finis 30.

15 Quælibet actio eo modo est bona, quo habet esse : sed non est bona simpliciter nisi habeat plenitudinem sui esse 1–2, q. 18, 1, o.

16 Actio humana est bona vel mala quadrupliciter : scilicet ex genere, ex objecto, fine, circumstantiis, et hujusmodi 1–2, q. 18, o. q. 20, 1, 2, c. — q. 73, 7, 1^m. Actio 19.

17 Eadem actio in quantum multa, potest esse bona et mala, non autem in quantum una 3^a q. 82, 5, 3^m — 2, d. 40, 4, o.

18 Actio sequitur rem ratione generis, quandoque vero ratione speciei 4, d. 33, q. 1, 1, c.

119 Quod attribuitur alicui ut ab eo in aliud procedens, ut actio, et relatio, non facit compositionem cum eo. Po^a q. 7, 8, c. — 6^m. Imaginatio 15. Compositio 16.

120 **Omnis processio est secundum aliquam actionem,** et e converso 1^a q. 27, 1, c. Incipere 2, etc. Injustitia 4, etc.

121 Actio sine motu non infert ex se passionem, nisi grammatice, ut in divinis 1^a q. 41, 1, 3^m — Quol. 4, q. 6. o. Juramentum 25. Lex 45, 54, 69, etc. Modestia 2, etc. Necessitas 28. Numerus 18.

122 **Actio cum motu est semper cum innovatione, fieri,** et corruptione ; non autem actio sine motu 1^a q. 41, 1, 3^m — Quol. 4, 9, o.

123 In actione aliqua, potest esse resistentia dupliciter : scilicet vel ex parte agentis, id est, quando **ex contrario agente, virtus agentis debilitatur** : vel ex parte effectus, id est, quando **ex contraria dispositione effectus, actio impeditur** 4, d. 11, q. 1, art. 3, q. 3, 2^m. Desistere 2. Defectus 2, 4, 13, 14. Difficile 2. Agens 43.

124 **Actio tantum dupliciter impeditur a contrario ex** quo fit generatio : scilicet debilitando virtutem **agentis, et per indispositionem patientis. Primum accidit, scilicet in compatientibus, secundum vero** est per se 4, d. 5, q. 1, art. 3, q. 3, 4^m. Passio 82, 83. Posterius. Providentia 30, 33, 45. Relatio 7, 15, 16, 38, 42, 60. Religio 102. Restitutio 2, 4, 10. Sapientia 35, 36. Servitus 2. Sterilitas 1. Tempus 6. Vinculum 2. Forma 135. Defectus 3. Dispositio 33. **Activum.** Aer 4. Amor 68. Angelus 635. Anima 15, 32, 172, 203, etc. 210, 262, 286, etc. 354, 360. Animal 10. Ars 7, 22, 41, 42. Beatitudo 18, 19, 20, 68, 117, 135. Causa 103. Conceptio 3, 36. Consilium 25. Contrarium 26. Cor. 11. Corpus 16. Creatio 19, etc. Dæmon 106, 108. Densitas. Effectivum. Elementum 18. Femina 2, 3. Filiatio 6. Forma 30, 59, 157. 158. Generatio 11, 12, 23. 61. Generativa. Grave 1, etc. Habitus 11, 38. Ignis 11, 18. Imaginativa 3. Lex 4, 10. Lux 2. Magi 7, etc. Malum 41. Motus 11, 12. Naturale 4. Passio 8, 9, 10. Propositio 9. Providentia 37. Ratio 22. Scandalum 3, etc. Scientia 20, 130, etc. 155. Semen 11, 12. Spiratio 2, etc. Subtilitas 2. Virtus 3, 86, 170. Visus 7. Christus 163.

ACTUALITAS

1 ACTUALITAS cujuslibet rei, est lumen ejus : quia per eam intelligitur. Causis lect. 6. Adam 78, 79. Angelus 292, etc. Attentio 3. Baptismus 104, 188. Clausio. Cogitatio 4. Confessio 60. Confirmatio 42. Contemptus 6. Contritio 21, 22, 27, etc. Damnatio 16. Defectus 12. Dæmon 93. Dicere 8.

2 Esse est actualitas omnis formæ 1, q. 3, 4, c. — q. 4, 1, 3^m — q. 5, 1, c. — q. 54, 1, c. — Po^a q. 7, 2, 9^m. Esse 48. Eucharistia 191, 269, 274. **Fides** 107, 111. Filiatio 33. Forma 46. Gratia 154. Hæresis 112. Ignis 18. Ignorantia 1. Imago 35. Incarnari 10. Maria 59, 63, 64. Nitor 2. Nox 3. Omissio 11, 18. Paulus 5. Peccatum 3, 20, 21, 105, 107, 113, 228, 285, 287, 315, 334, 340, 350, 356, 373. Pœna 19, 57. Pœnitentia 110, 128. Prophetia 40. Raptus 8. Sacramentum 71, 80, 105. Satisfactio 16. Semen 20.

ACTUS

ACTUS

ACTUS.

ACTUS.

1-2, q. 74, 2, 3^m — q. 83, 1, c. — 2, d. 35, 4, o. — Cg. 4, c^o 91, 5^m — Verit. q. 25, 5, 11^m — 12^m — 14^m — Ma. q. 7, 1, 15^m — 6, c.

179 Peccatum est ratio mali principalius, id est, prius est in actu exteriori, secundum se malo, ut in apprehensione, quam in voluntate : sed principaliter, id est, completive, est e converso. In executione vero est utroque modo principalius in voluntate. Sed in bonis secundum se, sed in malis ex intentione est principaliter omnibus modis in voluntate. Ma. q. 2, 3, o.

180 Malitia actus peccati est ex defectu debitæ proportionis ad finem, quæ est ex debita commensuratione circumstantiarum 4, d. 16, q. 3, a. 2, q. 1, c.

181 Actus exterior et interior sunt unum peccatum quando sunt simul ; sed separati sunt duo 2, d. 42, q. 1, 1, c. — L. 1, primo — 3, d. 40, 1, 1^m. Ma. q. 2, 2, 8^m, 11^m.

182 Actus attribuitur supposito 1, d. 5, q. 1, 1, c. — d. 7, q. 1, 1, 2^m. Verit. q. 20, 1, 2^m. Actio 85.

183 Oppositum videtur dicere 1, d. 23, 2, o. — d. 26, q. 1, 1, 4^m.

184 Actus attribuitur supposito, non autem naturæ, nisi causaliter 1, d. 5, q. 1, 1, c. — d. 7, q. 1, 2, 2^m — Verit. q. 20, 1, 2^m.

185 Actus sunt suppositorum 1^a q. 22, 3, 1^m — q. 29, 1, c. — q. 39, 5, 1^m — q. 40, 1, 3^m — 1, d. 5, q. 1, 1, c. — d. 7, q. 1, 2, 2^m — Verit. q. 20, 1, 2^m.

186 Imo ista propositio, actus sunt suppositorum : non valet in actibus animæ quæ intelligit et vult, et tamen ipsa non est suppositum, licet sit subsistens extra corpus 1, d. 8, q. 5, 2, 6^m — d. 23, 1, o. — d. 26, q. 1, 1, 4^m.

187 Deficit etiam in speciebus in Sacramento altaris quæ omnem actionem quam poterant agere, substantia panis et vini existente, possunt etiam agere, substantia panis et vini transeunte in corpus et sanguinem Christi 3^a q. 77, 3, c. Accidens 74.

188 Nomen actus, primo fuit impositum operationi, secundo vero formæ. Po^a q. 1-1, c.

189 Natura cujuslibet actus est, quod se communicet quantum possibile est. Po^a q. 2, 1, c. primo.

190 Actus notionales sunt, qui designant processum divinæ Personæ ; essentiales vero processum creaturarum a Deo 1^a q. 41, 1, 1^m — 3, c.

191 Actus notionales attribuuntur divinis Personis, ad significandum in eis ordinem originis 1^a q. 41, 1, o.

192 In divinis est potentia respectu actuum notionalium 1^a q. 41, 4, o. — 1, d. 7, q. 1, 1, o. Po^a q. q. 2, 1, o.

193 Actus notionales non sunt de nihilo, sed de substantia Patris 1^a q. 41, 3, o. — 1, d. 5, q. 2, 2, o. Assumere 3.

194 Actus notionales et relationes personales sunt idem re, sed differunt secundum modum significandi 1^a q. 40, 2, c. — q. 41, 1, 2^m — d. 4, q. 1, 1, 4^m — Opusc. 3, c^o 64.

195 Actus notionales qui significant comparationem generantis, vel geniti ad essentiam, possunt terminari ad essentiam, ut dare et accipere, non autem qui significant comparationem geniti ad generantem vel e converso, ut generari, generare, et nasci 1^a q. 39, 5, c. — 1, d. 5, q. 3, 3^m

196 Actus notionales terminantur tantum ad unam Personam 1^a q. 41, 6, o.

197 Actus notionales præintelliguntur proprietatibus Personarum, nisi sumatur proprietas constitutiva Personæ, et actus ut actio 1^a q. 40, 4, o. — 1, d. 37, q. 1, 2, o. — Po^a q. 8, 3, 7^m — q. 10, 3, o. — Opusc. 3, c^o 63.

198 Actus notionales sunt aliquo modo necessarii, voluntarii, et naturales 1^a q. 41, 2, o. — q. 42, 2, c. — 1, d. 6, o. — d. 13, q. 1, 2, o. — Cg. 4, c^o 11 — 12 — Po^a q. 2, 3, o. — q. 5, 3, c. — q. 10, 2, 4^m — 5^m — Quol. 5, 4, c. — Opusc. 9, q. 12.

199 Ea quæ in divinis habent ordinem ad actus personales, vel essentiales, non prædicantur de notionibus ; alia vero sic 1^a q. 32, 3, 2^m — q. 40, 1, 3^m — 1, d. 33, 4, o. Deus 32, 34.

200 Omnis actus qui prædicantur de supposito, non secundum modum quo differt ab essentia, prædicatur etiam de essentia in divinis 1^a q. 39, 5, c. — 1, d. 5, q. 1, 1, c.

ACUITAS. Actio 85. Acutus.

ACULEUM. Apis 5.

ACUMEN. Cultellus. Dæmon 1, 2, 3.

ACUTUS. Amor 262. Intellectus 192. Ira 19. Lumen 11. Nycticorax. Scientia 46. Timor 22. Vindicatio 8.

1 AD denotat accessum, cum distantia 1^a q. 35, 2, 3^m — q. 45, 7, c. — q. 93, 1, c. — 3^m — 1, d. 3, q. 3, 5^m — L. 6. — d. 31, q. 1, 2, 5^m — 2, d. 16, L. 6.

2 Ad aliquid. Absolvere 3. Abstractum 6. Accidens 93. Adjurare 1. Amor 134. Circumstantia 3. Distinctio 7. Mutatio 4, 6, 8. Pater 19. Pulchritudo 2. Ratio 9.

3 Ad alterum bonitas 41, 52, 54, 160. Propter 4.

1 ADÆQUARI et assimilari important motum ad æqualitatem, et similitudinem : non autem æquale, et simile. Ideo Filius Dei est similis et æqualis Patri, et e converso, et adæquatur, et assimilatur ei : sed non e converso 1^a q. 42, 1, 3^m — 1, d. 19, q. 1, 2, o. — d. 31 — primo — Cg. 1, c^o 29, fi. — Opusc. 9, q. 44 — 45.

2 Oppositum videtur dicere. Verit. q. 4, 4, 2^m. *Accidens 41. Actus 36. Adam 18, 64. Assimilatio 3. Christus 81. Commensuratio. Comprehendere 4. Æquari. Æqualis. Imago 5. Jus 18. Pœna 12. Proportio 1. Ratio 61. Sanitas 1. Universale 12. Usura 35. Veritas 2, 10, etc. 28. Virtus 68.

1 ADAM non videbat Deum per essentiam, secundum communem statum 1^a q. 94, 1, o. — q. 95, 3, c. — 2, 2, q. 5, 1, 2, c. — 2, d. 23, q. 2,

ADAM

ADAM.

ADAM.

ADAM

ADDERE.

93 Adam fuit creatus in ætate juvenili 4, d. 44, q. 1, art. 3, q. 1, 2m.

94 Materia totius naturæ humanæ non potuit esse in Adam 1a q. 119, 2, o. — 2, d. 30, q. 2, 2, c. — 1m — 4, d. 40, 1, 5m — d. 44, q. 1, art. 2, q. 4, c. — Ma. q. 4, 6, 14m — Quol. 8, 5, c. — Rom. 5, lect. 3, fi. Omissio 14, 15.

ADAMAS id est magnes. Anima 1, c. fi. Magnes o.

ADAPTATIO. Beatitudo 140, 170. Femininum 1. Fructus 21. Frui 11. Ordo 80. Pœnitentia 84. Regere 14. Universale 12.

1 ADDERE aliquid super alterum potest tripliciter : scilicet naturam extraneam, determinans reale, et aliquid rationis 1a q. 5, 3, 1m — Verit. q. 1, 1, c. — q. 21, 1, c. * Accidens 85. Auctor 1. Admixtio. Agens 114. Alius 1. Amor 172, 224, etc. Angelus 505. Determinatio 1.

2 Non addere aliquid dupliciter dicitur : scilicet quia de ratione ejus est, nihil sibi posse addi, ut Deus : vel quia non est de ratione ejus additio, ut ens 1a q. 3, 4, 1m — 1, d. 8, q. 4, 1, 1m — 2m — Cg. 1, c° 28, fi. — Verit. q. 21, 4, 9m — Po. q. 7, 2, 6m — Opusc. 30, lect. 8. Aqua 23. Augmentum 2, 4, 5, 7, 9, etc. Baptismus 48. Beatitudo 82, 83, 131. Bonitas 24, 78, 244. Charitas 76. Deus 22, 26, 27.

3 Additio semper præsupponit distinctionem 1, d. 17, q. 2, 2, c. primo — Verit. q. 2, 1, 1m. * Certe 1, 3. Commune 7.

4 Quæ absolute dicuntur, quolibet addito remanent talia ; non autem relativa 1-2, q. 6, 6, 2m. — * Communicabile 1. Consensus 5.

5 Omnis additio, excessus, et transitus sunt entis in actu 2, d. 1, q. 16, 18m. — * Costa 6, 7. Dæmon 88. Determinatio 1.

6 Aliqua addunt differentiam supra ens : et aliqua rationem diversimode 1a q. 5, 3, 1m — q. 13, 11, c. — 1, d. 19, q. 5, 1, 3m — Verit. q. 1, 1, c. — q. 21, 1, c. — Opusc. 42, c° 1. * Deus 22, 26, 77. Definitio 23, 25, etc. Dici 3. Dimensio 5, etc. Dispositio 5. Ut Transcendentia.

7 Bonum addit supra ens respectum rationis ad appetitum 1a q. 5, 1, 1m — 3, 1m — q. 16, 3, c. — 1, d. 8, q. 1, 3, c. — d. 19, q. 5, 1, 3m — Verit. q. 1, 1, c. — q. 21, 1, 6, c. — Po. q. 9, 7, 6m — Opusc. 42, c° 2, fi. * Bonitas 61, 62. Distinctio 13. Electio 27. Ens 36. Episcopus 11.

8 Bonum addit supra ens respectum perfectivi per modum finis, id est secundum esse : verum autem secundum rationem speciei. Verit. q. 21, 1, o. — 2, 3, c. — 6, c. — 3m — q. 22, 1, 1m. Appetitus 26. Bonitas 82.

9 Bonum addit supra ens relationem ad finem : sed verum relationem ad formam exemplarem, scilicet ad Deum 1, d. 8, q. 1, 3, c. fi.

10 Verum addit supra ens respectum rationis ad intellectum tantum 1a q. 16, 3, c. — 1, d. 8, q. 1, 3, c. — d. 19, q. 5, 1, 3m — 7m fi. Verit. q. 1, 1, c. — 4m — q. 21, 1, c. — Po. q. 9, 7, 6m — Opusc. 42, c° 2, fi. * Eucharistia 190, c. Eventus. Exclusio o. Fides 54.

11 Unum transcendens addit supra ens indivisionem tantum 1a q. 11, 1, o. — 2, c. — q. 30, 3, o. — 1, d. 8, q. 1, 3, c. — d. 19, q. 5, 1, 3m — d. 24, q. 1, 3, o. — 2, d. 3, q. 1, 3, 1m — Verit. q. 1, 1, c. — 4m — q. 21, 1, c. — 5, 7m — Po. q. 3, 16, 3m — q. 9, 7, o. — Quol. 10, 1, o. — Opusc. 42, c° 2, fi. — Meta. 3, lect. 12, fi. — Lib° 4, lect. 2, me° 3 — Lib° 5, lect. 8, prin° — Lib° 10, lect. 3, 4, prin° — lect. 8, fi. 8.

12 Imo unum transcendens dicit ens indivisum : quia ens quod dividitur, est vera definitio ejus 1, d. 24, q. 1, 3, 3m. * Fieri 8, 10. Finitum 1, 2. Fortitudo 24. Gratia 108. Hæresis 136. Homicidium 1. Humilitas 18. Idololatria 2. Ignorantia 8. Imago 1. Infinitum 32. Intensio 2. Jejunium 11. Judæi 39. Leviathan. Lex 51, 118, 130, 131. Matrimonium 34. Mineralia. Miraculum 22. Miseria 2. Missio 20. Musica 1.

13 Unum quod est principium numeri, addit supra ens, et supra unum transcendens rationem mensuræ 1a q. 11, 1, o. — 2, c. — q. 30, 3, o. — 1, d. 8, q. 1, 3, c. — d. 19, q. 5, 1, 3m — d. 24, q. 1, 3, o. — 2, d. 3, q. 1, 3, 1m — Verit. q. 1, 1, c. — 4m — q. 21, 1, c. — 5, 7m — Po. q. 3, 16, 3m — q. 9, 7, o. — Quol. 10, 1, o. — Opusc. 42, c° 2, fi. — Meta. 3, lect. 12, fi. — Lib° 4, lect. 2, me° 3 — Lib° 5, lect. 8, prin° — Lib° 10, lect. 3, fi. 4, prin° — lect. 8, fi. — Lib° 10, lect. 3, 4 — lect. 82. * Negatio 7. Numerus 21, 22. Omnis 4. Operatio 35. Panis 2, 3.

14 Multitudo transcendens supra ens addit tantum rationem divisionis 1a q. 30, 3, o. — 1, d. 24, q. 1, 3, o.

15 Quælibet additio vel substractio in definitionibus, variat speciem, sicut in numeris 1, d. 44, 1, 1m — Verit. q. 21, 6, 3m.

16 Additio numeri in infinitum est possibilis : quia semper additur nova potentia ad additionem : sicut semper fit alia species numeri 1, d. 17, q. 2, 4, 1m. * Passio 29. Pax 9. Peccatum 212, 392. Perfectio 40. Persona 26. Pluralitas 2.

17 Additio quanti ad quantum facit majus, si sint ejusdem rationis : non autem si unum sit ratio quanti alterius. Ma. q. 2, 2, 8m — q. 7, 3, c. fi. — 15m. * Christus 26, 28. Postulatio. Prædestinatio 18. Promissio 3. Proprium 2. Punctus 4. Quantitas 19. Rapidas 7. Reprobatio 2. Resurrectio 22. Revelatio 1. Risibile. Sacramentum 12, 39, 44. Sacrilegium 8. Scientia 22, 95. Situs 1. Sol s 3, 4. Spes 46, 47. Spiritus 26. Sufficiens. Timor 34. Unitas 14, 24, 29. Usura 182, 184.

18 Personæ in divinis non potest addi aliquid distinctivum, vel completivum in esse personæ : sed alia possunt addi 3, d. 3, q. 2, 1, 1m.

19 Bonitas Dei non addit aliquid secundum rem supra bonitatem absolutam : sed tantum secun-

triplici ratione, scilicet propter loci consecrationem, propter sacra mysteria, et talia sanctitatis signa quæ ibi continentur, et propter concursum multorum adorantium 2-2, q. 84, 3, o. — 1a Tim. 2, lect. 2, me°. Elephas 1. 3 Festum 6. Oratio 31. Templum 2.

7 Judæi adorant ad occidentem, ut vitent idololatriam et significent mortem Christi 1-2, q. 102, 4, 5m.

8 Christiani adorant ad orientem, propter lumen mentis, et quia ibi est nobilior pars orbis, in qua paradisus est, et propter nobiliora opera Dei in ipso 2-2, q. 84, 3, 3m — 3, d. 9, q. 1, art. 3, q. 3, 3m — Opusc. 3, c° 261, fi.

9 Adoratio latriæ fit ratione principii, creationis et gubernationis 2-2, q. 81, 1, 3m — 4m — 7, o. — q. 84, 1, 3m — 3, d. 9, q. 1, 3, o. — 4, d. 5, q. 1, art. 3, q. 3, 6m — Cg. 3, c° 120 — Psal. 40, fi.

10 Deo debetur latria propter deitatem et dulia propter dominium 3a q. 25, 2, c.

11 Tota Trinitas est adoranda, una tantum latria 2-2, q. 81, 3, 1m — q. 84, 1, 3m — 3a q. 25, 1, 1m — 3, d. 9, q. 1, art. 3, q. 2, o.

12 Relationes divinæ debent adorari latria 1a q. 28, 2, b.

13 Deitas et humanitas Christi, sunt adorandæ una adoratione latriæ 3a q. 25, 1, o. — q. 58, 3, c. fi. — 1m — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 1, o. — d. 39, 1, 4m — Verit. q. 29, 4, 4m. * Idololatria 8, 10.

14 Persona Christi adorari debet latria ratione deitatis, et dulia, ratione humanitatis, perfectæ omni munere gratiarum 3a q. 25, 2, c.

15 Humanitas Christi ut unita Verbo, debet adorari latria, non autem secundum se, sed hyperdulia 3a q. 25, 2, o. — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 1, o. — q. 4, 1m. * Mag. 1, etc.

16 Caro Christi adoranda est latria 3a q. 25, 2, o. — q. 58, 3, 1m — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 1, o. — Gal. 4, lect. 4, prin°.

17 Hostia debet adorari latria sub conditione in habitu 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 6, 2m — 1a Cor. 11, lect. 6, prin°. Idololatria 11.

18 Imago Christi adorari debet latria 2-2, q. 81, 3, 3m — q. 94, 2, 1m — 3a q. 25, 3, o. — 4, c. — 5, 2m — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 2, o.

19 Adoratio imaginis Christi tradita est ab apostolis. Et Lucas depinxit imaginem Christi, quæ est Romæ 3a q. 25, 3, 4m — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 2, 3m.

20 Ponere imagines Christi et sanctorum, et adorare eas, licet nunc, non autem in veteri Testamento 3a q. 25, 3, 1m — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 2, 1m — 2m.

21 Crux propria Christi, ut repræsentans Christum et ut tetigit Christum et perfusa Christi sanguine, debet eadem adoratione latriæ cum Christo adorari. Sed imago crucis ejus in alia materia debet adorari latria ut imago Christi tantum 2-2, q. 103, 4, 3m — 3a q. 25, 4, o.

22 Imo crux Christi ut res quædam, non potest adorari latria nisi ut repræsentans Christum, sed ut est quædam res Christi, debet adorari hyperdulia et non latria, quia non est pars Christi 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 4, o.

23 Honor adorationis crucis Christi ut est res quædam Christi, non est tantus quantus exhibetur Matri ejus 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 4, 3m.

24 Omnia alia Christi, ut clavi, lancea, corona, vestes et hujusmodi adorantur ratione contactus tantum 3a q. 25, 4, 3m.

25 Mater Christi adorari debet hyperdulia, non autem latria, 2-2, q. 103, 4, 2m — 3a q. 25, 5, o. — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 3, o.

26 Mater Christi, ratione sui debet adorari dulia; sed ut Mater Christi, hyperdulia 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 3, o. Dulia 1, inf.

27 Viri sancti debent adorari dulia tantum 2-2, q. 84, 1, 1m — 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 5, o. Gentiles 1.

28 Reliquiæ sanctorum sunt adorandæ dulia tantum 3a q. 25, 6, o.

29 Angelus apparens in specie Christi non potest adorari sine peccato, nisi conditione expressa 3, d. 9, q. 1, art. 2, q. 6, 3m — 4, d. 3, o. L. prim° Abraham 23. * Imperator 5. Pythagoras 5.

30 Creatura non potest adorari latria sine peccato 2-2, q. 84, 1, 1m — q. 94, 2, 3, o. — q. 161, 3, 1m — 3a q. 25, 5, 6, o. — 3, d. 9, q. 1, 2, o. — Cg. 3, c° 120 — lib° 4, c° 7, 17m — 17, 2m — Psal. 40, fi. — Rom. lect. 7, me°. Seraphim 6.

1 ADULATIO. Excedens in delectando alios verbis et laudibus propter delectationem solam, vocatur placidus; si vero causa lucri, vocatur adulator, quod tamen communiter dicitur etiam primo modo 2-2, q. 115, 1, c.

2 Adulatio est excessus delectandi alios verbis laudis causa lucri, ideo est peccatum 2-2, q. 115, 1, o.

3 Adulatio est peccatum mortale tantum quando est contra charitatem, scilicet de peccato, intentione nocendi, vel cum scandalo 2-2, q. 115, 2, o. — Ma. q. 7, 1, 11m. Peccatum 160. * Detractio 4. Laus 7. Malum 62. Missa 22. Nativitas 29. Palpo. Testis 11.

4 Adulatio secundum se est turpius peccatum et verecundius litigio, quia quæ ex dolo fiunt videntur esse ex infirmitate et falsitate rationis. Sed est levius, quia minus contrariatur amicitiæ, id est, affabilitati, occulte, sine vi et minus cum contemptu 2-2, q. 116, 2, o.

5 Adulatio et litigium contrariantur amicitiæ, id est affabilitati. Primum secundum excessum in delectando et secundum defectum in contristando; secundum vero e converso 2-2, q. 114, prin° — q. 115, prin° — 1, c. — q. 116, 1, o. Vel Detractio 4.

ADULTER est diabolus et mundus; unde qui

ÆTERNITAS.

AFFECTIO.

1, 1^{m} — 2, d. 27, q. 2, 2, 2^{m}. — Virt. q. 1, 5, 5^{m} — q. 2. 2, 8^{m}. Amicitia 8, 9.

2 Imo est specialis virtus, et specialis objecti, scilicet decentis conversationis 2-2, q. 114, 1, o. — 3, d. 34, q. 1, 2. c. me°.

3 Affabilitas sive amicitia est pars annexa justitiæ 2-2, q. 114, 2, o. Justitia 22. *Adulatio 4, 5. Amor 237. vel Austeritas 2. Confessor 2. Laus 7.

4 Affabilitati opponitur litigium 2-2, q. 116, 1, o. Adulatio 5. Litigium 1.

AFFECTATUM. Affectio o. Ignorantia 2, etc.

1 AFFECTIO animi, distingui potest quadrupliciter : scilicet secundum proficuum et noxium, ab extrinseco vel intrinseco, totaliter vel partialiter, intense vel remisse. Verit. q. 26, 8, c. Accedere 1. Admonitio 3. Amicitia 17. * Advena 2. Affectatum.

2 Delectatio magis afficit quam tristitia, sed minus percipitur 1-2, q. 35, 6, o. — 4, d. 49, q. 3, art. 3, q. 3, c.

3 Affectus est virtus benevolentiæ, faciens placere superioribus bona inferiorum 2-2, q. 80, 2^{m}. * Afflictio. Amicitia 4, 17. Amor 109, 116, 152, 154, 173, 198, 202, 206, 215, 245, 258. Angelus 197, 440, 573. Anima 159.

4 Affectio carnalis, et conversatio mulierum etiam spiritualium est periculosa. Opusc. 18, c° 9. — Opusc. 64. c° 23, — 1ª Tim. 4, fi. Amor 170. * Approximatio 1. Attentio 3. Avaritia 1, 9, 12, 25. Beneficentia 1, etc. Beneficium 1, 4, 5, 11. Benignitas. Bonitas 170, 225, 226. Canonizatio 2.

5 Affectum rei laudabilem ostendunt quatuor : scilicet consilii petitio, proprio sudore nutriri, tribulatis compati, eleemosynas elargiri. Opusc. 71. * Character 17. Charitas 61, 66, 111, 119. Certitudo 21. Circulus 3. Clementia 6. Cogitatio 10, 11. Cognitio 5. Conclusio 6. Consilium 15. Contemplatio 2, 24. Correptio 1, 20. Corvus 2. Credere 33, 34. Cultus 13.

6 Affectum hominis, per se quidem solus Deus videt, sed secundum quod per aliqua signa manifestatur, potest etiam ipsum homo cognoscere 1-2, q. 112, 5, c. — 2-2, q. 106, 5, 3^{m}. Damnatio 17. Dæmon 36, 45, 48, 52. Debitum 20. Desiderium 1. Deus 179. Dispositio 33. Dubitatio 1. Dulcedo 9. Eleemosyna 29. Eucharistia 268, 277. Excæcatio 2. Experientia 9. Facere 9. Frater 1. Frui 1. Gratia 150. Habitus 68. Homicidium 4, 3. Idololatria 9. Imago 25, 43. Insania.

7 Passio divinorum, dicitur affectio ad divina et conjunctio ad ipsa, per amorem Dei et per gustum spiritualem divinorum 1-2, q. 111, 5, c. — q. 112, 5, c. — 2-2, q. 45, 2, c. — 1^{m} — q. 97, 2, 2^{m} — q. 154, 2, c. — q. 162, 3, 1^{m} fi. * Intellectus 5. Invocari. Josaphat.

8 Ex affectu hominis trahitur mens ejus ad intendendum iis ad quæ afficitur 1ª q. 18, 2, 1^{m} — q. 64, 2, 3^{m} — q. 91, 4, 1^{m} — 2-2, q. 20, 4, c. — 4, d. 15, q. 4, art. 4, q. 3, 2^{m} — Verit. q. 22, 2. Judicium 41. Judith. Justificatio 28. Justitia 22.

AFFINITAS.

Lacrymæ. Laus 19. Lex. 140. Luxuria 16. Macula 5. Maledicere 1, 2. Melius 3, 4. Memoria 20. Misericordia 10, 22. Mixtio 36. Mundities 1. Mundus 5. Musica 1. Obstetrix 2. Offendens. Operatio 34. Oratio 20, 45, 94, 109. Organum 1, 3. Passio 23, etc. Peccatum 135, 185, 186, 188, 203, 220, 221, 275, 379, 397. Pœna 42. Pœnitentia 51. Perfectio 60. Pietas 8. Prægustatio. Philosophia 63. Proportio 8. Purgatorium 7. Ratio 41. Reverentia 6. Sacramentum 53. Sanctitas 8. Sapientia 32. Sepultura 5, 6. Servire 3. Spes 50. Sponsa 3. Superbia 21. Theol. 27. Testis 7. Tristitia 6, 7. Verbum 66, 74, 75. Virtus 24. Vita 75, 76, 77. Usura 53. Vultur. Vultus.

AFFERRE. Afferunt quatuor infelicitatem sæpe homini : scilicet filiorum multitudo, divitiarum affluentia, violentibus dominatus et læsa conscientia. Opusc. 71. Assumere 41. Usura 220, 254.

1 AFFINITAS est vinculum causatum ex carnis copula consanguineorum 4, d. 41, art. 1, q. 1, o.

2 Consanguinitas fit per carnis propagationem, affinitas autem per conjunctionem ordinatam ad eam 4, d. 41, art. 1, q. 1, c. * Cognatio 8.

3 Affinitas causatur ex matrimonio ante copulam 4, d. 41, art. 1, q. 4, 2^{m}. * Confessio 83. Dispensatio 20.

4 Affinitas causatur ex omni coitu naturali, etiam illicito 4, d. 41, art. 1, q. 3, o. * Gratia 85. Incestuosus.

5 Fractio claustri virginalis non causat affinitatem, nisi fit commixtio seminum 4, d. 41, art. 1, q. 4, 2^{m} — d. 42, q. 1, 2, c. Fractio 3.

6 Affinitas non causatur ex coitu contra naturam 4, d. 41, art. 1, q. 3, 3^{m} — art. 4, q. 2, 4^{m}. * Incestus 1. Isaias 1.

7 Ex sponsalibus non causatur affinitas, sed publicæ honestatis justitia, impediens matrimonium in tot gradibus, in quot impedit consanguinitas et affinitas 4, d. 41, art. 1, q. 4, o.

8 Publicæ honestatis justitia est propinquitas ex sponsalibus proveniens, robur trahens ab Ecclesiæ institutione propter honestatem ejus 4, d. 41, art. 1, q. 4, c.

9 Puer frigidus vel habens perpetuum impedimentum maleficii ante annos pubertatis, post septennium contrahens sponsalia cum adulta, contrahit publicæ honestatis justitiam, quia puer frigidus et puer non frigidus, sunt æque impotentes ad actum matrimonii 4, d. 41, art. 1, q. 4, 3^{m}.

10 Omnia impedimenta quæ faciunt sponsalia esse nulla, non permittunt sequi affinitatem, nec publicæ honestatis justitiam 4, d. 41, art. 1, q. 4, 3^{m}. Sponsalia 10.

11 Sponsalia contracta per alios nullam affinitatem nec robur causant, si alter vel uterque reclamet 4, d. 27, q. 2, 2, 1^{m}.

12 Affinitas præcedens dirimit matrimonium contractum et impedit contrahendum ; sequens autem nihil facit 4, d. 34, 4, o. — d. 41, art. 2, q. 1, o. — art. 3, q. 1, o. Incestus 1

AFFIRMATIO

AGENS

AGENS

cet ut motum a virtute ejus, et ut utens virtute ejus 1^{a} q. 36, 3, 4^{m} — Po^{a} q. 10, 4, c. fi. — Unio 4, 5^{m}.

112 Agens in virtute alterius duplex : scilicet vel in quantum movetur a virtute illius, sicut calor naturalis agit in virtute animæ, vel in quantum agens principale utitur virtute alicujus instrumenti, sicut anima videt virtute oculi. Et hoc modo suppositum æternum agebat virtute humanæ naturæ. Unio. Calor 3. 5, 5^{m}.

113 Omne agens oportet determinari ad unum 1, d. 45, 3, c. — 2, d. 25, 1, c. — Cg. 3, c° 2.

114 In agentibus determinatis ad unum, non requiritur aliquid additum supra potentiam 1, d. 45, 3, c.

115 Aliquid agit secundum similitudinem alterius dupliciter : scilicet veram, et apparentem. Primum agit in virtute ejus, non autem secundum. Quol. 6, q. 4, 2, c. * Pluralitas 1. Privatio 21. Sensus 3. Usura 256. 257. 259.

116 Finis et agens proportionantur, ut materia et forma 2, d. 1, q. 2, 2, c. — Meta. 5, lect. 2, fi. 3. Ager. Nocumentum. Restitutio 16 * Agricola, Capharnaum. Colere. Decimæ 23. Restitutio 16. Tributum 2. Usura 179, 185, 189, 218, 219, 224, 294.

1 AGERE nihil aliud est, quam communicare id per quod agens est actu. Po^{a} q. 2, 1, c. prin°. Ars 1, 10, 11, 12, 18, 25, etc.

2 Agere non est accidentium, sed substantiarum 3, d. 28, 1, c. * Baptismus 41, etc. Barbarus 2. Demonstratio 8, 9.

3 Agere dicitur dupliciter : scilicet habere dominium actionis, et exercere actionem. Verit. q. 5, 9, 4^{m}.

4 Omne agens agit propter finem 1^{a} q. 7, 4, c. fi. — q. 44, 4, o. — 1-2, q. 1, 2, o. — q. 6, 1, c. — q. 9, 1, c. — q. 12, 1, c. — 5, o. — q. 17, 8, c. — q. 28, 6, c. — q. 94, 2, c. — q. 109, 6, c. — 2-2, q. 45, 1, 1^{m} — 1, d. 35, 1, c. — d. 45, 3, c. — 2, d. 25, 1, c. — d. 37, q. 3, 2, c. — d. 38, 1, c. — Cg. 2, c° 23, 5^{m} — Lib° 3, c° 2 — c° 17, fi. — Po^{a} q. 1, 5, c. — q. 3, 15, c. — Ma. q. 1, 1, c. Opus. 3, c° 100 — Meta. 5, lect. 2, fi. 3 — Poster. 2, lect. 8, prin°. Finis. Gratia 64, 86. Gula 4. Honor 7. 25.

5 Agere propter finem dicitur dupliciter : scilicet a se, vel ab alio directum. Primum convenit solis rationalibus, secundum vero carentibus ratione et brutis 1^{a} q. 2, 3, c. fi. — 2^{m} — q. 44, 4, 3^{m} — q. 59, 3, c. — q. 103, 1, 1^{m} — 1-2, q. 1, 2, o. — q. 12, 5, c. — 3^{m} — q. 17, 2, 3^{m} — — q. 93, 5, c. — q. 114, 1, c. fi. — 2-2, q. 50, 2, c. — q. 64, 2, 2^{m} — 1, d. 35, 1, c. — 2, d. 25, 1, c. — d. 38, 3, c. — 3, d. 27, q. 1, 3, c. — q. 2, art. 4, q. 3, c. — 4, d. 33, q. 1, 1, c. — Cg. 2, c° 23, 5^{m} — 47 — Lib° 3, c° 1, me° — c° 3, 6^{m} — 16 — 34 — 109 — 110, fi. — 111 — Lib° 4, c° 55, 3^{m} — Verit. q. 22, 1, c. — Po^{a} q. 1, 5, c. — q. 3, 15, c. prin° — q. 9, 1, 3^{m} — 2, c. — Unio 5, c. — 4^{m} — Meta. 5, lect. 16, fi. — Phy. 2, lect. 4, me° 4 — lect. 10, prin° 2. * Injustitia 4, etc. Lex 169. Martyrium 14. Moralis 1, 2.

6 Agere propter finem duplicem, scilicet operis et operantis, dupliciter contingit, scilicet ex amore, et ex desiderio finis 2, d. 1, q. 2, 1, c.

7 Quod agit ex desiderio finis, habet extra se finem quo perficitur, et quo ordinat actionem suam ad consequendum finem 2, d, 1, q. 2, 1, 2^{m} — 3^{m} — Cg. 2, c° 23, 5^{m}. * Pluralitas 1. Potentia 7, 35, 37. Prudentia 68. Religio 60.

8 Finis est perfectio agentis 2, d. 1, q. 2, 1, 2^{m} — d. 37, q. 3, 2, c.

9 Finis proximus cujuslibet agentis, est inducere similitudinem suæ formæ in alio 2-2, q. 123, 7, c. — Opus. 3, c° 101.

10 Diversarum actionum sunt diversi fines proximi, sed est tantum unus ultimus 1-2, q. 1, 3, 3^{m} — 2, d. 38, 1, o.

11 Finis ultimus cujuslibet agentis in quantum est agens, est ipsemet faciens. Cg. 3, c° 17, 7^{m}.

12 Finis est causa tantum, ut est in voluntate agentis 1-2, q. 1, 1, 1^{m} — 2, d. 1, q. 2, 2, 3^{m}.

13 In omnibus agentibus propter finem, oportet esse inclinationem ad finem, et quasi inchoationem finis 3, d. 23, q. 1, art. 4, q. 3, c.

14 In omni agente propter finem, qui est extra voluntatem ejus, accidit motus in ejus voluntate 2, d. 1, q. 1, 5, 12^{m}.

15 Idem est finis agentis, et patientis 1^{a} q. 44, 4, c. — Phy. 3, lect. 4, fi. 8 — Anima 3, lect. 2. Voluntarium 1, 3, 5.

16 Omne agens agit propter bonum 1^{a} q. 105, 5, c. — Cg. 3, c° 3 — 10, 3^{m} — 16 — c° 17, 1^{m} — 19, fi. — 94, me° — 107, 1^{m} — Verit. q. 22, 1, o. — Ma. q. 1, 3, c. — Meta. 5, lect. 3, prin°.

17 Malum non est de intentione alicujus agentis 1, d. 46. L. fi. — Cg. 3, c° 4, 5, 6 — Ma. q. 1, 3, c. — Meta. 5, lect. 3, prin°.

18 Deus agit propter finem communicandum aliis, scilicet se, non autem propter finem sibi acquirendum 1^{a} q. 44, 4, o. — 2, d. 1, q. 2, 1, c. — 4, d. 46, q. 1, art. 1, q. 2, c. — Cg. 3, c° 2, 3 — 18, fi. — Opus. 3, c° 99, 100, 101 — Eph. lect. 1, fi. * Amor 112, 251, 265, 266.

19 Omnia quæ sunt in toto mundo aguntur, præter primum agens, quod nullo modo ab alio agitur 1^{a} q. 60, 1, 2^{m}. * Creatura 20, 21, 22.

20 Omnis creatura agit propter desiderium finis, non autem Deus, sed tantum propter amorem finis 2, d. 1, q. 2, 1, c. — 2^{m} — 3^{m} — Deus.

21 Omne agens aliud a Deo, agit propter aliud finem a se. Ideo agit ex indigentia 1^{a} q. 44, 4, c. — 1^{m} — 1, d. 8. L. 3, prin° — 2, d. 1, q. 2, 1, c. Hebr. 4, lect. 1, fi. Justitia. Lux 7, 19. Operatio 6. Quantitas 28.

22 Agere propter indigentiam, est agentis imperfecti, quod natum est agere et pati, ideo non convenit Deo 1^{a} q. 44, 4, 1^{m}.

23 Ut Deus vel charitas sit finis actionis, requiritur

ALIUS.

ALTARE.

7 Altare constituitur angelis et sanctis 1-2, q. 85, 2, 3^{m} Thurificatio 2. Usura 307.

ALTER. Aliquis. Alius. Alteratio 5, 10. Cogitatio 6, 7. Cognitio 6, 64. Compositio 13. Dispositio 7, 9. Generatio 20. 36.

1 ALTERATIO sola est passio proprie 3, d. 15, q. 2, art. 1, q. 1, o. — Verit. q. 26, 1, c. * Accidens 34. 35. Aer 6, 10.

2 Alteratio est in prima specie qualitatis, consequenter tantum 1-2, q. 50, 1, 3^{m} — q. 52, 1, 3^{m} — Phy. 7, lect. 5, prin^{o} 2 — fi. 3 — Cæ. lect. 7, prin^{o}.

3 Alteratio duplex : scilicet corruptiva et perfectiva 1, d. 17, q. 2, 1, 5^{m} — d. 37, q. 4, 1, 2^{m} — 2, d. 19, 3, c. — 1^{m} — Virt. q. 1, 11, 11^{m} — Cæ. lect. 7, prin^{o} — Anima. 2, lect. 11, o. * Anima 140. Augmentum 3, etc. Baptismus 60. Calor 16. Charitas 75.

4 Alteratio proprie fit tantum secundum qualitates sensibiles 1-2, q. 50, 1, 3^{m} — q. 52, 1, 3^{m} — 1, d. 17, q. 2, 1, 5^{m} — d. 37, q. 4, 1, 2^{m} — 2, d. 35, 5, c. — Phy. 7, lect. 4, prin^{o} — lect. 5, 7, o. — Cæ. lect. 7, prin^{o} 2. * Cœlum 66, etc. 87, 88, 144. Divisio 2. Elementum 14.

5 Alteratio habet duplicem terminum: scilicet ejusdem generis cum ea, id est qualitatem, et alterius generis, scilicet substantialem formam 1, d. 17, q. 2, 1, 5^{m} — 2, d. 5, q. 2, 1, c. fi. — d. 24, q. 3, 6, 6^{m} — Verit. q. 9, 3, c. — Virt. q. 1, 1, 8^{m} — Quol. 7, 9, c. — Phy. 7, lect 3.

6 Alteratio in eodem instanti terminatur ad formam substantialem et ad ultimam dispositionem ejus 2, d. 5, q. 2, 1, c. — 3, d. 2, q. 2, art. 3, q. 1, 2^{m} — 4, d. 17, q. 1, art. 5, q. 3, c. — Quol. 9, 9, c. * Fieri 17. Forma 48.

7 Alteratio naturalis tempore semper præcedit generationem, quia dispositio naturalis ad formam successive fit 4, d. 17, q. 1, art. 2, q. 1, c. Generatio 19, 22.

8 Omnis alteratio et generatio inanimatorum est tantum ab extrinseco. Sed dicuntur naturales, tantum a principio passivo 2, d. 18, q. 1, 2, c. fi. — 3, d. 3, q. 2, 1, 6^{m} — 4, d. 22, q. 2, art. 1, q. 1, c. — d. 43, art. 1, q. 3, c. fi. — Cg. 3, c^{o} 23, 7^{m} — Meta. 7, lect. 6, prin^{o} — Lect. 8, prin^{o} 2 — Anima. 2, lect. 5 — lect. 7.

9 Alteratio requirit successionem, ratione contrariorum in subjecto 2, d. 13, 3, 9^{m}. * Grave 5. Illuminatio 4.

10 Alteratio requirit subjectum subsistens, corpus, naturam subjectam contrarietati, expulsionem unius qualitatis et introductionem alterius 1-2, q. 22, 1, 1^{m} — 3, d. 15, q. 2, art. 1, q. 1, c. Motus 22. * Lumen 11. Lux 7, 18, etc. Magnes 3. Mors 14.

11 Alteratio proprie non est in substantiis intellectualibus 1, d. 17, q. 2, 1, 5^{m} — d. 37, q. 4, 1, 2^{m}.

12 Alteratio proprie non est in parte intellectiva 1, d. 17, q. 2, 1, 5^{m} — Verit. q. 26, 3, 12^{m} — Phy. 7, lect. 6, o. Anima. 2, lect. 11. * Motus 40.

Stupor 3. Tempus 4. Trahere 1.

ALTERITAS est aliquando principium et causa pluralitatis. Trin. q. 13, o. * Accidens 48, 49. Alteratio o. Alterum. Varietas.

ALTERUM. Alius 3. Alter. Amor 99, 104, etc. 229, 275. Analogia 2, etc. Angelus 16, 187. Bonitas 197. Dispositio 35. Organum 1. Propter 1, 2. Varietas.

1 ALTITUDO Dei in cognoscendo est triplex : scilicet ratione objecti, modi et certitudinis. Rom. 11. lect. 5, prin^{o}. * Amen 2. Amor 64, 276. Angelus 61, 273, 285. Anima 360. Annuntiatio 8. Apostoli 42. Aquila 1, 2. Causa 64, 88. Cœlum 53. Cete 1. Cognitio 46. Conservatio 6. Contrarium 30, 42. Corona 1. Dispositio 29. Elevatio. Excelsus. Fides 113. Homo 18. Humilitas 2, 14, 26, etc. 32. Ignis 18. Imaginativa 2. Intellectus 200, 203, 205, 254.

2 Altissimum dicitur aliquid dupliciter : scilicet simpliciter ut divina, vel in genere 3, d. 35, q. 2, art. 1, q. 2, c. * Loqui 5. Mare 3. Mens 3. Misericordia 44. Musica 1. Natura 9, 25, etc. Operatio 35. Potentia 57. Prudentia 27. Religio 99. Sapientia 3, 5, 20, 28. Scientia 128. Synesis. Stultitia 2. Sublimitas. Substantia 18. Summum 3. Theologia 32. Transumptio. Turtur 2. Virtus 31, 264.

ALUMNUS. Usura 221, 222.

AMABILE. Desiderium 3.

AMALECITÆ, Ammonitæ et Moabitæ, erant exclusi in æternum a civilitate Judæorum, sed Ægyptii et Idumæi per triennium tantum 1-2, q. 105, 3, c. — 1^{m}.

AMARITUDO est effectus rancoris et filia acidiæ 2-2, q. 35, 4, 3^{m}. * Afflictio. Dulcedo 2. Ira 52. Jejunium 3. Passio 132. Peccatum 202. Phlegma. Scriptura 2.

AMATIO. Amor 176.

AMATIVUS. Sanguis 5.

AMATOR. Amor 265. Audacia 20. Invidia 10. Pax 21. Pythagoras 2, 3.

1 AMAZONES Asiam, id est tertiam partem orbis subjugaverant, et habebant semper duas reginas. Opus. 20, lib^{o} 4, c^{o} 5.

2 Amazones amputabant mammillas dextras puellis et sinistras comprimebant, ne impedirentur sagittantes. Opus. 20, lib^{o} 4, c^{o} 5.

3 Amazones nullum virum recipiebant in sua acie. Opus. 20, lib^{o} 4, c^{o} 5. * Alexander 2.

AMBIDEXTER. Sinistrum 3.

AMBIGUUM. Signum 5. Varietas.

AMBIRE. Genus 16. Infamia 2.

1 AMBITIO est peccatum oppositum magnanimitati secundum excessum, quia est inordinatus appetitus honoris 2-2, q. 131, 2, o. Honor 8. Magnanimitas 8, 9.

2 Appetitus dignitatum inordinatus, ratione honoris pertinet ad ambitionem, sed propter debitum dignitatis usum, ut excedentem facultatem

AMICITIA.

24 Amor potest esse inter multum distantia, non autem amicitia 3, d. 32, 1, 2m.

25 Amicitia delectabilis et utilis, causatur ex inclinatione naturæ. Sed amicitia honesti, ex inclinatione habitus et naturæ, non autem charitas 3, d. 27, q. 2, 2, 4m.

26 Amicitia conservatur et augetur per exercitium operum amicabilium et meditationem 2-2, q. 82, 2, 2m.

27 Cum vera amicitia supra virtutem fundetur, quidquid in amico contrariatur virtuti, impedimentum est amicitiæ, et quidquid est virtuosum est provocativum amicitiæ 2-2, q. 106, 13.

28 Per recompensationem beneficiorum amicitia conservatur 2-2, q. 106, 1, 3m.

29 Delectatio de visione et fruitione amici, est finis in amicitia delectabilis, non autem in vera amicitia 3, d. 27, q. 2, 1, 11m — d. 29, 5, 6m — d. 34, q. 2, art. 3, q. 1, 2m. — Virt. q. 2, 11, 6m.

30 Amicitia præponderat consanguinitati. Opus. 61, c° 8.

31 Amicitia vera facit desiderium videndi amicum, et mutuis colloquiis gaudere, et in eo facit consolationem contra omnes anxietates invenire ; unde in tristitiis maxime ad amicos consolationis causa confugimus 1-2, q. 28, 1, 2m — 3, d. 27, q. 2, 1, 11m — d. 29, 5, 6m. — Cg. 4, c° 21, me°. — Virt. q. 2, 11, 6m.

32 Propria amicitiæ sunt quinque : scilicet velle amicum esse, et vivere, velle ei bona, operari ei bona, conversari cum eo delectabiliter, et concorditer 2-2, q. 25, 7, c. — q. 27, 2, a. 3 — q. 31, 1, c.

33 Amicitia principaliter intendit conviventes delectare. Sed quando oportet, non veretur contristare eos, propter bonum promovendum, vel propter malum vitandum 2-2, q. 114, 1, 3m — 2, 1m — q. 115, 1, c. — q. 116, 2, c. — q. 168, 1, 3m.

34 In corde amici bonum sui amici præponderat omnibus utilitatibus, et delectationibus ex eo consequentibus 2, d. 3, q. 4, c. fi. — 3, d. 29, 4, c. — 3m — d. 34, q. 2, a. 3, q. 1, 2m — d. 35, q. 1, a. 4, q. 2, c. fi. — Vir. q. 2, 11, 6m.

35 Delectationes et utilitates provenientes ex amicitia, possunt dici merces : non autem amicus proprie : sed causaliter 3, d. 29, 4, c.

36 Amicitia est perfectissimum inter ea quæ ad amorem pertinent : et includit ea 3, d. 27, q. 2, 1, c. fi.

37 Conversatio et visio amici est delectabilis, propter cognitionem boni ejus, et magis quam secum delectari, quia homo magis potest cognoscere quæ sunt alterius, quam propria 3, d. 29, 5, 6m. Amicitia 3.

38 Homo debet pati detrimenta corporalia propter amicum, non autem spiritualia 2-2, q. 26, 4, 2m.

39 Amicis peccantibus magis auxiliandum est ad recuperationem virtutis quam ad recuperationem temporalium, quamdiu est spes de salute eorum : nec tamen amplius est habenda familiaritas sic ad eos 2-2, q. 25, 6, 2m.

40 Amicus magis debet subvenire in damnis virtutum quam rerum exteriorum 2-2, q. 25, 6, 2m — q. 33, 1, c. — 3, d. 28, 4, 3m — 4, d. 19, q. 2, 1, 6m. * Animal 72. Beneficentia o Beneficium 3. Charitas 8, 62, 63, 128.

41 Plura bona exteriora debent impendi amicis, quam nobis : sed de spiritualibus est e converso. Similiter in malis vitandis 3, d. 29, 5, o. — 4, d. 38, q. 2, a. 4, q. 1, c. me° — 2 Tim. 3, prin°. * Consanguinitas 10. Constantia 9. Contumelia 3.

42 Tradere se morti propter amicum, est perfectus actus virtutis. Ideo virtuosus plus appetit amicitiam quam vitam corporalem 3, d. 29, 5, 3m. Salvari 18. * Impugnare 1. Laus 7. Lex 30, 86. Litigium 1. Misericordia 20.

43 Discordia opinionum potest esse inter aliquos cum amicitia et pace 2-2, q. 29, 3, 2m — q. 27, 1, c. — 2, d. 11, q. 2, 5, 1m — 3, d. 27, q. 2, 1, c. — 4, d. 13, q. 2, 3, 1m. — Rom. 12, lect. 3, me° Mors 24. Munus 2. Necessitas 30. Tristitia 19.

44 Quoties Christus amicum aliquem vocat, improperando loquitur. Matth. 26, fi. 2.

AMICTUS tegens humeros episcopi, significat fortitudinem ad omnia officia exequenda. Alba vero significat puritatem vitæ. Cingulum repressionem carnis 4, d. 24, q. 3, 3, c. * Episcopus 13. Vestis 4, 5.

AMIDUM fit de farina triticæ : propter attritionem tamen, et excolationem, ac vaporis admixtionem, videtur farinæ speciem amisisse 3a q. 74, 3, 4m — 4, d. 11, q. 2, a. 2, q. 2, 3m. Eucharistia 68.

AMMONITÆ. Amalechitæ.

AMŒNITAS nimia est causa libidinis. Ideo a talibus sunt homines coarctandi. Opus. 20, lib° 2, c° 4.

AMOR.

1 AMOR in divinis sumitur tripliciter : scilicet essentialiter, notionaliter, et personaliter 1a q. 37, o. — 1, d. 10, 1, 4m — 5m — d. 27, q. 2, art. 2, q. 1, c. fi. — 1m — d. 32, q. 1, 1, o. — 2, c. — 4m — 3, c. — 1m. — Pot. q. 10, 4, 1, 1m. — Opus. 3, c° 59, 60. — Jo. 5, lect. 3, fi. 3 — Col. lect. 3, fi. Appropriatio 16. Communicatio 1. Donum 6, 7. Generatio 67. Imago 27. Nexus. Nomen 78.

2 Amor in divinis est subsistens 1a q. 37, 1, 2m — 1, d. 27, q. 2, 1, 2m — 3, d. 8, 1, 8m. — Pot. q. 9, 9, c. — 23m — q. 10, 1, 5m — Opus. 4, c° 48.

3 Amor ut Dei, communicat naturam : non autem ut amor 1a q. 27, 4, 3m — 1, d. 10, 1, 2m. — Cg. 4, c° 23, fi.

4 In divinis non est amor ex amore : quia ibi est unus tantum amor perfectus 1a q. 27, 5, 3m — q. 37, 1, 4m — q. 41, 6, o. — Pot. q. 9, 9, c. — Opus. 4, c° 56. * Processio 44, 39, 45, 46, 68. Proprium 10. Quies 11.

AMOR

AMOR.

AMOR.

rum 1^{a} q. 60, 4, 2^{m} — 5, 1^{m} — Virt. q. 2, 4, 2^{m}. Anima 3.

100 Deus plus amat nos, quam e converso 2-2, q. 26, 12, 1^{m}. * Bonitas 226. Charitas 62, 118, etc. Conservatio 6, 13.

101 Quodlibet singulare plus naturaliter diligit bonum speciei, quam bonum proprium 1^{a} q. 60, 5, o. — 1-2, q. 109, 3, c. — 3, d. 29, 6, c. fi.

102 Omnis pars naturaliter plus diligit totum, quam se. 1^{a} q. 60, 5, c. — 1-2, q. 19, 10, c. — q. 109, 3, c. — 2-2, q. 26, 3, c. — 4, 3^{m} — 3, d. 29, 3, c. — Virt. q. 2, 4, 2^{m} — 9, 15^{m} — q. 4, 1, 9^{m} — Quol. 1, 8, c. — Opus. 28, c^{o} — 4, fi.

103 In patria nullus est ordo dilectionis, nisi secundum propinquitatem ad Deum 2-2, q. 26, 13, c. Virt. q. 2, 9, 12^{m}.

104 Imo quilibet beatus in patria plus diligit se quam proximum, et plus diliget propinquiorem sibi æque bonum, sed plus diliget meliorem extraneum, quam propinquiorem minus bonum 3, d. 31, q. 2, a. 3, q. 2, o.

105 In patria quilibet plus amat se post Deum quam alium 2-2, q. 26, 13, o. — 3, d. 31, q. 2, a. 3, q. 2, o.

106 Oppositum videtur dicere. Virt. q. 2, 9, 12^{m}.

107 Beati voluntate consequente volunt majus bonum alteri meliori, quam sibi : sed intensius sibi. Antecedente vero etiam majus bonum volunt sibi 2-2, q. 26, 13, c. — 3, d. 31, q. 2, a. 3, q. 2, 3^{m}.

108 In dilectione cujus principale objectum est ipse diligens, scilicet in amore naturali, oportet se minus magis diligi, non autem in charitate : sed magis unum cum Deo cæteris paribus. Virt. q. 2, 9, 5^{m}.

109 In amore ex duplex gradus : scilicet inter diligibilia et diligentis ad dilectum. Primum attendit amans, non autem secundum, quoad effectum, sed tantum quoad affectum 2-2, q. 9, 10, 11, 12, 13, o. — 3, d. 29, 1, 1^{m} — Virt. q. 2, 9, 3^{m}.

110 Omnes homines æqualiter sunt amandi respectu objecti, non autem respectu actus 2-2, q. 26, 6, 1^{m}. — Virt. q. 2, 9, 8^{m} — 10^{m} — Gal. 6, lect. 2, fi.

111 Unus proximus est magis amandus quam alius, secundum majorem unionem 2-2, q. 26, 6, o. — q. 44, 8, 2^{m} — 3, d. 29, 6, o. — Virt. q. 2, 9, o. Gal. 6, lect. 1, fi. * Maledicere 2.

112 Si homo plus rem suam temporalem, quam salutem proximi diligeret, peccaret 4, d. 38, q. 2, a. 4, q. 3, 6^{m}.

113 Propinquiores debent plus amari, quam meliores, et firmius et multiplicius 2-2, q. 26, 7, 8, o. — q. 32, 9, o — q. 44, 8, 2^{m} — 3^{m} — 3, d. 29, 6, o. — Virt. q. 2, 9, 12^{m} — 13^{m} Benefacere 4.

114 Parentes debent plus filiis amari, ratione objecti : sed e converso, ratione amantis 1^{a} q. 96, 3, 2^{m} — 1-2, q. 100, 5, 4^{m} — 2-2, q. 26, 9, o. — 12, 3^{m} — q. 31, 3, 4^{m} — 3, d. 29, 7, o. — Virt. q. 2, 9, 18^{m} — Matth. 10, fi. — Eph. 5, lect. 10, prin^{o}. Necessitas 12, 33.

115 Parentes debent uxore plus amari ratione objecti : sed e converso ratione diligentis 2-2, q. 26, 11, o. — 3, d. 29, 7, 3^{m} — Virt. q. 2, 9, 18^{m} — Eph. 5, lect. 10, prin^{o}.

116 Plus debeo diligere Christianum quemlibet, quam patrem meum infidelem defunctum, licet affectus naturalis sit e converso 3, d. 29, 6, c. — Virt. q. 2, 9, 5^{m}.

117 Secundum quid potest ordo iste mutari, ut scilicet in amando, magis amicabiliter me habeam ad familiarem, qui mihi convenit in operibus honestis, quantum ad societatem in istis, quam ad patrem qui in istis mihi non communicat 3, d. 29, 6, c.

118 Consanguinei debent plus aliis amari 2-2, q. 26, 8, o. — 3, d. 29, 6, o. — Virt. q. 2, 9, o.

119 In naturalibus quilibet tenetur magis amare consanguineos et in civilibus concives, in militaribus commilitones, in spiritualibus fideles, et sic de aliis 2-2, q. 26, 8, o. — q. 31, 3, c. — 2^{m} — Virt. q. 2, 9, 15^{m}. Conservatio 13. Pater 21. * Propter 2.

120 Consanguinei paterni debent plus amari quam materni 3, d. 20, 7, 4^{m}.

121 Filii debent plus amari, quam fratres 1^{a} q. 96, 3, 2^{m} — 3, d. 29, 7, 6^{m}.

122 Mater plus amat filios, quam pater, ob majorem circa eos laborem, ob firmiorem de eis certitudinem, et ob familiariorem cum eis conversationem. At pater a filiis (quia dat eis formam) plus amari debet, quam mater quæ solam illis materiam subministrat 2-2, q. 26, 10, o. — 3, d. 29, 7, 4^{m}, 5^{m} — Ethi. 9, lect. 7, fin.

123 Uxor et filii naturaliter magis amantur, quam parentes. Eph. 5, lect. 10, prin^{o}. * Salvari 18.

124 Uxor videtur ponenda in eodem gradu cum filiis, quoad amorem benevolentiæ 3, d. 29, 7, 3^{m}.

125 Amor uxoris ad virum, est ferventior : sed ad filios est naturalior. Titum 2, lect. 1, fi.

126 Quilibet debet se malum magis diligere, quam alium bonum quoad naturam, non autem in quantum est malus : et similiter magis patrem malum, quam alium bonum 3, d. 29, 6, 1^{m}.

127 Frater naturaliter plus amatur, quam soror, quia perfectius imitatur patrem frater quam soror 3, d. 29, 7, 5^{m}.

128 Filii fontis debent plus amari in spiritualibus, quam filii carnis ; non autem in aliis 2-2, q. 26, 8, 2^{m} — Virt. q. 2, 9, 16^{m}.

129 Benefactor plus diligit, quam beneficiatus 2-2, q. 26, 12, o. — 3, d. 29, 7, 2^{m} — Ethi. 9, lect. 7, o.

130 Dilectio inimicorum est perfectior et magis meritoria, quam dilectio amicorum 2-2, q. 27, 7, o. — 8, 2^{m} — 3, d. 30, 3, o. — 4, 2^{m} — Virt. q. 2, 8, fi — 17.

131 Amor naturalis non est habitus, sed actus. 1, d. 1, q. 4, 1, 3^{m} — Virt. q. 8, 6, 10^{m} * Appetitus 2, 15, 18.

132 Amor naturalis non est passio : sed connaturalitas rei 1-2, q. 26, 1, 2, o. * Communicatio 1. Conjunctio 3, etc. Desiderium 1, 5, 8, etc.

AMOR

AMOR

AMOR

AMOR.

ANALOGIA.

[illegible]S

[illegible] *Infinitudo 2. Quod [illegible] Verum 11.

29 [illegible] in quod in definitione [illegible] q. [illegible] — [illegible] — Cg. 1, cº 26, [illegible]

30 [illegible] tantum est quantum ut [illegible] [illegible] Lect. q. 2, [illegible]

[illegible] Deus [illegible] est primum, [illegible] non est [illegible] infinitum [illegible] Deus non infinitum [illegible] habet [illegible]

ANANIAS. Corruptio 11.

ANATHEMA [illegible] Rom. 9, lect. 1, [illegible] — 1ª Cor. 12, lect. 1, [illegible] — Gal. lect. 2, [illegible] Separatio 4.

ANAXAGORAS fuit [illegible] Spiritu 3, [illegible] — Anima 1, 7m — Quol. 12, 8, [illegible] *Anaximenes 1. Forma 1, [illegible] Mundus 10. Finis 1. Socrates 1, [illegible] Thales [illegible]

ANAXIMANDER. Empedocles.

ANAXIMENES. Empedocles.

ANCILLA [illegible] quod [illegible] ad [illegible] ad [illegible] est [illegible] 1, 2, [illegible] Ex [illegible] Jacob 11.

[illegible] virtus [illegible] ad [illegible]

ANDREAS fuit primus Christianus, sicut Stephanus primus martyr post Christum. Jo. lect. 11, [illegible] Praedicatio 8.

ANDRONICUS. Justitia 22. Modestia 6. Perseverantia 7.

ANGELI. [illegible] in [illegible] 1, 14, 29. Deus 6, [illegible] Intellectus [illegible] Quod est [illegible] Scientia 54, 55. [illegible]

ANGELICUS. Abstractio 9. [illegible] Compositio 1. Vita 36.

1 ANGELUS. Nomen [illegible] 1ª q. [illegible] Cg. 2, cº 46 [illegible] — Po³ q. 6, 6, [illegible] — Ma q. 16, 1, [illegible] — Spiritu. 5, [illegible] — Opus. 2, cº 74. *Alteratio 26. [illegible] Infinitum 1. Deus 282, [illegible]

2 In uno angelo non est prius et posterius 2. d. 2, q. 1, 1, [illegible] — Quol. [illegible]

3 Angeli non fuerunt ante mundum, id est ante tempora 1ª q. 61, 3, [illegible] — q. 112, 2, [illegible] — 4, [illegible] — 2. d. 2, q. 1, 5, [illegible] — Po³ q. 3, 18, [illegible]

ANGELUS.

4 [illegible] angeli dicuntur semper fuisse Po³ q. 3, 18, [illegible] Et simul Angelus 5.

5 Angeli dicuntur semper fuisse, non quod ab aeterno fuerint, sed quia omni tempore fuerunt, quia quandocumque fuit tempus, fuerunt angeli. Et per hunc etiam modum, creatura corporalis semper fuerunt. Unde non dicuntur creatio in principio temporis esse creatae, quasi principium temporis creationem eat mensura, sed quia simul cum tempore caelum et terra creata sunt 1ª q. 46, 3, 1m — Po³ q. 3, 18, 2m. Haeresis 129.

6 Angeli potuerunt esse ante mundum 1ª q. 61, 3, [illegible] — [illegible] 1m — 2. d. 2, q. 1, 5, [illegible] — Po³ q. 3, 18, [illegible]

7 Esse angeli non est infinitum, licet angeli sint penitus a materia separati, secundum esse 2. d. 2, q. 1, 1, 6m — Quol. 10, 4, 2m — 3m — Opus. [illegible]

8 Esse angeli est infinitum 1ª q. 7, 2, [illegible] — q. 50, 2, 4m — q. 52, 2, [illegible] — 2. d. 18, q. 2, 2, 2m. Et simul Angelus 9, 10.

9 Esse Angeli non est infinitum privative, modo quanti, sed negative non simpliciter, sed respectu termini durationis quo caret 2. d. 2, q. 1, 1, 6m — Quol. 10, 4, 2m — 3m — Opus. 53, 27m.

10 Esse angeli est infinitum secundum quid, in quantum non est in materia, non autem simpliciter, quia finitur per essentiam a qua est 1ª q. 7, 2, [illegible] — q. 50, 2, 4m — q. 52, 2, c — 1, d. 43, q. 1, 2, c — 4m — 2. d. 18, q. 2, 2, 2m — 3. d. 13, q. 1, art. 2, q. 2, c — Verit. q. 20, 4, 1m. me°. — Po³ q. 6, 3, 9m — Ma. q. 16, 9, 8m — Spiritu 1, 13m — 6, 8m — Quol. 10, 4, 2m — Opus. 16, art. 14 — Opus. 11, a. 5, 7 — Opus. 30, lect. 9 — Opus. 52 — Opus. 53, 27m. Ente 6, prim°.

11 Esse angeli est accidens 1ª q. 50, 2, 3m — q. 61, 1, c — Opus. 72, q. 14.

12 Oppositum videtur dicere 1ª q. 77, 1, o.

13 Esse angeli non ejus essentia 1ª q. 12, 4, c. — q. 47, 1, c — q. 50, 2, 3m — q. 61, 1, c — 2, d. 2, q. 1, 1, c — 7m — Cg. 2, cº 52 — Lib° 3, c. 49, 5m — Verit. q. 20, 5, 1m, me°, Po³ q. 7, 4, c. Anima 17, 10m. — Quol. 2, 3, 4, o. Ente 5, fi — c° 4, prim°. *Infinitum 20.

14 Esse angeli non est suum intelligere 1ª q. 5, 4, 2, o — 6, c — Cg. 4, c° 11, prim°. — Po³ q. 10, 1, 5m.

15 Esse angeli, non est ejus operatio 1. q. 54, 2, o. — 3, c — Po³ q. 10, 1, 5m. *Judaei 22. Theologia 19. Vita 55, 56, 58.

16 Angelus non est nec operatur intra essentiam alterius angeli 1. d. 37, q. 3, 3, 4m.

17 Angeli sunt creati a Deo 1ª q. 61, 1, o. — Quol. [illegible] 6, c — Opus. 1, c° 25 — Opus. 3, c° 75 — Opus. 15 c° 1, 2, 17. *Adam 90.

18 Angeli sunt creati immediate a Deo 1ª q. 45, 5, 1m — 2. d. 1, q. 1, 4, c. — d. 3, q. 1, 3, 2m — d. 17, q. 1, 2, 4m — d. 18, q. 2, 2, c. — Cg. 2, c° 22, 1m — 42, 5m — Lib° 3, c° 99, 3m —

ANGELUS.

Libº 4, cº 7, 14m — Potª q. 3, 4, c. — q. 5, 1, c. fi. — Opus. 1, cº 35 — Opus. 3, c. 95 — Opus. 15, cº 10, 11 — Cœl. lect. 4, meº. * Anima 14, 152, 155, 156, 157. Cœlum 45. Hæresis 34, 44, 48, 49.

19 Angeli fuerunt creati in cœlo empyreo 1ª q. 61, 4, o. — q. 102, 2, 1m — 4, 1m — 2, d. 6, 3, c. — Opus. 15, cº 17, fi.

20 Angeli non sunt facti propter motum corporalium 1ª q. 50, 3, 3m — 2, d. 3, q. 1, 3, 4m.

21 Angeli non sunt facti propter hominem principaliter 2, d. 1, q. 2, 3, 3m. * Miraculum 37, 56.

22 Angeli fuerunt creati in gratia 1ª q. 62, 3, o. — q. 63, 5, 4m — 6, c. — q. 67, 4, 4m — q. 95, 1, 3m — q. 106, 1, c. — 2-2, q. 5, 1, c. — 2, d. 4, 3, o. — d. 5, q. 2, 2, c. — d. 29, 2, 2m — Potª q. 4, 1, 28m — Ma. q. 2, 12, 9m — q. 4, 2, 17m — Quol. 9, 8, o.

23 Angeli sunt creati in beatitudine imperfecta 1ª q. 62, 1, o. — q. 67, 4, 4m — 2, d. 4, 1, o. — Quol. 9, 8, c.

24 Deus immediate producit in omnibus ordinibus angelorum vitam naturæ, gratiæ et gloriæ, sed mediate movet eos in executione officiorum suorum 2, d. 9, 1, 3m. * Naturale 17. Plato 8.

25 Angelus non est creatus malus 1ª q. 67, 4, 4m — 2, d. 3, q. 2, 1, c. — d. 32, q. 2, 1, 2m — Quol. 9, 8, c. — Opus. 15, cº 19. — Job 4.

26 Angelus est forma subsistens 1ª q. 50, 3, c. — q. 56, 1, c. fi. — 2, 3m — q. 75, 7, c. — 3ª q. 77, 2, c. fi. — 4, d. 12, q. 1, art. 1, q. 3, 3m, — Cg. 2, cº 51 — 54 fi. — 55, 2m — 6m — 91, 1m — Potª q. 5, 8, c. — q. 6, 6, 4m — q. 7, 4 c. — q. 9, 1, c. — 3, 5m — Spiritu. 1, 1m 2m 3m — 2, c. primº — 8, c. — 3m — Anima 17, c. — 5m — 10m — Quol. 3, 6, c. — Quol. 9, 6, c. — Opus. 3, cº 74 — Meta. 7, lect. 11, fi. * Abraham 23. Adam 12, etc. Anima 321, etc. Beatitudo 59, 60.

27 Substantia angeli est forma et actus ; ideo convenit ei secuudum quod est, esse bonum, non autem compositis ex materia et forma, sed secundum aliquid sui, id est secundum formam. Cg. 3, cº 20, 3m. * Defectus 1. Deus 32. Forma 9, 10. Generatio 1. Gloria 22.

28 Angeli sunt partes universi ejusdem, cum creatura corporali, non autem Deus, sed est supra totum universum 1, q. 61, 3, 4, o. * Ente 6, meº. Imago 20, etc.

29 Quilibet angelus est in genere substantiæ 1ª q. 88, 2, 4m — 2, d. 3, q. 1, 5, o. — Opus. 30, lect. 9. — Opus. 42, cº 3, fi. — 4 — 3.

30 In angelis genus et differentia sumuntur ab eodem, scilicet ab essentia, sed diversimode 1ª q. 50, 2, 1m — 1, d. 26, q. 1, 1, 6m — 2, d. 3, q. 1, 5, o. — Cg. 2, cº 95 — Spiritu. 1, 24m — Opus. 42, cº 4, fi — 5. Ente 6, meº.

31 In angelis idem est essentia, et id quod est 1ª q. 3, 3, c. — q. 39, 1, c. — 1, d. 8, 9, 5, 2, c. — 2, d. 3, q. 1, 1, c.

ANGELUS.

32 In substantiis separatis a materia, id est in angelis, idem est suppositum et natura secundum rem, licet differant secundum rationem 1ª q. 3, 3, c. — 1, d. 25, 1, 3m — 3, d. 5, q. 1, 2, c. — Cg. 4, cº 55, 4m — Potª q. 7, 4, c. — q. 9, 1, c. — 3, 4m — Spiritu. 5, 9m — Ente 5, fi. — Opus. 32, lect. 6 — Opus. 37, cº 4 — Met. 7, lect. 11, fi. — Libº 8, lect. 3, primº 3. — Libº 9, lect. fi. meº. — Anima 3, lect. 8.

33 Oppositum videtur dicere 3ª q. 17, 1, c. — 1, d. 5, 1, c. — d. 34, q. 1, 1, c. — Unio 1, c. primº — 3, 14m — Quol. 2, 4, o.

34 Angelus est totaliter intellectualis naturæ, ideo oportet quod omnis ejus actio sit secundum intellectum. Quandoque tamen intellectuales creaturæ quæ sunt angeli, distinguuntur a rationalibus, quandoque autem sub rationalibus comprehenduntur 1ª q. 62, 3 — 2-2, q. 83, 10, 2m — Quol. 6, 2, c. * Maria 2. Metaphysica 1, 9, etc. Mutabile 5. Origenes 1, 6.

35 Essentia angeli comparatur ad intellectum ejus, sicut actus ad potentiam. Verit. q. 8, 6, 2m * Ratio 2, 3. Rationale 1, 2. Scientia 115.

36 Intellectus angeli, non est ejus essentia 1ª q. 54, 3, o. — q. 77, 1, c. — q. 79, 1, o. * Similitudo 11, 12.

Imo angelus secundum Dionysium dicitur intellectus et mens 1ª q. 54, 3, 1m.

37 Intelligere angeli, non est ejus essentia 1ª q. 54, 1, o. * Syndæresis 4. Subalternum. Theologia 19.

38 Essentia angeli, individuatur seipsa 1ª q. 3, 2, 4m — 3, c. — q. 13, 9, c. — 3ª q. 77, 2, c. — 2, d. 3, q. 1, 2, o. — 4, d. 12, q. 1, a. 1, q. 3, 3m. — Ma. q. 16, 1, 18m — Spiritu. 5, 8m — 9m — 8, 4m — 13m — Quol. 2, 4, 1m — Causis, lect. 9, fi. — Met. 8, lect. 3, primº 3.

39 Essentia angeli non est proprie, sed large exemplar rerum materialium. Verit. q. 8, 8, 1m.

40 Angelus est indivisibilis in essentia, non autem secundum virtutem, id est secundum objecta, et secundum intensionem et remissionem actus 1ª q. 53, 1, 1m — 3, 3m — 2, d. 7, q. 1, 2, c.

41 In angelis est compositio ex esse et essentia 1ª q. 50, 2, 3m — q. 75, 5, 4m — q. 88, 2, 4m — 1, d. 8, q. 5, 2, c. — d. 9, 6, c. fi. — d. 10, 2, c. — 2, d. 3, q. 1, 1, c. — Cg. 2, cº 53 — Potª q. 7, 4, c. — Spiritu. 1, c. fi. — 1m — Anima. 6, c. fi. — Quol. 2, 3, o. — 4, c. — Trin. 20, 4m — Ente 5, fi. — 6, meº — Opus. 32 — Opus. 37, cº 4 — Causis, lect. 4. — Phy. 8, lect. 21, meº. * Accidens 110.

42 In angelis non sunt partes essentiæ, sed sunt partes secundum potentiam, in quantum intellectus eorum per plures species perficitur et eorum voluntas se habet ad plura, ut partialitas non referatur ad substantiam angeli, sed ad virtutem ejus vel ad locum 1ª q. 53, 1, 1m fi. — 1 2, q. 50, 6, 3m.

43 In angelis est compositio ex quo est, id est ex esse, et quod est 1ª q. 50, 2, 3m — q. 75, 5, 4m

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS

ANGELUS.

ANGELUS.

ANGELUS.

ANIMA.

ANIMA

ANIMA.

ANIMA. | ANIMA

ANIMA.

ANIMA.

234 Anima et corpus nihil possunt imprimere, nisi per motum 2, d. 2, q. 2, 3, c.

235 Motus potentiarum animæ, est inclinatio earum in aliquid 2, d. 24, q. 3, 1, c.

236 Motus magis est in potentiis animæ appetitivis, quam apprehensivis 1ª q. 81, 1, c. — 2, d. 24, q. 3, 1, c. — 3, d. 15, q. 2, a. 1, q. 2, c. — Verit. q. 26, 3, c.

237 Motus proprie est in operationibus animæ vegetabilis, et appetitus sensitivi, minus autem in sensibus, sed minime in parte intellectiva 3, d. 15, q. 2, art. 1, q. 2, c. — Anima, lect. 10, prin°.

238 Omnis motus cognitivæ et appetitivæ virtutis, reducitur in naturam, sicut in primum principium 1-2, q. 10, 1, c. — q. 17, 9, 2^m — q. 41, 3, c.

239 Imo non quodcumque vitalis operationis principium, est anima 1ª q. 75, 1, c.

240 Omnis motus appetitivæ potentiæ reducitur ad prosecutionem boni per se, vel mali per accidens, vel ad fugam mali per se, vel boni per accidens, 1-2, q. 45, 2, c. — Ma. q. 10, 1, c.

241 Anima differt realiter a suis potentiis 1ª q. 77, 1, o. — 1-2, q. 110, 4, c. — 1, d. 3, q. 4, 2, o. — 2, d. 17, q. 1, 2, 6^m — d. 26, 4, c. fi. — 4, d. 1, q. 1, a. 4, q. 5, c. — Quol. 10, 5, o. — Spiritu. 11, o. — Anima 12, o. — 19, c. prin°. Supra 219. Intellectus 2.

242 Oppositum videtur dicere, quia id quo primo intelligimus et sentimus est anima secundum Philosophum secundo de anima 1ª q. 3, 1, c. — q. 77, 1, c. — 4^m fi.

243 Quandoque dicitur quod anima est suæ potentiæ, et e contra, sed non proprie sed denominative, quasi a principaliori sua virtute 1ª q. 79, 1, 1^m — Spiritu. 11, 7^m fi.

244 In potentiis unius animæ, non potest esse nisi una intentio 1-2, q. 37, 1, o. — q. 77, 1, c. * Adam 57, 80. Angelus 149, etc.

245 Imo homo simul plura intendit 1-2, q. 12, 3, c. fi.

246 Omnes potentiæ animæ radicantur in una essentia animæ, ideo oportet quod quando intentio animæ vehementer trahitur ad unam operationem unius potentiæ, retrahatur ab operatione alterius, quia unius animæ non pötest esse nisi una intentio 1-2, q. 37, 1, o. — q. 77, 1, c. — 3ª q. 46, 7, c. — Verit. q. 13, 3, c. — q. 26, 3, 9, c. — Ma. q. 3, 9, c. — q. 15, 4, c. — Virt. q. 1, 4, 3^m — Quol. 11, 5, c. fi. Anima 4, 1^m — 11, c. fi. * Appetitus 1, 13, 48, 53, 55, 63.

247 Oppositum videtur dicere 1-2, q. 12, 3, c. fi.

248 Omnes potentiæ in eadem essentia animæ radicantur et fundantur, vel ut in principio tantum, ut organicæ id est vegetativæ et sensitivæ, vel in essentia etiam ut in subjecto, ut intellectivæ 1ª q. 77, 8, o. — Opus. 3, c° 89, 90, 239. * Ars 1, etc. Beatitudo 46. Bonitas 192. Castitas 7, 8.

249 Potentia animæ, potest esse actus corporis dupliciter : scilicet ut potentia quædam informans organum, secundo ut radicatur in essentia animæ, quæ secundum essentiam est forma corporis. Secundum convenit omni potentiæ animæ, non autem primum, sed tantum organicis Verit. q. 26, 9, 3^m. Intellectus 8.

250 Omnis proprietas naturaliter consequens animam, dicitur potentia ejus 1, d. 3, q. 4, 1, c.

251 Oppositum videtur dicere 1ª q. 41, 5, 1^m — 1, d. 7, q. 1, 2, c. — Poª q. 1, 1, 3^m — q. 2, 2, c.

252 Omne proprium naturæ viventis, oportet reduci ad aliquam potentiam animæ, in habentibus animam 3, d. 27, q. 1, 1, c. — Verit. q. 12, 3, c. * Cogitatio 4.

253 Natura quandoque dividitur contra rationem et voluntatem, cum tamen ipsa ratio et voluntas ad naturam hominis pertineat. Et cum potentiæ animæ sint naturales proprietates, speciem consequentes, anima non potest sine iis esse. Dato tamen quod sine iis esset, adhuc tamen anima diceretur secundum speciem suam intellectualis vel rationalis, non quia actu haberet has potentias, sed propter speciem talis essentiæ, ex qua natæ sunt hujusmodi potentiæ effluere 1-2, 51, 1, 1^m — q. 110, 4, 4^m — Anima 12, 7^m fi. — Opus. 3, c° 88. * Cognitio 16, 25, 38, 39, 41, 52, 53, 71, 75, 77.

254 Pötentiæ animæ, sunt accidentia ejus per se, et sunt in secunda specie qualitatis 1ª q. 77, 1, 5^m — 1-2, q. 83, 2, 3^m — q. 110, 4, 3^m — 4^m — 1, d. 3, q. 4, 2, c. — Ma. q. 4, 4, c. — 3^m — Quol. 10, 5, c. fi. — Spiritu. 11, c. — Anima 12, 7^m — 19, o. — 1^m — Opus. 3, c° 158, fi. Infra 279.

255 Imo potentiæ animæ sunt in genere actionis, cum potentia et actus dicantur ad idem genus pertinere 1ª q. 77, 1, c.

256 Potentiæ animæ sunt de integritate ejus, ut est totum potentiale 1ª d. 3, q. 4, 2, c. — Quol. 10, 5, c. fi. * Contemplatio 11. Contrarium 17.

257 Capacitas animæ non est nec potest esse infinita in actu, sed potest ampliari in infinitum 2-2, q. 24, 7, c. — 2^m — 1, d. 17, q. 2, 4, c. — 1^m. Supra 42.

258 Oppositum videtur dicere 1ª q. 25, 6, o. — 1, d. 44, o. Et sicut supra 225, et sicut Infinitum 4.

259 Potentiæ animæ fluunt ab ejus essentia 1ª q. 77, 1, 5^m — 6, o. — 1-2, q. 110, 4, 1^m — 3ª q. 7, 2, c. — q. 62, 2, c. — q. 89, 1, c. — 1, d. 3, q. 4, 2, o. — 2, d. 31, q. 2, 1, 3^m — 3, d. 27, q. 2, a. 4, q. 3, 2^m — 4, d. 1, q. 1, a. 4, q. 5, c. — d. 17, q. 1, a. 1, q. 1, 3^m — d. 18, q. 1, a. 2, q. 1, 2^m — Verit. q. 14, 5, c. — q. 25, 3, 2^m — 6, 1^m — Ma. q. 4, 4, 6^m — Opus. 3, c° 90. * Cor. 12. Culpa 3.

260 Una potentia fluit ab anima, mediante alia 1ª q. 77, 7, o. — q. 78, 4, 3^m — 1, d. 3, q. 4, 3, c. — 2, d. 24, q. 1, 2, c. — Verit. q. 14, 5, c. — q. 25, 6, 1^m — Anima 13, 7^m — 8^m. * Æqualitas 11. Delectatio 3, 7, 9, 19, 20, 54, etc. Distinctio 9. Electio 1, etc.

261 Potentiæ organicæ, fluunt ab anima, in quantum est actus corporis, aliæ vero, ut prædominatur corpori 1ª q. 76, 8, 4^m — 1, d. 3, q. 4, 2, c. —

ANIMA.

ANIMA.

342 **Anima sensitiva, nullam habet operationem per** se 1ª q. 75. 3, o. — q. 118. 1, c. — 2, d. 18, q. 2, 3, c. — 1m — Cg. 2. cº 57, 2m — 82 — Poª q. 3, 11. 18m — Quol. 9. 11, 2m — Quol. 10, 8. c. — Anima 19, o.

343 Anima sensitiva dicitur sentire per corpus, quia compositum sentit, ratione animæ 4, d. 14, q. 3, a. 3, q. 2, 2m.

344 Anima sensitiva in sentiendo non se habet ut movens et agens, sed ut quo patiens patitur. Cg. 2, cº 57, 1m — Supra 291.

345 Anima etiam sensitiva non debilitatur debilitato corpore, sed debilitas actionis contingit propter debilitatem organi, et non animæ. Anima 14, 18m — 19, 20m — Anima. lect. 10, fi.

346 Animæ brutorum desinunt esse corpore corrupto 2-2, q. 164, 1, 2m — Cg. 2, cº 57, 2m 8 — Lib. 4, cº 94, fi. — Quol. 9, 11, c. — Quol. 10, 8, c. — Anima 14, 1m — 12m — 19, c. fi.

347 Corpus in animalibus imperfectis est quasi unius formæ substantialis 1ª d. 8, q. 5. 3, 2m.

348 Imo sunt ibi plures formæ substantiales. Anima 10, c. meº et sicut infra 347.

349 Animal annulosum indivisum, habet tantum unam animam in actu, sed plures in potentia 1ª d. 8, q. 5, 3, 2m — 2, d. 18, q. 2, 3, c. — 4, d. 10, a. 3, q. 3, 1m — Cg. 2, cº 86, 2m — Poª q. 3, 12, 5m — Spiritu. 4, 19m — Anima 10, c. fi. — Meta. 7, lect. 13, fi. 8 — Anima 2, lect. 4, primº — Spiritu. 4, 9m — Anima 10, 15m — Anima 1, fi.

350 Animal annulosum divisum vivit, quia anima ejus est imperfecta et paucarum operationum, ideo requirit parvam diversitatem partium. Poª q. 3, 12, 5m. Animal 15.

351 Anima vegetativa non creatur 1ª q. 118, 1, o. — 2, d. 18, q. 2, 3, c. — Cg. 2, cº 86, 1m — Poª q. 3, 11, o. — Quol. 9, 11, o. — Supra 336, ut supra 337.

352 Anima vegetativa non præexistit in semine 1ª q. 118, 1, o — 2, d. 18, q. 2, 3, c. — Poª q. 3, 9, 9m — 11, 4m — 12, c. — Meta. 7, lect. 8, fi. 5.

353 Anima vegetativa est in menstruo, secundum actum primum, non autem secundum actum secundum qui est operari 1ª q. 118, 1, 4m — 2, 2m.

354 Anima vegetativa non vivit nec subsistit, sed est principium vivendi et subsistendi 2, d. 18, q. 2, 3, c. — Quol. 9, 11, 1m.

355 Ex anima vegetativa generantis derivatur quædam virtus activa ad ipsum semen animalis vel plantæ, sicut a principali agente derivatur vis motiva ad instrumentum 1ª q. 118, 1, c. — 3m — q. 119, 1, c. fi. — 2, c. — 1m.

356 Anima vegetativa non agit nisi in corpus sibi unitum 1ª q. 78, 1, c. — q. 79, 2, 3m.

357 Oppositum videtur dicere 1ª q. 78, 2, c.

358 Verum est quod non agit, loquendo de potentia augmentativa et nutritiva, non autem de potentia generativa 1ª q. 78, a. 2, c.

359 Objectum potentiæ vegetativæ est corpus vivens per eam 1ª q. 68, 1, 2, c.

360 Potentia vegetativa est triplex : scilicet generativa, augmentativa, et nutritiva 1ª q. 78, 2, o. — Cg. 4, cº 58 — Anima 13, c. primº — Anima 2, lect. 9, fi.

361 Omnium partium animæ vegetativæ, generativa est finalior, dignior, et perfectior 1ª q. 72, 1m — q. 78, 2, c. — Anima 2, lect. 9, fi.

362 Vires vegetativæ dicuntur naturales dupliciter : scilicet quia habent effectus similes naturæ, id est esse, quantitatem, et conservationem, et per similia instrumenta agunt, id est per qualitates activas et passivas, sed altiori modo 1ª q. 78, 2, 1m — Verit. q. 13, 4, c. meº. Anima 13, c. primº — 14m — Anima lect. 14, primº — Lib. 2, lect. 5, primº 1.

363 Vegetativæ agunt per calorem, et per alias qualitates naturales 1ª q. 78, 1, c. — 2, o. — 2, d. 1, q. 1, 4, 5m — Anima. lect. 14, primº — Lib. 2, lect. 9, fi. Calor. 3, 11.

364 Potentiæ vegetativæ non obediunt imperio rationis 1-2, q. 17, 8, 9, o. — q. 50, 3, 1m — 2-2, q. 148, 1, 3m — 3ª q. 15, 2, 1m — q. 19, 2, c. — 2, d. 20, q. 1, 2, 3m — 3, d. 16, q. 1, 3, 2m — Verit. q. 13, 4, c. meº — Virt. q. 1, 3, 4m — Quol. 4, 21, c. — Anima 11, 15m — Ethi. primº.

ANIMAL.

1 ANIMAL est, quod habet naturam sensitivam : rationale vero, quod habet naturam intellectivam 1ª q. 3, 5, c. — q. 85, 3, 4m — 5, 3m — 1-2, q. 67, 5, c. — Meta. lect. 1, primº 2.

2 Animal et bipes, sunt plures causæ formales hominis. Meta. 5, lect. 16, primº 1.

3 **Oppositum videtur dicere 1ª q. 76, 3, 4, o.**

4 Animal non potest esse actu, nisi sit rationale **vel irrationale 2, d. 40, 5, c. meº — Cg. 1, cº 24.**

5 Animal est animal per sensum tactus 4, d. 17, q. 1, a. 3, q. 3, c. — Anima 8, c. — Meta. lect. 1, primº 2. Anima 3, lect. 17, 18, o.

6 Animal definitur per sensum, id est per animam sensitivam, sicut per formam essentialem, sed per sensum, id est per potentiam cognoscitur ejus definitio, sicut per formam accidentalem 4, d. 44, q. 1, a. 1, q. 1, 3m. * Anima 17, 63, 102, 322 *bis*, 330, etc. Arbor 3. Brutum.

7 Animal prædicatur pure æquivoce, de animali vero, et picto. Verit. q. 2, 11, 8m. *Caput 3, etc. Cœlum 152.

8 Imo animal prædicatur de eis analogice 1ª q. 13, 10, 5m.

9 Animal duplex : scilicet animal verum, et animal phantasticum 3ª q. 39, 7, c. — Jo. lect. 14, meº Corpus 5.

10 Animalia magis facta sunt ex terra, quam ex alio elemento, quia minus est activa 2, d. 15, q. 2, 1, o.

11 Quædam animalia dicuntur esse ex aqua quia plus habent de aqua, quam alia animalia, licet in omnibus prædominetur terra 1ª q. 71, 2m — 2, d. 23, q. 2, 1, 3m.

ANIMAL.

APPETITUS.

APPETITUS.

Verit. q. 21, 2. c. — q. 22, 1, 2. o. — Poª q. 3, 6, c. fi. — Ma. q. 1, 1, c. fi. — Opus. 3, cº 264, prinº — Hebdo. lect. 3, prinº — Meta. prinº — Phy. lec. fi meº 4. Appetibile Bonitas 106. Voluntas 68, etc.

29 Nullus appetitus est ad malum 1ª q. 19, 9, c. — q. 103, 8, c. — 1-2, q. 8, 1, c. — q. 23, 2, c. — q 27, 1, 1m — q 28, 4, c. — Ma. q. 16, 2, c. — Opus. 3, cº 122 — Ethi. lect. 1, meº 2. Amor 222. Intentio 17.

30 Non esse est appetibile damnatis, et desperatis, per accidens tantum, scilicet ratione pœnæ 1ª q. 5, 2, 3m — 1-2, q. 8, 1, 3m — q. 29, 4, 2m — q. 73, 8, 2m — 3, d. 28, L. — 4, d 44, q. 3, art. 1, q. 2, 3m — d. 49, q. 1, art. 3, q. 2, 3m — d. 50, q. 2, art. 1, q. 3, o. — Verit. q. 22, 3, 7m — q. 26, 1, 21m — Poª q. 5, 4, 8m — Ma. q. 16, 3, 20m — Job 3, lect. 1, prinº — Phy. 1, lect. 3, prinº — cº 10, prinº — Mat. 26, prinº 2.

31 Bonum arduum, ratione boni attrahit appetitum, causando spem : sed ratione difficultatis retrahit, causando desperationem 2-2, q. 161, 1, c. Spes 64, 67.

32 Possibile convenit objecto appetitus, non omnino per accidens 1-2, q. 40, 1, 3m.

33 Appetibile non movet appetitum sensitivum, nec rationalem, nisi apprehendatur 1ª q. 80, 2, 1m — 2-2, q. 34, 1, c. prinº — 1, d. 48, 4, c. — 3, d. 26, q. 1, 2, c. — Verit. q. 15, 3, c. — q. 25, 1, c. — Virt. q. 1, 6, c. prinº. Amor 421.

34 Oppositum videtur dicere 1ª q. 59, 6, c. — q. 60, 1, c. — q. 80, 1, c.

35 Quælibet res habet aliquem appetitum 1ª q. 59, 1, c. — q. 80, 1, c. — Verit. q. 23, 1, c. — 8m — Ma. q. 1, 1, c.

36 In Deo non est appetitus 1, d. 45, 1, 1m — Verit. q. 23, 1, 7m.

37 Oppositum videtur dicere 3, d. 23, q. 1, 2, 1m.

38 Tamen Deus pertinet ad genus appetitus. Verit. q. 22, 1, 11m.

39 Appetitus naturalis nihil aliud est nisi inclinatio et ordo rei ad rem sibi convenientem 1ª q. 78, 1, 1, 3m — q. 80, 1, o. — q. 81, 1, c. — q 87, 4, c. — 3, d 27, q. 1, 2, c. — Verit. q. 25, 1, c. — Meta. 5, lect. 6, prinº.

40 Appetitus naturalis est habitudo ad bonum naturale, ad quod tendit quando non habet, et in quo habito quiescit 1ª q. 19, 1, 2, c. Appetitus 15.

41 Appetitus naturalis nihil aliud est, quam ordinatio aliquorum, secundum propriam naturam in suum finem 1ª q 6, 1, 2m fi. — Phy. 1, fi. 3

42 Appetitus naturalis est inclinatio inhærens rebus, ex ordinatione primi moventis ideo non potest esse frustra 2, d. 24, q 3, 1, 2m — 3, d 27, q 1, 1, c — Ethi lect 2, prinº — Met lect 1, prinº.

43 Appetitus naturalis semper tendit in bonum existens in re 1-2, q 8, 1, c

44 Appetitus naturalis semper sequitur formam in re existentem, alii autem apprehensam 1ª q 59, 1, c. — q. 60, 1, c. — q. 80, 1, c — 1-2 q 8, 1, o. — q. 17, 8, c. — q. 26, 1, c. — 2, d. 38, 3, c. — 3, d. 27, q. 1, 2, o. — 4, d 49, q 3, art 1, q. 1, c. — Cg. 3, cº 26, 5m — Phy. 1, fi. 3 Amor 241.

45 Imo quilibet appetitus sequitur cognitionem 1, d. 1, q. 4, 1, 1m — Verit. q. 15, 3, c. — q. 23, 1, c. — q. 25, 1, c. — Ma. q. 14, 1, 4m. Amor 241. Infra.

46 Naturalis inclinatio in appetitu sequitur naturalem conceptionem in cognitione 4, d. 33, q. 1, 8m.

47 Illud quod appetitur appetitu naturali, potest etiam appetitu animali, cum fuerit apprehensum 1-2, q. 30, 3, 1m.

48 Quælibet potentia animæ appetitu naturali concupiscit, amat, delectatur, et hujusmodi : sed appetitu animali, sola concupiscibilis 1ª q. 78, 1, 3m — q. 80, 1, 3m — 1-2, q. 30, 1, 3m — 3, d. 26, q. 1, 2, 3m — d. 27, q. 1, 2, c. fi. — 3m — Verit. q. 25, 2, 8m — Virt. q. 1, 4, 10m. Amor 139. — Delectatio 73. Amor 139, 140.

49 Appetitus potest dici naturalis tripliciter : scilicet vel quia inest rei a natura, et sic est in qualibet potentia animæ : et etiam in voluntate, et in omni parte et membro corporis, et in omni re : vel quia consequitur formam mere naturalem et simpliciter immersam materiæ : vel quia consequitur formam rationalem, quæ inest homini a natura, non tamen ut sequens formam actu apprehensam ab intellectu 1ª q 6, 1, 2m fi. — q. 76, 1, c. meº — q 78, 1, 3m — q. 80, 1, 3m — 3, d. 27, q. 1, 2, c. fi. — Verit. q. 22, 4, c.

Appetitus naturalis animæ, non est potentia animæ distincta a cæteris ejus potentiis 1ª q. 80, 1, o. — 1-2, q. 30 — 3m — Verit. q. 22, 3, o. Appetitus 55.

50 Appetitus inferior naturaliter sequitur motum appetitus superioris, nisi aliquid repugnet 2-2, q. 158, 8, c — Cg. cº 25, 8m — 27, 2m.

51 Appetitus naturalis non obedit rationis imperio 1ª q 83, 1, 5m — 1-2, q 17, 8, 9, o. — 2-2, q 158, 1, 3m — 2, d 24, q 3, 1, c. — d 39, q 2, 1, 5m — 3, d 16, q 1, 3, 2m — Quol 4, 21, c.

52 Habilitas materiæ ad recipiendum actionem agentis naturalis, dicitur appetitus naturalis ejus, et inchoatio formæ 2, d. 18, q 1, 2, c. fi

53 Omnis potentia animæ, naturali appetitu appetit objectum sibi conveniens 1ª q 78, 1, 3m — q. 80, 1, 3m — 1-2, q 30, 1, 3m — 3, d 26, q 1, 2, 3m — d 27, q 1, 2, c fi. — 3m — Verit. q 22, 3, 5m — Virt q 1, 5, c — 2m — Anima 13, 11m

54 Objectum appetitus naturalis, est hæc res in quantum talis res, non autem appetitus sensitivi, sed ut apprehenditur ut res conveniens vel delectabilis : voluntatis vero objectum, est bonum absolute. Verit q 25, 1, c

APPETITUS.

APPETITUS.

APPETITUS.

q. 24, 1, c — 3, d. 26. q. 1, 2, c. — Verit. q. 25, 1, c — 6m — Ma. q. 8, 3, c

83 Nec differunt per hoc quod sequuntur diversas cognitiones, scilicet sensitivam et intellectivam. Verit. q. 22, 4, c — 1m — 2m.

84 Oppositum videtur dicere 1a q. 80, 2, c. — 1m — 2-2, q. 24, 1, c. — 3, d. 26, q. 1, 2, c. — Verit. q. 25, 1, c. — 6m — Ma. q. 8, 3, c. — Anima 3, lect. 14, me° 5.

85 Sed differunt principaliter per determinationem suæ inclinationis ab alio vel a se. Verit. q. 22, 4, c. — 1m — 2m — q. 23, 1, c. — q. 25, 3, c.

86 Actus appetitus sensitivi, ratione mutationis corporalis annexæ, dicuntur passiones, non autem actus voluntatis 1a q. 20, 1, 1m. Passio 24, 25.

87 Appetitus sensitivus et voluntas, sunt rationales participative 1-2, q. 24, 1, 2m — q. 56, 6, 2m — q. 59, 4, 2m — q. 61, 2, c. fi. — 2m — 2-2, q. 58, 4, 3m — 3a q. 18, 2, c. — 3, d. 17, art. 1, q. 2, c. — d. 23, q. 1, art. 3, q. 1, c. — d. 27, q. 2, 3, 5m — d. 33, q. 2, a. 4, q 3, 1m. Anima 315.

88 Imo voluntas est rationalis per essentiam 3, d. 23, q. 1, a. 3, q. 1, c. — d. 27, q. 2, a. 3, 1m — 5m — Verit. q. 22, 5, o — Virt. q. 1, 5, 12m.

89 Appetitus sensitivus scilicet concupiscibilis et irascibilis, dicitur mens, ratio, et rationalis participative, in quantum obediunt rationi. Virt. q 1, 10, 11m

90 Appetitus rationalis non dividitur per concupiscibilem et irascibilem 1a q. 59, 4, o. — q 82, 5, o. — 3, d 17, a 1, q. 3, o — d. 26, q 1, 2, 2m — 5, 3m — q. 2, 2, 1m — 4, d. 49, q 4, a. 5, q. 1, c. fi. — Ver. q. 25, 3, o. — Ma. q 8, 3, c. — Virt. q 1, 4, c princo — q. 4, 2, o. — Anima 3, lect 14, meo 5 Desiderium 11. Deus 258. Dolor 1, 6. Dominatio 1. Dominium 7

91 Appetitus rationalis non fertur in particulare, nisi sub ratione universalis 1a q. 80, 2, 2m.

92 Judicium de particulari operabili nunquam contrariatur appetitui. Verit q 24, 2, c.

93 Appetitus rationis non sequitur quamlibet apprehensionem sed tantum apprehensionem boni, nec sensitivus, nisi ut convenientis per æstimationem tantum 2, d 24, q 2, 1, 2, c — 3, d. 17, a 1, q 2, 2m. Amor 251

94 Oppositum videtur dicere 1-2, q. 19, 7, 2m — 3m — 2, d 38, 5, c — d 40, 2, o.

95 Voluntas non accipit aliquid ab appetitu inferiori, sicut intellectus a sensu, sine cujus operatione præexistente, operatio intellectus esse non potest. Verit. q. 26, 6, 19m. Abstractio 15

96 Appetitus creaturæ rationalis non est rectus, nisi per explicitum appetitum Dei, actu vel habitu Verit. q 22, 2, c. * Actio 102 Abominatio. Actus 67, 95, 154 Addere 7 Ambitio 1. Amor 139, 174, 177, 204, etc. 223 Anima 150, 275. Animal 57, etc Ars 1 47 Bonitas 61 etc 96, 103 168. Cognitio 53 75 Cor 12 Delectatio 5, 19 Desiderium 1, 4, 11 Expectare 1 Extasis. Fiducia 7 Forma 109 Gula 1 Hæresis 8 Honestum 9 Ignorantia 26 Intellectus 209 Ira 4 14 Mos 1, etc Motus 71, 72 Prudentia 12 70. Primi 2 Rectitudo 4 Timor 2 7, 8, 9 13 47 Tristitia 6 Veritas 9. Voluntas 60

APPROPINQUATIO.

1 APPLICATIO ad bonum, fit quadrupliciter : scilicet secundum formam, sicut anima corpori : secundum situm, sicut punctus lineæ : secundum contactum sicut corpus, et secundum operationem, ut spirituales substantiæ 1, d. 37, q. 3, 1, c Actio 80 Agens 33 Angelus 98 Ars 14 Eucharistia 2. Experientia 3 Hæresis 130 Ignorantia 22. Studium 1. Tristitia 3.

2 Applicatio causati ad causam fit dupliciter : scilicet cum libertate causati, et sine ea 2, d 23, q. 1, 1, c. Embryo 3. Generatio 90. Peccatum 219.

1 APPONERE sacræ Scripturæ dicitur dupliciter : scilicet contrarium et implicitum. Primum est erroneum, vel præsumptuosum. Secundum est laudabile 1. Prol. L.

2 In appositione, terminus appositus se habet ut forma, respectu termini cui apponitur 1, d. 4, q. 1, 3, 5m.

1 APPREHENSIO est causa delectationis dupliciter : scilicet secundum se, et ratione apprehensi 4, d. 49, q. 3, art. 3, q. 2, c.

2 Apprehensio aliqua est causa timoris, et omnium operationum appetitus 2-2. q. 7, 1, c.

3 Nulla apprehensio intellectiva, concernit aliquod tempus determinate, licet possit esse de quolibet tempore. Sed operatio appetitus intellectivi, potest aliquod tempus concernere 3, d. 26, q. 1, 5, 4m. Abstractio 9.

4 Respectus qui est tantum in apprehensione rationis conferentis unum alteri, est relatio rationis tantum 1a q. 28, 1, c.

5 Apprehensio sensitiva hominis nata est immutari, sicut a proprio motivo dupliciter : scilicet exterius, et interius. Et utroque uti potest dæmon 1a q. 117, 3, 3m — Ma. q. 16, 11, 6m. * Actus 179. Admiratio 6. Amor 59, 229, 251, 258. Angelus 392. Anima 198, 236, 295, 307. Appetitus 4, etc 33, 44, etc. 55, 65, 70, 71, 93. Beatitudo 13, 138. Bonitas 101, 105, 257. Causa 14 Comprehendere 4. Concupiscentia 6. Concupiscibilis 10. Delectatio 5, 11, 90. Deus 200, 259. Dolor 1, etc 21. Ens 24, 25. Fructus 15. Futurum 2, etc Homo 36 Imperare 7, 11 Intellectus 31, 32, 77, 78, 94, 175, 185 Ira 28 Judicium 20 Lex 37 Mensura 25. Motus 51, 26, 29 Sensibile 3 Sensualitas 1, 2, 9, 15 Sensus 13, etc Simpliciter 5 Scientia 6 Timor 31. Transmutatio Tristitia 6 Uti 23 Verecundia 15. Voluntas 16, 27, 50, 53, 56, 59.

APPRETIARE. Comparatio Humilitas 27 Usura 192

APPROBATIO. Cognitio 8 Deus 131 Ignorantia 8 Judicium 62, 63 Maria 13 Providentia 21, 24 Regula 6 Sacramentum Signum 3 Simonia 26 Tristitia 8, 9, etc Usura 223, 247 Vita 39. Votum 64.

1 APPROPINQUATIO Quanto aliquid habet minus

ARS.

4m — 2, d. 1, q. 1, 3. 5m — Cg. 3, c° 65, 5m — Pot q. 3. 7, 9m. Creatio 13. * Accidens 101. Aranea 2. Baptismus 60. Beatitudo 49, 50. Bellum 3.
26 Operatio artis præsupponit materiam. Non autem actio Dei, cujus forma generat aliam, non autem forma artis 1 d. 36, q. 1, 1, c. fi. — d. 38, 3, 1m — 2, d. 1, q. 1, 3. 5m — d. 3, q. 3, 3, c. fi. — d. 18, q. 1, 2, c. Creatio 15. * Creatio 13. Finis 2. etc. 110, etc.
27 Opus artis non potest esse simile operi naturæ 3, d. 21, q. 2, a. 4, q. 2, 4m.
28 Oppositum videtur dicere 2-2, q. 77, 2, 1m.
29 Quidquid continetur explicite in artificiato, originaliter et implicite in arte continetur. Ita et in corpore respectu animæ 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 1, c.
30 Initium artis secundum ejus essentiam, sunt principia ex quibus procedit ars. Sed secundum ejus effectum, est unde incipit ars operari, sicut principium artis ædificativæ est fundamentum 2-2, q. 49, 7, c.
31 Quidquid est contra naturam artificiati, est contra naturam artis 1-2, q. 71, 2, 4m.
32 Operatio artis est triplex : scilicet consideratio rei fiendæ, operatio circa materiam, et constitutio operis. Ethic. 6, lect. 3, fi.
33 Quælibet ars considerat finem, et ea quæ sunt ad finem 1-2, q. 8, 2, 3m. * Fortitudo 7, 45. Magi 9, etc. Paulus 4.
34 Ars habet duplicia instrumenta : scilicet principalia quibus operatur, et conservativa principalium 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 3, c.
35 Præter artes exequentes, non requiruntur artes dirigentes, sicut in moralibus 3, d. 33, q. 1, a. 1, q. 2, c. — 3m.
36 Ars non potest conferre formam substantialem 2, d. 7, q. 3, 1, 5m — Pot q. 6, 1, 18m — Opus. 34, fi.
37 Oppositum videtur dicere 2-2, q. 77, 2, 1m — 3a q. 66, 4, c. — q. 75, 6, 1m — 4, d. 11, q. 1, a. 1, q. 3, 3m — Pot q. 3, 8, 13m.
*38 Ars non potest inducere formam substantialem, nisi virtute naturæ 2-2, q. 77, 2, 1m — 3, q. 66, 4, c. — q. 75, 6, 1m — 2, d. 7, q. 3, 1, 5m — 4, d. 11, q. 1, a. 1, q. 3, 3m. — Pot q. 3, 8, 13m — q. 6, 1, 18m — Opus. 34, fi.
39 Ars est causa artificiatorum secundaria, sed voluntas est principalis 1, d. 38, 1, c. — 1m. * Actio 85. Agens 91.
40 Processus artis est duplex : scilicet artis a corde artificis, et artificiatorum ab arte 1, d. 32, q. 1, 3, 2m. * Cete 13. Dæmon 74.
41 In aliqua materia est virtus agens ad productionem formæ artis, in aliqua vero non 1a q. 117, 1, c. — Cg. 2, c° 75, fi. — Lib° 4, c° 72, prin.
42 Imo in materia nulla est potentia activa 3a q. 32, 4, c. — 3m — 2, d. 18, q. 1, 2, c fi. — Phys. lect. 12, fi. — Lib° 2, lect. 1, prin° 1, fi. * Lex 6. Medicina 1.
43 Vendere artes liberales, est peccatum simoniæ 4, d. 25, q. 3, a. 2, q. 2, c. — 8m * Advocatus 5, 8.
44 Oppositum videtur dicere 2-2, q. 100, 3, c. — 3m.
45 Vendere artes liberales quoad veritatem earum est peccatum simoniæ, non autem locare operas suas, scilicet docendo eas, quia hoc licitum est 2-2, q. 78, 2, 3m — q. 100, 3, c — 3m — 4, d. 25, q. 3, a. 2, q. 2, c. — 8m — Quol. 8, 11, c. * Defectus 4, 5. Notorium 2.
46 Docere artes liberales non convenit alicui propter aliquod officium spirituale, ideo licet etiam gentilibus. Quol. 8, 11, c.
47 Id quod de se ordinatur ad malum, non est ars 1-2, q. 57, 3, 1m — 2-2, q. 95, 1, 2m — q. 169, 2, 4m — Quol. 4, 16, 1m.
48 In actu artis, dupliciter contingit esse peccatum : scilicet deviando a fine particulari, et a fine communi. Primum est proprium artis : secundum vero est artificis, in quantum est homo 1-2, q. 21, 2, 2m — q. 57, 3, 1m.
49 In arte peccans volens, est eligibilior quam peccans nolens, sed in virtutibus moralibus est e converso 1-2, q. 21, 2, 2m — q. 57, 4, c. — 2-2, q. 47, 1, 3m — 8, c. — Meta. 5, lect. fi.
50 Artes quibus ut plures aliqui male utuntur, licet de se sint licitæ, debent extirpari de civitate per principes, secundum Platonem 2-2, q. 169, 2, 4m. Ornatus 9.
51 Ars. Importunitas. Sion 1.

ARTICULATIO. Spiritus 23.

1 ARTICULUS fidei est indivisibilis veritas de Deo, arctans nos ad credendum, secundum Richardum de sancto Victore 2-2, q. 1, 6, o. — 3, d. 25, q. 1, a. 1, q. 1, o. Fides 40. * Confessio 18. Credere 17. etc. Deus 11. Hæresis 5. Sapientia 39. Symbolum 9. Theologia 2. Verbum 85.
2 Articulus dicitur quadrupliciter : scilicet membrum, conclusio, particula in judicio, et specialis difficultas supposita in fide, non dependens ex alia 2-2, q. 1, 6, c. — 3, d. 25, q. 1, a. 1, q. 1, c.
3 Articulus necessitatis. Bonitas 208. Casus 8. Sacramentum 77.
4 Articulus mortis. Absolvere 6, 26. Casus 9. Confessio 5.

ARTIFEX.

1 ARTIFEX tripliciter potest converti ad speciem quæ est in eo : scilicet ut est similitudo rei, ut res in anima, et ut causa rei 1, d. 27, q. 2, 3, 4m. * Amor 155. Architector. Artificiale 6. Defectus 4, 5. Dispositio 30.
2 Sicut res naturalis agit per suam formam, sic et artifex per suum intellectum et voluntatem Pot q. 3, 16, 5m — Hebr 11, lect. 2, prin. * Diabolum. Effectus 7. Episcopus 21. Esse 6, 48. Facere 5. Forma 158. Idea 1, etc. 25, etc. Intellectus 161.
3 Artifex præconcipiendo artificiatum, primo considerat finem ; secundo ordinem artificiati ad finem et partium ejus ad invicem ; tertio promoventia ad finem, et remotionem impedimentorum 1, d. 39, q. 2, 1, c.

ASSUMERE.

ATTRIBUTA.

B

BAPTISMUS.

BAPTISMUS.

BEATITUDO.

BEATITUDO

BEATITUDO.

BEATITUDO.

106 Beatitudo amatur amore concupiscentiæ, non autem amore amicitiæ 1-2, q. 2, 7, 2^m — 4, d. 49, q. 1, art. 2, q. 1, 3^m. * Odium 22. Pœna 46, 47. Purgatorium 9. Satietas. Spiritus 13.

107 Homo appetendo beatitudinem, potest mereri 3, d. 18, 3, 2^m — 4^m — d. 49, q. 1, a. 3, q. 3, o. — Verit. q. 22, 7, o.

108 Imo homo appetendo beatitudinem, potest peccare, sicut et diabolus appetiit finalem beatitudinem habere per propriam virtutem, quod est proprium Dei 1^a q. 63, 1, 4^m fi. — 3, c. fi. — Cg. 3, c^o 110, 1^m — Verit. q. 24, 7, 6^m — Ma. q. 16, 2, o. — 3, c. fi. — 2-2, q. 14, 2, c.

109 Deus est perfecte beatus 1^a q. 26, 1, o. — q. 62, 4, c. — 2, d. 1, q. 2, 2, 4^m — d. 15, q. 3, 3, 1^m — Cg. 1, c^o 100.

110 Deus est sua beatitudo 1^a q. 26, 2, o. — q. 62, 4, c. — q. 94, 1, c. — 1-2, q. 3, 1, 1^m — 2, 1^m — 4^m — 4, d. 49, q. 1, a. 2, q. 1, 1^m — Cg. 1, c^o 101.

111 Deus est beatus, secundum intellectum 1^a q. 26, 2, o. — 2, d. 16, 2, c.

112 Deus non esset beatus, si non intelligeret et amaret. Similiter et Christus, ut homo. Verit. q. 26, 10, 8^m — q. 29, 1, c. — 1 Tim. 6, lect. 3, prin^o. * Angelus 539, etc. Deus 201, etc. 419. Honor 21. Juge. Justificatio 17. Sedere 3, etc.

113 Beatitudo Dei excedit quamlibet aliam beatitudinem 1^a q. 26, 4, o. — Cg. 1, c^o 102.

114 Beatitudo Dei complectitur omnem aliam beatitudinem 1^a q. 26, 4, o. — Cg. 1, fi.

115 Beatitudo est naturalis soli Deo 1^a q. 62, 4, c. — q. 63, 3, c. fi. — 1-2, q. 3, 1, 1^m — q. 5, 7, c. Opus. 3, c^o 106, fi.

116 Christus ut homo, non potest esse beatus sine gratia. Verit. q. 29, q. 1, c. — 4^m.

117 Beatitudo triplex secundum philosophos, scilicet voluptuosa, activa, et contemplativa 1-2, q. 3, 2, 1^m — q. 69, 3, 4, c. — Ethi. lect. 5, prin^o.

118 **Beatitudo duplex, scilicet perfecta et imperfecta,** id est, in patria et in via 1^a q. 62, 1, c. — 1-2, q. 3, 2, 4^m — 3, 5, 6, c. — q. 4, 5, 6, 7, 8, c. — q. 5, 3, o. — 4, 5, c. — q. 62, 1, c. — q. 60, 1, 3, c. — 2-2, q. 186, 1, 4^m — 3, d. 27, q. 2, 2, c. — 4, d. 49, q. 1, a. 2, q. 1, c. — q. 2, 4^m — 5^m — Verit. q. 14, 2, c. — Trin. 24, 3^m — Ethi. 10, lect. 16, fi.

119 Beatitudo patriæ est continua, non autem beatitudo viæ 1-2, q. 3, 2, 4^m — 4, d. 49, q. 1, a. 2, 4^m — 5^m.

120 Unde tunc in patria non erit multiplex scientia, cum medium fuerit unum et sufficiens ad alia cognoscenda, quod erit essentia divina, cui omnes beati sine medio creaturæ conjungentur. Opus. 72, prin^o.

121 Tunc non aderit, quod alia mediante, unus alium doceat. Opus. 72, prin^o.

122 Cognoscere Deum in plena luce perficietur, quæ nihil tenebrarum et errorum patitur. Unde propter hujus luminis virtutem nulla opinio locum habebit, sed erit una scientia omnium certissima, quæ erit gloria beatorum. Opus. 72, prin^o.

BEATITUDO.

123 Duplex perfectio beatitudinis : scilicet ex parte objecti, et ex parte subjecti. Prima tollit rationem veræ beatitudinis, non autem secunda 1-2, q. 5, 3, 2^m — q. 4, 5, 5^m — q. 11, 4, 2^m.

124 Nullus ante passionem Christi potuit habere beatitudinem, **licet sancti patres meruerint eam per** fidem passionis Christi, quoad propriam personam, non autem quoad naturam communem 3^a q. 49, 5, 1^m — 3, d. 18, a. 6, q. 2, 2^m. * Angelus 539, etc. Anima 130, 131, 132. Beatus 3. Bonitas 59, 192, 195, 249. Character 11. Confirmatio 43. Corpus. Dæmon 41. Delectatio 23. Dos o. Gloria 13, etc. Gratia 42, etc. Infinitum 8. Justus 2. Lex 8, 9, 67, 85.

125 Mortui cum solo peccato originali, sciunt se esse creatos propter beatitudinem, quam etiam sciunt in communi, scilicet quod consistit in adeptione boni perfecti, sed ignorant beatitudinem supernaturalem. Ma. q. 5, 3, c. — 1^m — 4^m — 1 Cor. 2, lect. 2. * Liber 5. Mansiones. Maria 17, 22, 58. **Prædestinatio 2, 15, 22, 24, 49. Sabbatum 1, 2.** Sapientia 21. Sedere 3, etc. Septem. Spes 10, 21, 22, 23, 26, 50, 52. Virtus 260, etc. Utile 1.

126 Beatitudo civilis non est felicitas simpliciter, nec immutabilis simpliciter, sed non de facili mutabilis. Verit. q. 24, 7, 11^m.

127 Beatitudines sunt operationes virtutum perfectarum per dona, et etiam donorum 1-2, q. 69, 1, o. — q. 70, 2, c. — 2-2, q. 157, 2, 3^m — 3, d. 34, q. 1, 4, o. — 4, d. 49, q. 1, a. 1, q. 4, 1^m — Isa. 11, prin^o — Matth. prin^o — Galat. 5, lect. 6, prin^o * Fructus 2, 3, 12.

128 Actus virtutum ut perficiunt, dicuntur beatitudines, sed ut delectant, dicuntur fructus 2-2, q. 157, 2, 3^m — Gal. 5, lect. 6, me^o.

129 Actus donorum pertinentium ad vitam activam, exprimuntur in meritis beatitudinum ; sed actus **vitæ contemplativæ, in præmiis 1-2, q. 69, 3, c.** fi. — 1^m. Virt. q. 1, 7, 4^m.

130 In singulis beatitudinibus, ponitur aliquid pertinens ad statum viæ, et aliquid ad statum patriæ 1-2, q. 69, 2, o. — 2-2, q. 8, 7, c. — 3, d. 34, q. 1, 4, o. — Matth. 5, prin^o 2.

131 Quælibet beatitudo est fructus, addens excellentiam et principalitatem præmii, et non e converso 1-2, q. 70, 2, o. — 3, d. 34, q. 1, 5, o.

132 Omnia præmia septem beatitudinum, sunt idem realiter et differunt ratione 1-2, q. 69, 4, 1^m.

133 Præmia beatitudinum, inchoative habentur hic, sed complete, in patria tantum 1-2, q. 69, 2, o — 2-2, q. 8, 7, o. — Matth. 5, prin^o 2.

134 Beatitudines et præmia earum sufficienter enumerantur, septem, et quatuor, et octo, diversimode, et declarantur 1-2, q. 69, 3, 4, o. — 3, d. 34, q. 1, 4, o.

135 Primæ tres beatitudines sunt contra beatitudinem voluptuosam, sed quarta et quinta pertinent ad vitam activam : aliæ autem duæ ad contemplativam 1-2, q. 69, 3, 4, o.

136 Omnes beatitudines positæ in sacra Scriptura,

BEATUS.

BENEDICTIO. BENEFACERE.

BONITAS

23 Unumquodque secundum quod [illegible] est, sufficit a Deo 1, d. 48, q. 1, 1, [illegible] 4, c. Bona 11.

24 Quodlibet bonum ex additione alterius fit melius, praeter optimum simpliciter, ex cujus participatione omnia sunt bona 1-2, q. 66, 3, 2m. * Infra [illegible] Integritas 44. Infinitum 9. Intellectus 31. Justitia 76, etc. Justificatio 63, 64.

25 Differentia inter bonitatem Dei et creaturarum: scilicet quia infinita Dei essentia est suum esse, et ei non adveniunt aliqua accidentia, et ad nihil aliud ordinatur sicut ad finem 1a q. 6, 3, c. — Cg. 3, co 17 — 28 — Verit. q. 21, 1, 1m — 5, c. — Dio. 4. * Accidens 111, ut Virtus 69. Deus 23.

26 Deus est omnis boni bonum Cg. 1, co 40 — 39, 8 — 71, 1m — Verit. q. 21, 4, 3m — Opus. 3, c. 244. * Malum 46, 61. Marchio. Marchius 2. Martyrium 29. Misericordia 22, 35, 39. Oratio 22, 32. Paradisus 9. Participare 14. Peccatum 207.

27 Per hoc quod Deus creavit omnia ut essent, non excluditur quin creaverit omnia propter suam bonitatem 1m q. 65, 2, 1m fi.

28 Quodlibet bonum creatum est bonum particulare, sed solus Deus est bonum universale 1a q. 65, 1, 2m — q. 103, 2, c. — q. 105, 4, c. — q. 106, 2, c. — 1-2, q. 2, 7, 8, c. — q. 9, 6, c. — Cg. 3, co 17, 2m — Verit. q. 24, 7, c.

29 Bonum in Deo non est universale, nec particulare 1a q. 14, 1, 3m — 1, d. 35, 5, o. — d. 36, q. 1, 1, 1m — Cg. 1, co 56. Poena 42. Poenitentia 84, 130. Pater [illegible]. Praeceptum 33, 48. Providentia 4, 22, etc. Sanctitas 8.

30 Deus est sua bonitas essentialiter 1a q. 3, 2, c. — [illegible] — q. 26, 1, 2m — q. 49, 3, c. — q. 62, [illegible] — 2m — q. 100, 2, c. — q. 104, 2, c. — 1-2, q. 4, 6, c. — 2-2, q. 19, 1, c. — q. 23, 2, 1m — q. 26, 13, c. 2 — q. 27, 3, 4, c. — q. 34, 1, c. — 1m — 3a q. 1, 1, c. — q. 20, 1, c. — 2, d. 1, q. 2, 1, 2m — 4, d. 48, q. 1, 3, c. — d. 49, q. 1, art. 2, q. 1, 1m — d. 14, q. 2, art. 1, q. 5, o. — Cg. 1, co 38 — 39 — 41, 2m — Verit. q. 21, 1, 1m — 5, c. — Ma. q. 5, 1, 4m — Quol. 2, 3, c. — Opus. 3, co 109 — 126, fi. — 264, Mat. 19, meo — Hebr. lect. 2, [illegible] Canon. lect. 9, prino — Lect. 20, c. — * Spes 58, 59, 62, 64. Spirituale. Subjectio 3, 8. Sufficiens. Trinitas 76.

31 Deus est vere et proprie bonus 1a q. 6, 1, o. — Cg. 1, co 37 — Verit. q. 21, 1, 1m * Vestigium 11.

32 Bonitas et sapientia et hujusmodi, in Deo sunt secundum veritatem sua ratione, et ratio bonitatis non est ratio sapientiae, secundum quod hujusmodi. Unde concludebatur, quod attributa sunt in Deo, secundum diversam rationem, quae diversitas non est tantum apud rationem cognoscentis, sed apud proprietatem rei 1, d. 2, 3, c. — Opus. 72, q. 2.

33 Oppositum videtur dicere 1a q. 13, 4, o. — 12, c.

34 Nec fuit intentum dicere ponere in Deo aliquam diversitatem rationum absolutarum, sed hoc inveniatur in ipsa proprietate rerum etc. Et ideo positum est, secundum quod hujusmodi Opus. 9, a. 2 — Opus. 72, q. 6.

35 Deus est summum bonum 1a q. 6, 2, o. — 2, d. 1, q. 2, 2, 4m — Cg. 1, co 41 — 74 — 95, 3m — 101, fi. — Lib. 2, co 15, 7m — 41, 2m — Lib. 3, co 17 — Po. q. 7, 1, c. — Ma. q. 3, 1, c. — Ethic. lect. 1, meo * Virt. 69, 70, 75, 76. Univ. 19, 20.

36 Oppositum videtur dicere 1a q. 26, 3, 1m — 1-2, q. 3, 1, 2m — q. 5, 2, 2m — 4, d. 49, q. 1, a. 2, q. 1, 2m — Cg. 3, co 14, 1m — Opus. 20, co 8 — Virt. q. 1, 9, 7m.

37 In omni bono summum bonum, scilicet Deus, desideratur 1a q. 6, 1, 1m — 1, d. 3, q. 1, 1, 1m — 2, d. 1, q. 2, 2, c. — Verit. q. 10, 12, 5m — Cg. 3, co 24, meo — Ma. q. 8, 2, c. prino — Virt. q. 2, 12, 16m — Ethic. lect. 1, meo — Appetitus 23.

38 Habere speciem, modum, et ordinem, non est de ratione boni increati, nisi sicut in causa 1a q. 6, 1, 1m.

39 Bonum duplex : scilicet acquisitum cum motu, et sine eo. Secundum est in immobilibus, non autem primum 2, d. 1, q. 2, 1, 1m.

40 Bonum dupliciter, scilicet absolute, et bonum hoc, id est, habens propriam virtutem, id est, propriam perfectionem. Ma. q. 1, 2, c.

41 Bonum duplex, scilicet absolute, id est, cujus bonitas esset alio creato non existente, ut supposita ; et ad aliud, id est, cujus bonitas non esset sine alio creato, ut materia, et accidentia 1-2, q. 18, 4, c. — 2, d. 1, q. 2, 3, c.

42 Bonum duplex, scilicet commutabile, et incommutabile 2-2, q. 24, 1, 3m — 3a q. 86, 4, 1m — 5, c. — 2, d. 42, q. 1, 3, 5m — 4, d. 11, q. 2, 5, 3m — Dio. co 9. * Aversio 2, 11. Deus 412, 417, 418. Fiducia 10. Honestum 4, 5. Lac 2.

43 Bonum duplex, scilicet proprium, et commune. Virt. q. 2, 4, 2m.

44 Bonum duplex, scilicet subsistens, ut personae, et inhaerens, ut accidentia 1-2, q. 26, 4, c. — 3a q. 11, 5, 3m — Virt. q. 1, 2, 1m. — Dio. 4, lect. 9 — lect. 10.

45 Bonum simpliciter dicitur dupliciter, scilicet absolute, et universaliter 2-2, q. 58, 10, 2m.

46 Quod est bonum ex suppositione, debet bonum judicari 1-2, q. 39, 1, c.

47 Bonum particulare duplex : scilicet verum, id est, inordinabile ad principale bonum, sed ad ultimum finem : et falsum, sed apparens, quod abducit a finali bono 1a q. 20, 2, c. fi. 2-2, q. 23, 7, c. — q. 45, 1, 1m — Ma. q. 11, 1, c. — q. 12, 2, c. * Poenitentia 130.

48 Bonum triplex, scilicet naturae, gratiae et gloriae. Et in quolibet istorum sunt duo, scilicet forma, et operatio. Ma. q. 1, 4, 13m.

49 Bonum tripliciter, scilicet perfectio rei, habens perfectionem, et subjectum in potentia ad perfectionem. Ma. q. 1, 2, c. — 14m — 15m.

BONITAS.

BONITAS.

BONITAS.

BONITAS.

134 Omnis creatura est bona per essentiam, in quantum essentia ejus non invenitur sine habitudine ad bonitatem Dei. Verit. q. 21, 1, 1^m fi. Cæcilia. Civilis 1. Civitas 4. Coactio 10. Commune 14. Comparatio 1. Compunctio. Concupiscentia 2, 5, 6. Concupiscibilis 1. Confessio 38. Confusio. Conjectare. Consilium 6. Constantia 3, 5. Contemplatio 21. Contentio 1. Continentia 3. Corporalia 5. Corvus 2. Creatura 15, 29, etc. Crimen. Dæmon 12, etc. 24, 29, 32, 33, 46. Damnatio 1, 2, 3, 8, 15, 16, 30, 48, 49, 50. David 2. Defectus 20. Delectatio. Deprecatio 2. Detractio 1.

135 Maximum bonum in creaturis, est bonum ordinis universi 1^a q. 22, 4, c. — q. 25, 6, 3^m — q 47, 2, c. — q. 49, 2, c. — q. 50, 3, c. fi. 2-2, q. 122, 2, c. — 1, d. 44, 1, 1^m — 2, 1^m — 2, d. 23, q. 1, 2, c. — d. 32, q. 2, 2, c. — Cg. 1, c° 85, 2^m — lib° 2, c° 39, 6^m — 41, 2^m — 3^m — 43, 1^m — 44, fi. — Lib° 3, c° 64, 8^m — 9^m — 69, me° — Po^a q. 5, 16, c. fi. etc. — 17^m — q. 5, 1, 14^m — Ma. q. 1, 5, c. — me° — Rom. 8, lect. 6, prin°. Deus 415, etc. * Difficile 8, etc. Dignitas 1. Dispensatio 3. Dolor 15, 16, 20. Dolus 1. Electio 35, 36, 37. Eleemosyna 26, 30, 31. Elicere 2. Epichia 1. Esse 23. Eva 2. Evangelium 1. Eutrapelia. Eventus. Excessus 2. Excommunicatio 8. Fama 1, 3. Fœcunditas. Fiducia 2, 10. Finis 8, etc. 17, 25, 26, 66, etc. 75, 77, 90, 92, 99, 100, 114. Flagellum 3. Fomes 4, 11. Fornicatio 4, 20. Fortitudo 4. Fortuna o.

156 Cujuslibet creaturæ secundum se consideratæ, duplex est bonitas : scilicet essentialis, et accidentalis 1^a q. 25, 6, c. — 1, d. 44, 1, c. — Verit. q. 21, 1, 6^m — 5, o. — Opus. 3, c° 109 — Hebdo. lect. 4, fi. * Fructus 22. Gedeon 3. Gloria 3, 4. Gratia 4, 20, 27, 45, 100, 126, 130. Grave 9. Habitus 4, 5, 6, 13. Hæresis 6, 11, 18, 34, 49, 50, 57, 59, 93, 118. Homo 32, 34. Honestum o. Honor 4. Humilitas 25, 28, 29. Idea 34. Jejunium 13. Jephthe. Ignorantia 6. Imaginatio 11. Impugnare 1.

157 Creatura ex esse vel essentia, est bona secundum quid, sed ex accidentibus est bona simpliciter 1^a q. 5, 1, 1^m. * Inconstantia 1. Indulgentia 1. Infidelis 8. Infinitum 8. Ingratitudo 6, 10. Intentio 13, 14. Ira 64, 65, 73. Judex 8. Judicium 13, 14, 62, 63, 66. Juramentum 23. Jus 1. Justitia 2, 17, 18, 22, 28, 43, 44, 51, 56, 61, 63, 75, 78, 80. Justificatio 44. Justus 3. Lac 2. Latro 2, 8. Levatio. Lex 2, 9, 13, 21, 22, 27, 37, 38, 68, 82, 99, 160, 171, 172.

158 Ipsum universum, et qualibet creatura potest esse melior quam sit bonitate accidentali, non autem essentiali 1^a q. 25, 6, o. — 1, d. 44, o — Po^a q. 3, 16, c. me° — 17^m * Deus 415, 416, 417, 418. Liberalitas 1, 5. Liberare 2. Liberum 11, etc. Licita o. Liquefactio. Luxuria 24. Magi 14. Magnanimitas 14. Maledicere 1. Malitia 7. Malum 2, etc. 20, etc. 32, 35, 38, 40, 41, 45, 61, 66, etc. Maria 19, 26, 42. Martyrium 10. Matrimonium 47, 48, 53, 54, 55, 68, 71, etc. 84, 85, 86. Melius o. Meritum 48, 67, 70, 76, 84. Minister 2, 5, 6, 12. Misericordia 8. Modestia 6. Modus 4, 5. Mollities 2. Mors 15, 16, 20. Mutilatio. Negligentia 6. Nemesis 1. Notitia 2. Obedientia 10, 11, 13, 14, 20, 24, 25, 41.

159 Qualibet re creata, potest esse alia res creata melior, bonitate essentiali, et accidentali 1^a q. 25, 6, o. — 1, d. 44, 1, 3, c. Bonitas 158, 160.

160 Oppositum videtur dicere. Verit. q. 29, 3, 6^m. * Observantia 3. Occidere 5. Omissio 1, 6, 17. Operatio 10, 21, etc. 41, 52, etc. — Optimum. Oratio 22, 32, 39, 83, 93. Organum 1, 2. Passio. Patientia 2, 3, 6, 10. Paupertas 3, 8. Pax 11, 12, 19, 27. Peccatum 7, 19, 28, 59, 88, 121, 138, etc. 149, 170, etc. 195, 205, 215, 224, 239, 268, 280, 282, 297, 398. Perfectio 1, 22, 31, 34, 44, 80. Periculum 5. Permissio 1, 2, 4. Perseverantia 5, 7. Pharao. Pietas 15. Pœna 7, 20, etc. 42, 50, 52, 77. Pœnitentia 4, 133, etc. Politica 4. Porretani. Porta 1. Possessor. Potentia 27. Potestas 14, 16. Præceptum 6, 16, 33, 116, 153. Prædestinatio 21.

161 Bonum cujuslibet creaturæ, consistit in specie, modo, et ordine 1^a q. 5, 5, o. — q. 6, 1, 1^m — 1-2, q. 63, 2, c. — q. 85, 4, o. — 2-2, q. 19, 11, c. — q. 27, 6, 1^m — q. 109, 2, c. — 3^m — q. 114, 1, c. — 1, d. 3, q. 2, 2, o. — d. 38, 1, 3^m — Verit. q. 21, 6, o. — q. 23, 1, c. — Ma. q. 2, 4, c. — Virt. q. 1, 8, 12^m — Anima 18, 9^m. * Prædicare 11. Prædicator 3, 5, 3. Prælatio 3, 13, 14, 22. Præmium 1, 5, 7. Præsumptio 1, 5, 14. Princeps 1, etc. 24. Principatus 2, etc. Principium 18. Prohibitio 2. Prophetia 11, 17. Providentia 6, 21, 23. Prudentia 2, 26, etc. 34, 36, 61, etc. Psalterium 1. Pulchritudo 3. Punitio 4. Puritas 1. Ratio 10, 28, 34. Rectitudo 3. Retributio 2, 3. Sanctificatio 3, 6. Sanctus 7. Sapientia 10. Satisfactio 4, 14, 25, 27. Scandalum 19. Scholaris. Scriptura 19. Seditio 3. Seducere. Sensualitas 15. Sermo 3. Servire 2. Servitus 3, 4. Simonia 9. Societas 4, 5. Sollicitudo 4. Spes 2, 11, 12, 17, 21, 23, 24, 47, 50, 58, etc. Synderesis 5.

162 Sola natura intellectualis attingit communem rationem boni, scilicet per intellectum, et voluntatem. Ma. q. 1, 4, c. prin°. * Stabilis. Studium 7. Stultiloquium. Superbia 1, 7. Tacere 2. Temperantia 7, 14, 15, 18. Tentare 5, 6, 7. Timor 17, 18, 27, 59, 60. Vinculum 2. Vindicatio 4.

163 Homo dicitur bonus simpliciter secundum voluntatem, quia ipsa imperat cuilibet potentiæ. Secundum quid autem per intellectum, vel alias potentias 1^a q. 5, 4, 3^m — q. 48, 6, c. — 1-2, q. 34, 4, c. — q. 56, 3, c. — q. 66, 3, 2^m — 2, d. 7, q. 2, 1, 2^m — d. 39, q. 1, 2, c. — 4, d. 4, q. 1, a. 3, q. 3, c. — 2^m — Cg. 3, c° 116, 2^m — Virt. q. 1, 7, 2^m — 9, 16^m — Gal. 5, lect. 6, me° — Ethi. 3, lect. 6, prin° * Abraham 28. Accidentaliter 3. Accidia 10. Adeps 1. Adulterium 4. Affectio 2. Amicitia 15, 32, 33, 36, 37, etc.

164 Bonum hominis, ut est homo, est bonum secun-

BONITAS.

BONITAS.

CAUSA.

CAUSA.

tus 3, d. 19, a. 3, q. 2, 4m — 4, d. 43, a. 2, q. 1, 1m. * Baptismus 15, 57, 158, etc. 153, etc. 223, 218. Beatitas 20, 81, 129.

70 Voluntas Dei ratione suæ libertatis, est causa ad utrumlibet, non autem contingens, quia contingens mutabilitatem importat 1, d. 45, 3, 3m — d. 47, 1, 1m. * Cœlum 98, 100, 101, 105, 145. Deus 317. Fatum 3, 4. Finis 1, 5, 40, 76. Idea 28, etc.

71 Effectus non trahit necessitatem, vel contingentiam, a causa prima, sed a proxima 1ª q. 14, 13, 1 — q. 25, 3, 4m — q. 47, 1, 2m — q. 103, 7, 3m — 2ª q. 4, 1, 1m — 1, d. 39, q. 2, 2, 2m — d. 40, q. 3, c. fi. — d. 42, q. 2, 3, c. — d. 47, 1, 2m — Cg. 1, cº 67, 5m — 85, 3m — Libº 2, cº 30, prinº — Libº 3, cº 60, prinº — 71, fi. — 74, 1m — 86, 2m — Verit. q. 2, 12, 7m — 14, c. — 3m — q. 5, 4, 7m — 9, 10m — 12m — q. 12, 11, c. — q. 24, 1, 4m — Poª q. 1, 4, 3m — 6m — Ma. q. 16, 7, 15m — Opus. 3, cº 139 — 141 — Meta. 6, lect. 3, meº 3. * Imperare 15. Intelligibile 3. Judicium 14, 15. Libertas 2, 4. Locus 15, 26. Martyrium 7. Nomen 55, 65.

72 Oppositum videtur dicere 1ª q. 19, 8, c. — Verit. q. 23, 5, c. — Ma. q. 16, 7, 15m — Quol. 11, 3, c. — Quol. 12, 4, 1m.

73 Causa prima est principalis simpliciter, quia plus influit ; secunda vero secundum quid, **quia plus conformat. Verit. q. 24, 1, 4m.** Agens 9. Infra.

74 Causa prima plus influit, quam secunda 1ª q. 104, 2, c. — 1-2, q. 19, 4, c. — q. 85, 5, c. — 2, d. 1, q. 1, 4, c. — Verit. q. 2, 14, 5m — q. 5, 9, 10m — q. 24, 1, 4m — Causis. lect. 1, o. — Hebr. lect. 2, meº.

75 Causa prima plus attingit ad intima rei, quam causa secundæ 2, d. 1, q. 1, 4, c. — Verit. q. 5, 9, 10m — Poª q. 3, 7, c. fi. — Hebr. 4, lect. 2, meº.

76 Oppositum videtur dicere. Opus. 9, a. 74. Et sicut infra 77.

77 Causa prima est proximior effectui secundum efficaciam, non autem secundum emanationem. Opus. 9, a. 74. Causa 64.

78 Operatio causæ secundæ, semper fundatur super operationem causæ primæ, et præsupponit eam 1-2, q. 19, 4, c. — 4, d. 12, q. 1, a. 3, q. 2, c. — Poª q. 3, 4, c. — q. 5, 8, c. — Quol. 3, 6, c.

79 Causa prima est vehementioris impressionis in causatum causæ secundæ quam ipsa ; ideo remota influentia secundæ, potest remanere influentia primæ 4, d. 12, q. 1, a. 1, q. 1, c. — Cg. 2, cº 89, meº. Poª q. 3, 7, 15m.

80 Quidquid est causatum secundum aliquam naturam non potest esse prima causa illius naturæ, sed secunda 4, d. 1, q. 1, a. 1, q. 1, 5m — Cg. 2, cº 21, 4m.

81 Causæ habent intra se ordinem, quia finis est ratio agentis, agens formæ et forma materiæ 1ª q. 5, 2, 1m — 4, c. — q. 87, 3, 4m — 1-2, q. 1, 2, c. — 4, d. 3, a. 1, q. 4, c. — Cg. 2, cº 40, 2m — Libº 3, cº 17, fi. — Verit. q. 28, 7, c. — Meta. 5, lect. 3, meº 1 — fi. c. — Phy. 2, lect. 5, fi. — **Posterm lect. 16, meº 3 — Libº 2, lect.** 8, prinº. * Apprehensio 1, 2. Calor 16, etc.

82 In causis invenitur prius et posterius dupliciter : scilicet in diversis ordinatis, vel in eadem, secundum universale et particulare. Meta. 5, lect. 3, meº.

83 Causa perficiens, est nobilior suo effectu, non autem causa disponens 1-2, q. 66, 6, 3m. * Cœlum 98, 100, 112, 157. Agens 2.

84 Causa efficiens, formalis et finalis, est **nobilior** suo effectu : **ideo quidquid est in eis, est nobilius** quam in effectu ; sed in causa materiali, est e converso. Verit. q. 7, 7, 1m. * Conjunctio 11. Corruptio 16. Definitio 10, etc.

85 Causa essendi absolute est forma, sed ut fit de potentia, sunt aliæ tres causæ. Ideo in immobilibus consideratur tantum causa formalis. Et sunt tantum quatuor causæ. Phy. 2, lect. 5, fi. Æqualitas 7. Gaudium 3. Hæresis 8, etc. 82.

86 In causis agentibus, quanto aliquid est prius, tanto est perfectius : in causis autem materialibus est imperfectius 2-2, q. 1, 7, 3m — 4, d. 23, q. 1, a. 3, q. 3, 2m. * Ignorantia 2, 3, 6, etc. Justificatio. Lux 20. Mansuetudo 7.

87 Semper oportet quod causa per se sit potior effectu 1ª q. 91, 1, c. — 1-2, q. 112, 1, c. — 2-2, q. 148, 3, 2m. Pœna 24. Perfectio 6.

88 Quanto causa est altior, tanto causalitas ejus ad plura se extendit 1ª q. 65, 3, c. — Cg. 2, cº 16, 3m — Libº 3, cº 24, fi. — Quol. 3, 6, c. — Meta. 6, lect. 3, meº 3 — Phy. 2, lect. 6, prinº. Causa 64.

89 Omnis causa, dicit diversitatem substantiæ ab **effectu 1ª q. 33, 1, 1m — Poª q. 7, o. — 8, c.** fi. — q. 10, 1, 8m.

90 Omnis causa, vel est extra essentiam effectus, sicut efficiens et finis, vel est pars essentiæ ejus, sicut et materia et forma 1, d. 29, 1, c.

91 Omnia nobiliori modo sunt in causa sua, quam in suo causato 1ª q. 4, 2, c.

92 Imo non oportet, quod illud quod est de nobilitate causati, sit de nobilitate causæ 1ª q. 4, 2, c. — 3, o.

93 Primum dictum est verum causaliter, secundum vero formaliter. Opus. 72, q. 10.

94 Causa semper excedit suum causatum 1-2, q. 66, 1, c. — 1, d. 3, L. 1, fi. — d. 37, L. 1, meº — 2, d. 42, q. 2, 4, c. fi. — Verit. q. 5, 2, 8m — Cg. 1, cº 77, 6m.

95 Quidquid est causa causæ ut causæ, est causa causati 1ª q. 59, 2, 2m — 1-2, q. 79, 1, 3m — 2, c. — 2, d. 14, 3, 3m — d. 37, q. 2, 1, 2m — 2, c. — d. 44, q. 1, 2, 2m — Cg. 3, cº 71, 1m — fi. — Ma. q. 3, 1, cº — 2, c. fi. — q. 16, 4, 6m.

96 Effectus est in causa dupliciter : scilicet secun-

CHARITAS.

CHARITAS.

CHRISTUS.

CHRISTUS.

CHRISTUS

CHRISTUS

CHRISTUS.

CHRISTUS.

CIBUS.

ceptum præparavit. Et hoc consonat ei quod dicit Damascenus scilicet quod ex sanguinibus **purissimis Virginis, formatum est corpus** Christi 3, d. 3, q. 2, 2, c. fi. — d. 4, q. 2, 1, c. Conceptio 22.

227 Caro Christi actu non fuit in eo, sed in matre. Et in partibus fuit materialiter. Sed in matre fuit essentialiter. In patribus vero fuit originaliter tantum 3, d. 3, L. 2, prin^o.

228 Christum Deus Pater plus omnibus dilexit, quia Deus semper diligit meliora, et quia ei majus bonum voluit, et fecit, voluntas enim Dei est causa bonitatis in rebus 1, q. 20, 4, c.

229 Deus Christum diligit non solum plusquam genus humanum, sed etiam magis quam universitatem creaturarum, ei enim majus bonum voluit, quia dedit illi nomen quod est super omne nomen, ut verus esset Deus 1^a q. 20, 4, 1^m.

230 Non deperit quidquam excellentiæ Christi, quod Deus dedit eum in mortem pro salute humani generis, quinimo ex hoc factus est victor gloriosus, factus est enim principatus super humerum ejus ut dicitur Isaiæ 9, 1^a q. 20, 4, 1^m.

231 Deus plus amat naturam humanam assumptam a Dei Verbo in persona Christi, quam omnes angelos, et melior est maxime ratione unionis 1^a q. 20, 4, c. Ira 25. Judicium 59. Justificatio 59, etc. Justus 1, 9. Lex 24, 118, etc. Liber 24. Liberalitas 15. Limbus 6, 7. Linguæ 8. Matrimonium 47. Mediator 6. Membrum 10. Miraculum 23, 48, etc. Missio 38, 42, etc. Mors 25, etc. Mutatio 11. Nativitas 9, etc. Nomen 35. Occidere 18. Oratio 90, etc. Parvuli 2. Passio 79, etc. Pax 13, 14, 22. Peccatum 113, etc. 344, 353. Pœnitentia 35, 54, 59, 60. Potestas 2, 3.

CHRYSOSTOMUS, Architriclinus. Dies 7. Joannes 18. * Baptismus 61, 68, 69, 237, 244. Magdalena 1.

1 CIBUS quem Christus assumpsit post resurrectionem conversus fuit in materiam spiritualem, id est, aeream, non autem in corpus Christi 1^a q. 51, 3, 5^m — 2, d. 8, 4, 1^m — d. 21, q. 2, a. 4, q. 4, 2^m — Cg. 4, c^o 83, fi. — Pot^a q. 6, 8, 8^m — Quol. 3, 5, fi. — Opus. 3, c^o 238. * Abraham 24. Adam 52, 53, 54, 81, 83. Adeps 1. Amor 67. Angelus 195. Animal 40. Apis 4.

2 Cibus est necessarius dupliciter : scilicet ad restaurationem deperditi, et ut impediat totalem **consumptionem caloris naturalis, qui est** causa **vitæ 1^a q. 78, 2, 4^m** — q. 97, 3, c. — 2, d. 30, **q. 2, 1, o. — 4, d. 12, q. 3, a. 1, q. 1, c.** — Meta. 5, lect. 5, prin^o. Vel Lignum 2. Infra.

3 Cibus non conservat vitam in perpetuum, quia non restaurat deperditum in perfectione qua erat 3, d. 19, 4, c. — Opus. 3, c^o 160. * Appetitus 14. Assimilatio 16. Assumere 2. Beati 36. Cato 4, 6. Castitas 6. Causa 17.

4 Cibus agit per conjunctionem sui ad cibatum, quia nutriens et nutritum fiunt, cætera vero tangibilia agunt per impressiones tantum 4, d. 8, q. 1, a. 3, q. 1, 2, c. — d. 9, a. 1, q. 1, c. * Æ-gritudo 2, 4. Continentia 6, 18. Delectatio 83, 84, 90. Ecclesia 15. Esca.

5 Usus ciborum ordinatur ad tria : scilicet ad restaurandum deperditum, ad generationem et ad augmentum 1^a q. 97, 4, o. — q. 119, 1, 4^m — 2, d. 19, 4, 4^m — d. 30, q. 2, 1, c. — 4, d. 15, q. 2, a. 1, q. 4, c. — q. 3, a. 2, q. 3, c. — Cg. 4, c^o 83 — Ma. q. 5, 5, 9^m — * Anima 13, 15^m.

6 Nullus cibus est in quo non sit aliquid impuritatis, quia in principio est dissimilis 1^a q. 97, 3, 4^m — 2, d. 30, q. 2, 1, 4^m.

7 Nullus cibi usus, de se est peccatum, sed aliquis prohibetur propter obedientiam, votum, **continentiam, sanitatem, vel figuram** 1-2, q. 102, 6, 1^m — 2-2, q. 149, 3, o. — 3^a q. 40, 4, 2^m — Cg. 3, c^o 127 — Rom. 14, lect. 1, prin^o — lect. 2, prin^o — lect. 3, prin^o — 1^a Cor. 2, lect. 2, me^o — 1^a Tim. 4, lect. 1, me^o — Titum, lect. 4, me^o etc. * Fortitudo 7. Infirmitas. Jejunium 1, 2, 4, 18, etc. 40. Libamina. Lignum 2. Menstruus 4. Onocrotalus. Perfectio 4. Porphyrio. Potus. Prohibitio 6. Refectio. Resurrectio 37. Sacrificium 20, 34. Sanctus 7. Sanguis 4. Sanitas 5. Verbum 70. Via 7.

8 **Cibus non necessarius, debet dimitti propter** scandalum, donec veritas declaretur 2-2, q. 43, 8, 3^m — 4, d. 38, q. 2, a. 4, q. 3, 3^m — Rom. 14, lect. 3, o. * Christus 197, etc. Vita 32.

9 Utens cibo furtivo vel prohibito peccat mortaliter. Ma. q. 15, 2, 6^m — 1^a Cor. 10 fi.

10 Ratio multiplex de cibis mundis et immundis, secundum legem veterem 1-2, q. 102, 6, 1^m — 2^m.

11 Idem est cibus Dei et omnium sanctorum, scilicet frui Deo. Psal. 49, me^o 6 — fi. — Jo. 6, **lect. 3, me^o 3.**

12 Cibus spiritualis est corpus Christi. Et tali cibo indiget homo propter tria : scilicet ut anima est incorporea, ut est corpori conjuncta sicut dissimilis dissimili, et spiritus carni, et ut familiari societate et miro amore est corpori conjuncta. Opus. 58, c^o 6.

13 Cibus bonæ conversationis consistit ex tribus virtutibus, quasi ex tribus ferculis : scilicet innocentia, pœnitentia et misericordia. Opus. 58, c^o 19.

14 Cibus quo corpus sustentatur, corruptibilis est, incorruptibilis autem ille quo spiritus sustentatur. Jo. 6, lect. 3, me^o 1.

CICATRICES.

1 CICATRICES Christus in corpore suo convenienter reservavit propter quinque, scilicet in signum victoriæ, ut discipulos in fide resurrectionis solidaret, ut pro nobis apud Patrem ostensis vulnerum cicatricibus advocaret, ut sua morte redemptis, quam misericorditer sint adjuti propositis ejusdem mortis signis insinuet, et ut in judicio, quam juste mali damnentur innuntiet 4, d. 21, q. 2, a. 4, q. 5, 2^m — Opus. 60, a. 22, prin^o etc. Apparere 9.

2 Cicatrices apparebunt in corpore Christi in ju-

CIRCUMCISIO.

CIRCUMSTANTIA.

CIVILIS.

tentio Dei deficere non potest secundum Augustinum, non autem secundum quod est a nobis 1-2, q. 1, 2, art. 3, o. — 4, d. 17, q. 1, art. 2, 3, o. — q. 2, a. 5, q. 1, c.

10 Auxilium gratiæ Dei, non cogit hominem ad bonum. Cg. 3, c° 148 — 152, 1m.

COADJUTOR. Baptismus. Delectatio 62. Lignum 2, etc. Religio 104. Requiri 1.

1 COÆQUALE, et coæternum, prædicatur solum in plurali de pluribus Personis divinis : sed æternum, et æquale, etiam in singulari 1, q. 42, 2, o. — 1, d. 9, q. 1, 2, c. Intentio 16.

2 Filius Dei est coæqualis et coæternus Patri 1ª q. 42, 2, o. — Poª q. 2, 3, c. fi. — q. 3, 13, c. — 14, 3m — 15, me° — q. 10, 1, 16m — 2, 5m — 18 — 4, c. me° — Jo. lect. 1, fi. — Hebr. lect. 2, me°.

COÆQUUM. Ars 21. Divisio 14. Intentio 16.

COÆTERNUM. Aristoteles 7. Mundus 15, etc. Processio 21, 31, etc. 62, etc. Visio 12.

COÆVUM est quadruplex, scilicet angeli, cœli, **materia prima et tempus 1ª q. 46, 3, c. — q. 66, 4, o.** — Poª q. 3, 18, 6m. * Mensura 2.

COAPTATIO. Embryo 3.

COARCTARI. Amœnitas. Cogere. Misericordia 32.

COCTUM. Christus 198.

CŒLESTE. Ambra. Angelus 284, 603, 604. Anima 15. Apertio 2. Aquila 1. Ascendere 1, etc. Assimilatio 5. Calor 16, 21. Character 19. Christus 163. Corpus 67. Dæmon 112. Effectus 20. Figura 10. Galilæa 1. Gladius 1. Idololatria 4. Intellectus 44. Jerusalem 2. Lex 125. Luctus 2. Manichæus 2. Mansuetudo 9. Monstrum 1. Oratio 57. Paradisus 15, etc. Paupertas 6, 8. Peccatum 13, 200. Præceptum 120. Principatus 10. Providentia 45. Sexus 2. Sol 4. Templum 9. Terra 5, 7. Virtus 73, 181.

1 CŒLUM habet materiam alterius rationis a materia quatuor elementorum 1ª q. 66, 1, 5m — 2, o. — 1-2, q. 49, 4, c. — 2, d. 3, q. 1, 1, c. prin° — d. 12, 1, o. — d. 14, 2, c. — 4, d. 47, q. 2, a. 2, q. 2, c. — Cg. 2, c° 16, 8m — 43, 2m — Poª 4, 1, 15m fi. — Quol. 3, 6, c. — Quol. 6, 19, 1m — Spiritu. 1, 18m — 6, 2m — 8, c. prin° — Anima 7, c. me° — Opus. 3, c° 74 — Opus. 15, c° 7 — Opus. 42, c° 14 — 15 — Meta. 2, fi. — Lib° 8, lect. 1, fi. — lect. 4, prin° 1, fi. — Lib° 12, lect. 2, fi. — Phy. 8, lect. 1, me° 3 — Cæ. lect. 6, **prin°. Cœlum 9, 36.**

2 In materia cœli non est potentia ad corruptionem, quia forma ejus excludit omnem privationem ab ea 1ª q. 9, 2, c. — q. 10, 5, c. fi. — q. 97, 1, c. — 3, d. 3, q. 1, a. 2, q. 3, c. — d. 12, q. 2, 2, 8m — Poª q. 5, 3, 4, c. — Anima 14, 6, 3 — Opus. 3, c° 171. * Angelus 619. Apostoli 34, 35. Corvum. Creatio 35, 46. **Demonstratio** 16. Deus 48. **Elementum 15, 25.**

3 In cœlis non est aliqua potentia quæ perficiatur per locum, vel quæ facta sit propter esse in tali loco 4, d. 48, q. 2, 2, 7m.

4 Nobilissima dispositio ad formam cujuscumque corporis est infra nobilitatem cœli 2, d. 2, q. 2, 3, 4m.

5 Cœli differunt specie inter se, licet sint ejusdem generis. Spiritu. 8, c. me° — 12m — Cæ. 2, lect. 10, prin° — lect. 16, fi.

6 Diversæ **opiniones de natura cœli** 1ª q. 76, 2, c. — q. 68, 1, 4, c. — 2, d. 12, 1, c. — 5, 4m — d. 14, 2, c. — Quol. 4, 3, o. — Quol. 6, 19, 1m. * Figura 10. Idololatria 4. Intellectus 44. Jerusalem 2. Justificatio 16. Justus 3, etc. 12. Ordo 7.

7 Corpora inferiora non sunt de natura communi, nec est aliquid unum reale, conveniens corporibus cœlestibus et inferioribus, super quod intellectus fundare possit intentionem universalis, sed secundum intentionem tantum. Opus. 41, c° 14 — 15.

8 Cœlum non est animatum 1ª q. 70, 3, o. — 2, d. 14, 3, c. — 3m — d. 15, q. 1, 2, c. prin° — d. 18, q. 2, 3, 3m — 3, d. 2, q. 1, a. 3, q. 1, c. — Cg. 2, c° 70 — Verit. q. 5, 9, 14m — Poª q. 6, 6, o. — Quol. 12, 9, o. — Spiritu. 6, o. — Anima 8, 3m — 4m — 5m — 17m — Causis, lect. 2, 3, fi. — Cæ. 2, lect. 3, prin° — lect. 13, me° — lect. 18, 19, prin°. — Providentia 45. Tractare 2. Virtus 73, 181.

9 Cœlum non est de natura quatuor elementorum 1ª q. 66, 2, c. — 2, d. 14, 2, o. — Quol. 6, q. 11, 1m. Cœlum 1.

10 Stellæ sunt ejusdem naturæ cum cœlis suis, sed differunt secundum densitatem, et per consequens secundum luminositatem. Cæ. 2, lect. 10, o. Densitas 2.

11 Cœlum non est in potentia incompleta ad esse, sed tantum ad ubi 1ª q. 55, 2, o. — q. 58, 1, 3, c. — q. 66, 2, c. fi. — q. 79, 2, c. — q. 84, 3, 1m — q. 90, 2, 1m — q. 97, 1, c. — 1-2, q. 49, 4, c. — 2-2, q. 24, 11, c. — 2, d. 1, q. 1, 5, 22m — Cg. 2, c° 98, fi. — lib° 3, c° 20, 3m — Verit. q. 8, 15, c — Poª q. 5, 4, 1m — 8, c. — Quol. 3, 6, c. — Spiritu. 6, 2m — 8, c. — Opus. 3, c° 74 — Meta. 8, lect. 4, me° — Lib° 12, lect. 2, fi. — Phy. 8, lect. 21, me° 3 — Cæ. lect. 6, prin° — me°. * Angelus 619, 632.

12 Cœlum non incœpit per generationem, quia non habet contrarium, sed incœpit per creationem 1ª q. 46, 1, 3m — 5m — q. 66, 2, c. — q. 75, 6, c. — 2, d. 1, q. 1, 4, c. — 5, 2m — d. 7, q. 1, 1, c. — d. 12, 1, c. — d. 14, 3, 3m — d. 18, q. 2, 2, c. fi. — Cg. 2, c° 40, 3m — 41, 8m — 43, 1m — 2m — Lib° 3, c° 23, 3m — 82, 3m. — 4m — 91 — 108, fi. — Verit. q. 5, 2, 6m — Poª q. 5, 1, c. fi. — 3, 7, c — Quol. 3, 6, c. — Opus. 3, c° 74 — 84 — 95 — Opus. 42, c° 15 — Job 37 — lect. 2, prin° — Cæ. lect. 6, o. — Lib° 2, lect. 10, prin°.

13 Cœlum est simplicius elementis. Opus. 3, c° 9. ***Apostoli 34, 35. Assumere** 11. Baptismus 1, etc.

14 In cœlis non est labor, nec dispositio 1, 2, q. 19, 4, c. * Crementalo 10, 18, 20. Christus 1. Confirmatio 11.

CŒLUM

CŒLUM.

COELUM

CŒLUM.

COGITATIO.

Juramentum 20. 24, etc. Libertas 7, etc. Matrimonium 36, etc. Necessitas 9, 10, 29. Officium 4. Pœna 6. Princeps 11. Sanguis 5. Societas 3. Sponsalia 5. Testis 6. Usura 84, 311. Urgere. Voluntas 69, 71.

1 COGITATIO secundum Richardum de Sancto Victore est inquisitio veritatis per discursum ex multis, licet secundum Augustinum quandoque sumatur pro quacumque operatione intellectus 1ª q. 34, 1, 2m — q. 79, 10, 3m — 2-2, q. 180, 3, 1m. * Actio 16, 17. Adam 34. Agere 23, 24. Amor 46. Angelus 381, 487. Charitas 9, 144. Castitas 3, 10, 11.

2 **Cogitatio est respectus animi, ad evagationem** pronus. Meditatio est intuitus occupatus in inquisitione veritatis. Contemplatio est liber animi contuitus in res. Sed consideratio est omnis operatio intellectus, vel processus rationis ex principiis pertingentibus ad contemplationem veritatis, sicut meditatio 2-2, q. 180, 3, 1m. * Claritas 11. Cognitio 5. Conclusio 1. Confessio 43, etc. **Contuitus. Credere 1, 27. Damnatio 15.** Delectatio 65, 85, 87, 90. Dulcedo 1, 2. Fides 151. Intellectus 63, etc. Justus 9. Meditatio.

3 Cogitare est considerare rem secundum partes et proprietates suas. Discernere est cognoscere rem per differentiam ejus ab aliis. Sed intelligere est simplex intuitus intellectus in præsens 1, d. 3, q. 4, 5, c.

4 Cogitare dicitur tripliciter : scilicet actualis consideratio intellectus, discursus ejus, et operatio potentiæ cogitativæ 2-2, q. 2, 1, c. — Verit. q. 14, 1, 9m.

5 Cogitatio est volubilis dupliciter : scilicet per discursum et successionem : secunda est in **patria in propriis naturis, non autem prima** : neutra vero in verbi visione 1ª q. 10, 3, c. — q. 58, 2, c. — 1, d. 1, q. 4, 2, 2m — d. 37, q. 4, 1, c. — 2, d. 3, q. 3, 4, o. — 4, d. 44, q. 2, art. 1, q. 3, 3m — Verit. q. 8, 4, 14m — q. 20, 5, c.

6 Duplex impedimentum cognoscendi cogitationes alterius, scilicet grossities corporis et voluntas ; et tantum secundum erit in patria 1ª q. 57, 4, 1m — q. 107, 1, 1m.

7 Solus Deus cognoscit cogitationes alterius per se, dæmones autem et alii per signa 1ª q. 57, 4, o. — 5, c. — q. 109, 4, 1m — q. 114, 2, 2m — q. 117, 2, c. — 2m — 1-2, q. 111, 4, c. — 2-2, q. 166, 5, 3m — 2, d. 8, 5, 5m — d. 12, 3, c. — 4, d. 45, q. 3, 1, 5m — Cg. 1, cº 69 — Lib. 3, cº 154 — Verit. q. 8, 13, o. — q. 9, 4, c. — Ma. q. 3, 4, 1m — q. 16, 8, o. — Opus 53, 19m — Opus 10, a. 38 — Opus 11, a. 36 — Matth. 28, prin° — Rom. 2, prin° — 1ª Cor. 2, lect. 2, fi.

8 Dæmones immittunt cogitationes, quoad phantasmata solum 1ª q. 111, 2, 2m — q. 114, 4, 2m — 2-2, q. 165, 2, 2m — 2, d. 8, 5, 6m — Ma. q. 3, 4, c. — Opus 10, a. 38 — Opus 11, a. 36.

9 Intellectus viatoris potest immediate cogitare de Deo. Verit. q. 8, 3, 18m.

COGITATIVA.

10 Cogitatio de actu peccati, quandoque est pure speculativa, quandoque autem cum aliqua affectione : et hoc dupliciter, scilicet vel concupiscentiæ, vel horroris 2-2, q. 154, 5, c. — q. 162, 3, 1m — q. 167, 2, o. — q. 169, 2, 3m fi. — 4, d. 14, q. 1, art. 3, q. 1, 4m — Verit. q. 27, 1, 4m. Luxuria 17.

11 Cogitatio de opere illicito, non est semper peccatum : nec est semper de necessitate confessionis, nisi quando ex nimia mora facta in cogitatione illa, homo sentiret se inclinari ad faciendum, vel perficiendum cogitatum, si opportunitatem haberet quam vellet ; vel si pollueretur ex illa vehementi cogitatione morosa, aut si inordinate afficeretur ad aliquam personam, et de ipsa multum molestaretur in cogitatione habendo motus carnis et imaginando haberet **aliquos actus impudicos cum ipsa persona, cum** aliqua affectione concupiscentiæ 2-2, q. 154, 5, c. — q. 162, 3, 1m — Opus. 64, cº 9 — 12, prin° — 21 — 1ª Tim. 4, fi. * Magnificentia 3. Malum 65. Passio 132. Peccatum 72, 87, 96, etc. 138, 203, 280, 361, 373, 405. Porta 1. Putare. Somnium 2. Verbum 1, 13. Voluntas 57.

12 Cogitationes inhonestæ aggravantes in infinitum, vel ad evadendum tentationes superbiæ et luxuriæ, sunt explicandæ in confessione cum suis circumstantiis in carne vel in mente. Alias laudabiliter reticentur 4, d. 15, q. 3, art. 2, q. 5, 4m — d. 19, L. fi. — Opus. 64, cº 21. Circumstantia 13. * Christus 141. Usus 7. Votum 43.

13 Peccatum cogitationis, secundum se est vanitas, sed ratione objecti est in genere objecti 2, d. 39, q. 1, 2, 1m.

1 COGITATIVA potentia est ratio particularis, collativa intentionum individualium 1ª q. 78, 4, c. — q. 81, 3, c. — 1-2, q. 30, 3, 3m — 3, d. 23, q. 2, art. 2, q. 1, 3m — d. 26, q. 1, 2, c. — Cg. 2, cº 60, prin° — 73, prin° — Verit. q. 10, 5, c. fi — 2m — q. 14, 1, 9m — q. 15, 1, c. fi — Anima 13, c. me° — Opus. 29 — Meta. lect. 1, me° 3 — Ethi. 6, lect. 1, 9, fi. — Anima 2, lect. 13, fi. * Æstimativa 3. Cogitatio 4. Appetitus 57. Experientia 5. Intellectus 7, 24. Memoria 10.

2 **Potentia cogitativa aliquando dicitur intellectus**, ut habet absolutum judicium de singularibus. Et est in confinio intellectus, et supra omnes alias potentias sensitivæ partis. Et est tantum in homine 1-2, q. 74, 3, 1m — 2, d. 25, 1, 7m — 3, d. 23, q. 2, a. 2, q. 1, 3m — d. 26, q. 1, 2, c. — Verit. q. 14, 1, 7m — Ethi. 6, lect. 9, fi — Anima 2, lect. 13, fi.

3 Objectum cogitativæ potentiæ, est quidditas rei materialis et particularis Opus. 29. Intellectus 24.

4 Imo quidditas rei materialis est objectum intellectus hominis in præsenti 1ª q. 12, 11, c. Intellectus 23.

5 Organum potentiæ cogitativæ est media cellula cerebri 1ª q. 78, 4, c. — 4, d. 7, q. 3, a. 3, q. 2, 1m — d. 50, q. 1, 1, 3m — Cg. 2, cº 60, prin° —

COGNATIO — COGNITIO

COGNITIO.

CONCEPTIO.

CONFESSIO.

est de jure positivo 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 4, c.

26 Confessio sacramentalis est in necessitate salutis quoad remissionem culpæ, non autem quoad remissionem pœnæ temporalis 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 1, 1m.

27 Cui dimissa est tota pœna per vim clavium, necessaria est confessio et satisfactio, quia utraque est in præcepto, et necessitas est 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 1, 2m — a. 3, q. 2, 1m — q. 3, a. 1, q. 1, 1m — d. 21, q. 2, 2, 1m — 3m.

28 Confessio ad hoc est necessaria, ut pœnitens satisfactionem accipiat, secundum modum delicti 4. d. 14, q. 2, ad. 2, q. 2, c.

28 bis Confessio est necessaria ei qui commisit peccatum mortale 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 1, c. — Cg. 4, c° 72, sed etc. — Rom. 11, lect. 4, 8.

29 Omnes tenentur confiteri ex statuto Ecclesiæ, sed ex vi sacramenti tantum existentes in peccato mortali 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 3, c.

30 Oppositum videtur dicere 4. d. 16, q. 2, a. 2, q. 1, 1m — d. 17, q. 3, a. 1, q. 3, 1m — a. 3, q. 5, 6m — L. 2m.

31 Papa potest dispensare, quod differatur confessio, non autem quod totaliter dimittatur 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 4, c. — d. 21, q. 1, a. 1, q. 1, 2m — Cg. 4, c° 72, 5. — Quol. 4, 14, c. * Abscondere 4. Eucharistia 25, etc. Missa 8, 9.

32 Nullus tenetur statim confiteri, nisi propter communionem Eucharistiæ vel propter periculum mortis 4. d. 17, q. 3, a. 1, q. 4, c. — Quol. 1, 11, c.

33 Nullus tenetur confiteri de peccato originali 4. d. 16, q. 1, a. 2, q. 1, 2, c.

34 Nullus tenetur confiteri de peccatis venialibus, sed laudabile est quod homo ea confiteatur 4. d. 16, q. 2, a. 2, q. 3, c. — q. 3, a. 2, q. 5, c. — 1m — d. 17, q. 3, a. 1, q. 3, c. — 3m — a. 3, q. 5, c. — q. 5, 4m — Opus. 12, a. 6.

35 Nullus debet confiteri peccatum quod non commisit 4. d. 21, q. 2, 2, 3, c. Immunditia 4. * Circumstantia 13. Cogitatio 11, 12.

36 Nullus debet exprimere in confessione personam cum qua peccavit, nisi aliter non possit exprimere speciem sui peccati 4. d. 16, q. 3, a. 2, q. 5, 5m — Opus. 12, a. 6.

37 Quilibet tenetur confiteri de peccato mortali, cum proposito non peccandi, et tenetur confiteri peccatum suum, quod dubitat esse mortale, et causas vel occasiones subsecutas peccati mortalis, sive circumstantias aggravantes in infinitum 3a q. 87, 1, c. — 1m — 4. d. 16, q. 2, a. 2, q. 5, c. — d. 21, q. 2, 1, 3m. Opus. 12, a. 6. — Opus. 64, c° 18. Circumstantia 11. * Pœna 99. Pœnitentia 73, etc. Verecundia, 7, 7, 9.

38 Homo debet confiteri bona, scilicet mala quæ gessit, et bona omissa. Psal 31.

39 Quilibet tenetur confiteri omnia peccata, licet confessor non possit absolvere de omnibus 4. d. 17, q. 3, a. 4, q. 2, 4m.

40 Quilibet tenetur confiteri numerum suorum peccatorum sicut potest, quia peccatum in specie non est unum peccatum numero, sed multa. Contritio etiam est in conspectu Dei, qui uno intuitu omnia videt. Sed confessio fit homini cui sigillatim oportet omnia exponi. Et præterea oportet de omni peccato mortali, quod memoriæ occurrit, singulariter dolere 3a q. 87, 1, c. — 4. d. 17, q. 3, a. 4, q. 2, c. — d. 21, 1, prim° — Opus. 4, c° 4, 6. — Opus. 12, a. 6. * Lucra 294, 314.

41 Non confitens aliquod peccatum propter ignorantiam facti, sed quia oblitus est, excusatur a fictione, non autem si propter ignorantiam juris 2 2, q. 15, 2, 2m — 4. d. 21, q. 2, 2, 4m.

42 Cum in foro pœnitentiali cuilibet sit credendum et pro se, et contra se, proprius sacerdos, scilicet parochialis, debet credere eum confessum esse, si se confessum fateatur 4. d. 17, q. 3, a. 3, q. 5, 2m — 4m — Quol. 1, q. 6, 3, c. — Opus. 12, a. 6. — Opus 19, c° 4, ad 3m.

43 Circumstantiæ particulares peccati carnalis, quæ in speciem peccati mortalis trahunt, licet appetitum moveant in confitente, vel in sacerdote, semper sunt confitendæ, quia gratia quæ in sacramento pœnitentiæ datur, restaurat si qua incitatio ad peccatum, ex talium cogitatione perveniat in confitente, vel in sacerdote, secundum Gregorium 4. d. 16, q. 3, a. 2, q. 5, 4m — d. 19, 1, 6. — Opus 64, c° 12, prim° — 21, 1. Circumstantia 13. Infra.

44 Si autem circumstantiæ non aggravant in infinitum, novam speciem peccati mortalis conferendo, quandoque laudabiliter reticentur, adhibita debita discretione, secundum considerationem turpitudinis circumstantiæ, et secundum promtitatem inclinationis ad peccatum, ex ejus confessione in ipso confitente, vel in sacerdote 4. d. 16, q. 3, a. 2, q. 5, 4m — d. 19, 1, 6. — Opus. 64, c° 21.

45 Homo non confitetur sufficienter peccatum suum, nisi speciem confiteatur peccati, quæ cognosci non potest nisi per circumstantias trahentes in aliud genus peccati, ex quibus peccatum specificatur — Opusc. 12, a. 6, prim°.

46 Reiteratio confessionis ejusdem peccati, est de consilio. Et cum dicitur, quod in prima absolutione tantum dimittitur, vi clavium, quantum dimitti potest, sed tamen valet iterata confessio, tum propter instructionem, tum propter majorem certitudinem, tum propter intercessionem confessoris, tum propter verecundiæ meritum, hoc non videtur verum : quia etsi hæc esset ratio confessionem iterandi, non tamen esset ratio iterandi absolutionem, præcipue in eo qui non habet causam dubitandi de præcedenti absolutione. Ita enim poterit dubitare post secundam absolutionem, sicut post primam. Sicut videmus quod sacramentum extremæ unctionis non iteratur super eumdem morbum, eo quod totum quod per sacramentum fieri

CONFESSIO.

CONFESSIO.

quam ei confiteri 4, d. 17, q. 3, a. 5, q. 4, 1m.

72 Nemo sufficit ad solam absolutionem sufficientem per confessionem, nullius Sacramenti [illegible] injuncti, et per consequens nec quod 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 4, 2m.

73 Probabiliter timens alii, vel confitenti, recurrat ad superiorem, vel petat licentiam confitendi alii, quam si non det, vel sciat non habere confessorem, et potius confiteatur laico 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 4, 3m — d. 19, q. 1, a. 3, q. 2, 1m.

74 In quolibet casu licet alii quam proprio sacerdoti confiteri, et sine licentia ejus: videlicet quando est vagus, vel nullum habet domicilium, peccavit in alia parochia, vel proprius sacerdos revelat confessionem, vel inducit ad peccatum, et in extrema necessitate 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 4, 3m — d. 21, L. 6.

75 Concessum est praelatis a jure, quod possint sibi eligere confessores, quia praelati habent dispensare sacramenta, et interest perfectio ad hoc requiritur quod aliquis liceat hujusmodi actus exercere: qui etiam confessores, quantum ad hoc sunt eis superiores 2-2, q. 184, 6, c. — 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 4, 4m.

76 Eligere diversos confessores non est melius communiter, nisi de licentia superioris quando propter est tempus idoneum ad ponendum peccato salutare remedium 4, d. 17, q. 3, a. 5, q. 4, 3m.

77 Vel quod aliquis possit alii confiteri, quando habet sacerdotem ignorantem, intelligendum est, quando sacerdotis ignorantia posset hominem inducere in errorem. Tunc enim ad licentiam sacerdotis, vel sui superioris, debet alium petere prudentiorem 4, d. 21, L. 6.

78 Monachus habens jurisdictionem vel commissionem potest audire confessionem 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 4, 1m — Opus. 19, c. 6, c.

79 Sacerdos dupliciter impeditur ab audientia confessionis: scilicet propter defectum jurisdictionis, vel propter impedimentum executionis 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 1, c.

80 Quilibet sacerdos potest quemlibet absolvere a peccato veniali 4, d. 18, q. 2, a. 3, q. 1, 3m — a. 4, q. 3, b — a. 5, q. 1, c. princ.

81 Nullus debet absolvere, sine confessione, et poenae injunctione. Nec sacerdos debet aliquem absolvere nisi aestimet eum contritum. Ad hoc enim necessaria est confessio in sacramento poenitentiae, ut sacerdos per potestatem clavium, convenienter peccatorem solvat vel liget 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 4, c. 2 — d. 18, q. 1, a. 3, q. 2, c. — Quod. 3, 28, c. — Quod. 4, 10, b. — Jo. 8, lect. 1, 2 — Rom. 11, lect. 4, fi.

82 Confessor debet interrogare confitentem, non de quolibet peccato, sed secundum conditiones engravantes: non enim oportet quod a milite quaeratur de peccato clericorum aut religiosorum, aut e converso. Sed de peccatis praecipue carnalibus debet interrogare a longinquo, caute, et non descendendo nimis ad particularia, nisi in se quae in aliquam speciem peccati mortalis trahunt: ut si committit illud, et si non committat nec addiscat. Et hoc potest contingere, ut confitens talia nimis quaerens, et sibi et confitenti noceat, et ex quantumque deficiant in suo scrutinio iniquitatis scrutantes 4, d. 16, q. 3, a. 2, c. 5, 4m — d. 19, L. 6 — Opus. 64, c. 12, princ. 21.

83 Filius confessionis potest contrahere matrimonium cum confitente: sed confessor tantum cum ea, tantum peccat quantum cum filia spirituali 4, d. 42, q. 1, 2, 8m — q. 2, 2, 1m — L. princ.

84 Confessori licet probare se nescire quod scit per confessionem tantum 4, d. 21, q. 3, a. 1, q. 1, 1m — 2m.

85 Revelat confessionem, qui poenitentiam publicam pro peccato occulto imponit 4, d. 9, a. 4, q. 1, c.

86 Oppositum videtur dicere 4, d. 14, q. 1, a. 5, q. 1, 1m — 2m.

87 Sacerdos in nullo casu debet revelare confessionem 2-2, q. 70, 1, 2m — 4, d. 21, q. 3, art. 1, q. 1, c. — Quod. 1, 15, c. — Quod. 5, 13, c. — Quod. 12, 17, c.

88 Omnia dicta in confessione, celanda sunt, licet non pertineant ad eam 4, d. 21, q. 3, a. 1, q. 2, c. Sigillum 2, infra * Obedientia 13.

89 Quilibet ad quem pervenit confessio, licet sit laicus, tenetur eam celare 4, d. 21, q. 3, a. 1, q. 3, c. — a. 2, 4m.

90 Sigillum confessionis est de jure divino, et de essentia sacramenti 4, d. 21, q. 3, a. 1, q. 1, c. — a. 2, c.

91 Confitens potest licentiare confessorem quod revelet confessionem ejus, non autem Papa 4, d. 21, q. 3, 2, c.

92 Confessor dicere potest ea quae audit in confessione, si ea sciat per alium modum: quia si non posset, secundum hoc posset impediri justitia Ecclesiae, si aliquis ut evaderet sententiam excommunicationis quae in ipsum ferenda erat, propter aliquod peccatum, de quo convictus erat, confiteretur ei qui sententiam ferre debet. Sed justitiae executio est in praecepto. Ergo non tenetur celare peccatum, quod quis in confessione audit, si alias sciat. Tamen propter scandalum vitandum debet confessor abstinere ne de hoc loquatur, nisi necessitas immineat. Contraria autem opinio, dum nimium sigillo confessionis attribuit, praejudicium veritati, et justitiae servandae facit. Posset etiam aliquis ad peccata esse proclivior, si non timeret ab illo accusari, cui confessus est, si coram ipso peccatum iteraret. Similiter etiam multum justitiae periret si testimonium ferre non posset de eo quod vidit, propter confessionem de hoc sibi factam 4, d. 21, q. 3, 3, c.

93 Quando aliquis dicit se vidisse quod in confessione audivit non revelat quod in confessione audivit, nisi per accidens, sicut qui scit aliquid per auditum et visum, non revelat quod vidit

CONFIRMATIO.

1 CONSANGUINITAS est vinculum, ab eodem stipite propinquo descendentium, carnali propagatione contractum 4, d. 40, 1, c. * Abjectus.

2 Consanguinitas est propinquitas quædam, in naturali communicatione, fundata supra actum generationis, qua natura propagatur 4, d. 40, 2, c. prin°.

3 Consanguinitas non est collectio, sed relatio quædam personarum 4, d. 40, 2, 1m. * Accusatio 16, 22, 24. Adoptio 10.

4 Linea consanguinitatis, est ordinata collectio personarum consanguinitate conjunctarum, ab eodem stipite descendentium, diversos continens gradus 4, d. 40, 2, a. 1 — 1m. * Amor 118, 119, 126, 298. Animal 72. Beneficium 23, etc. Bonitas 207.

5 Linea consanguinitatis triplex : scilicet ascendentium et descendentium, et transversalium, secundum diversos gradus 4, d. 40, 2, c.

6 Gradus consanguinitatis, est habitudo personarum distantium, qua cognoscitur quanta distantia personæ inter se differunt 4, d. 40, 2, a. 4 — 4m. Conservatio 13. Consobrinus. Dispensatio 20. Frater 3. Incestus. Joannes 14.

7 Quoto gradu aliquis distat ab aliquo superiori,

CONSCIENTIA.

CONSILIUM — CONSILIUM

1 CONSIDERATIO importat actum intellectus [illegible] rei veritatem. Et [illegible] ad [illegible] 2-2, q. 53, 4, c. *Abstractio 2. Accidens 141. Actio 88. Actus 122. Adam 16, 31. Aer 2. Aggregatio. Agnoscere 3. Amor 41, 142. Anima 188, 272. Ars 13, 20. Artifex 1. Beatitudo 44, etc. 122. Bonitas 138. Charitas 27. Causa 37. Circumstantia 29. Civis 1. Cogitatio 1, etc. Cognitio 23, 28. Conscientia 1. Corporalia 4. Corpus 41. Credere 1, 2, etc. Delectatio 56, 65.

2 Consideratio [illegible] triplex: scilicet ad [illegible] significat simplices intellectus, ut partes enuntiationis, et ut partes syllogismi. Prima pertinet ad librum prædicamentorum, secunda ad librum perihermeneias, tertia vero ad librum priorum. Perihermen. lect. 1, med. *Definitio 7. Demonstratio 12. Devotio 2, 6. Differentia 9. Fides 6, etc. [illegible] Finis 142. Forma 94, 95. Geometria 1, 2. Habitudo 1. Hæresis 12. Homo 33, 34. Humilitas 4, 5. Imago 39. Imprudentia 2. Jeremias 2. Phantasma 1, etc.

3 Res quadrupliciter considerari potest scilicet absolute, in particularibus, in intellectu Dei, et in intellectu nostro. Quol. 8, 1, c. *Intellectus 8, 28, 134. Interrogatio 2. Intemperantia 2. Ira 3. Lacryma. Lex 7, 87. Logica 13. Materia 7. Matrimonium 13. Medicina 5. Metaphysica 2, etc. 23, etc. Moralis 1. Motus 20. Mutabile 4. Naturale 46. Nomen 13, 37. Notare. Objectum 4. Observantia 4. Operatio 18. Passio 48. Peccatum 137, 204. Pœnitentia 6. Persecutio 10. Perseverantia 1.

4 Quælibet res potest quadrupliciter considerari, scilicet ut est, ut una, secundum virtutem, et respectu [illegible] 1a q. 39, 8, c. — Quol. 8, 1, c. *Persona 4, etc. Potestas 13. Præceptum 5. Prudentia 24, 43. Pusillanimitas 1. Ratio 40. Relatio 72. Religio 12, 23. Sacerdos 45. Sacrificium 12. Sapientia 3. Sors 1. Spes 44, 52. Statua 1. Stupor 2. Subsistentia 10. Superbia 30. Usura 21, [illegible] 26. Vendere 5. Virtus 77. Universale 12.

CONSIGNARE. Confirmatio 8, 9.

CONSIGNIFICABILE. Datio 23. Prædicari 34. Qui est 2. Significatio 6. Subintellecta. Tempus 41.

CONSILIABILE. Ars 14. Prudentia 25.

CONSILIARIUS. Angelus 233. Assessor. Patres conscripti. Politia 2. Senator 1.

CONSILIATIVUM. Christus 155. Eubulia 1. Prudentia 39.

1 CONSILIUM est ipsa quæstio, quæ vertitur inter consiliantes. Consilium, congregatio congregatorum 1a q. 22, 1, 1m — 1-2, q. 15, 1, 2m — Verit. q. 17, 1, 2m — q. 29, 8, 9m — Isa. 16, princ.

2 Consilium est inquisitio eorum tantum quæ sunt ad finem operabilium a nobis, non minimorum, nec determinatorum 1-2, q. 14, c. — 2-2, q. 33, 1, 2m — q. 47, 1, 2m — 2, c. — 5m — q. 49, 5, c. — 3, d. 35, q. 2, a. 4, q. 1, c. — Psal. 19, me° — Ephes. 2, lect. 7, c.

3 Inquisitio consilii est resolutoria, scilicet a posteriori in esse, id est, a fine ad prius scilicet ad media 1-2, q. 14, 5, c. *Advocatus 3.

4 Inquisitio consilii est infinita in potentia, sed finita in actu tripliciter: scilicet ex parte termini, id est, conclusionis, et principii proprii scilicet finis, et communis scilicet cognitionis sensus et conclusionis 1-2, q. 14, 6, c. *Affectio 1. Agens 2. Angelus 143, 234. Ars 14, 18.

5 Nullus consiliat de his de quibus desperat, nec de impossibilibus 1-2, q. 44, 2, 3m. *Civitas 4. Civis 1. Concupiscentia 9.

6 Ad bonitatem consilii tria requiruntur: scilicet debitus finis, bonum medium, et tempus opportunum 2-2, q. 51, 1, 1m — 2, d. 40, 2, c. — 3, d. 35, q. 2, a. 4, q. 1, c. Eubulia 1. *Consiliabile. Consulere. Cooperari 2. Damnum 3. Decimæ 18. Eucharistia 190.

7 Aliquid facit consiliativum dupliciter: scilicet quoad facultatem ut prudentia, et quoad sollicitudinem tantum, ut spes, et amplius timor 1-2, q. 44, 2, c. — 2-2, q. 47, 9, 3m — q. 56, 2, 4m — q. 129, 7, c. — Psal. 12, me°. *Finis 63. Gratiosus. Gratus 2. Incontinentia 2, 5. Lex 26, 131. Miles 9. Pœna 2. Præcipitatio 2, 3. Providentia 3. Prudentia 18, 25, 39, etc. 73, etc. Ratio 40, 52. Simonia 13. Solertia 7. Tarditas 4. Temeritas 2. Tuba 1, 2. Usura 241, 245. Uxor 19.

8 Consilium est in Deo, quoad certitudinem judicii, non autem quoad inquisitionem dubiam 1a q. 22, 1, 1m — 1-2, q. 14, 1, 3m — 2-2, q. 52, 3, 3m — 1, d. 5, 1, prin° — Cg. 1, c° 93, me°. Verit. q. 24, 3, 4m — Job 12, lect. 2, me° — Psal. 32, me°.

9 Deus dereliquit hominem in manu consilii sui, quoad liberum arbitrium non cogendo, non autem quoad providentiam 1a q. 22, 2, 4m — 2-2, q. 104, 1, 1m — Cg. 3, c° 90, fi. — Verit. q. 5, 5, 4m.

10 Consilium sine dubitatione convenit Christo 3a q. 11, 3, 1m.

11 Consilium requiritur ad electionem, quando quis non est certus de agendis, quod Christo non convenit. Verit. q. 29, 8, 9m. Electio 15.

12 Consilia Christi magis parant viam ad præcepta Dei quam e converso, quia præcepta sunt finis consiliorum 2-2, q. 189, 1, 5m — Quol. 4, 13, c. — 24, o. — Quol. 5, 19, o. — Opus. 17, c° 6 — 7 — 11. *Circumstantia 13. Confessio 46, 68. Confirmatio 18. Deus 288, 297.

13 Multa consilia Christi sunt de præcepto quoad præparationem animi tantum 1-2, q. 108, 3, 2m — 4, 4m — 2-2, q. 40, 1, 2m — q. 43, 8, 4m — q. 72, 3, c. — q. 125, 1, 5m — 3, 1m — q. 128, 1, 4m — q. 140, 2, 2m — q. 152, 3, 2m — q. 186, 2, c. — Cg. 3, c° 130 — Virt. q. 3, 2, 16m — Quol. 4, 20, o. — Quol. 6, 12, 1m — 2m — Opus. 17, c° 6, me° — Opus. 18, c° 21 — Opus. 19, c° 17 — Rom. 12, lect. 3, fi. — 1 Cor. 6, lect. 2, prin°. Vel Abdicatio. *Eleemosyna 8, 9. Lex 131. Libertas 11. Maria 20. Meritum 83. Missio 17.

14 Consilia Christi reducuntur ad tria, scilicet ad

CONTEMPLATIO.

CONTRARIUM.

CORPUS.

CORPUS

Similitudo 10. Societas 1, 2. Sol 1, 2, 4 Somnium 2 Somnus 2 Species 5. Spes 10. Status 7 Stridor. Sustinere Tabescere Temperantia 8 Tribulatio 1, 5 Tristitia 6. 15, 18 Usura 195. Uter. Uxor 20. Unio 6, 18, etc. Unitas 53. Universum 3, 5, 6. Valetudo Vertex. Vestigium 10. Vinum 8 Vir Virginitas 3, 5, 8 Virtus 63, 181, 245, 272. Vitium 4. Votum 79. Vox 2.

38 Corpus est gloriosum, ex totali subjectione ejus ad animam, cujus gloria redundat in ipsum 1-2, q. 4. 5, 4^m — 3^a q. 11, 2, c. — q. 2, c. — 1^m — 2^m — q. 57, 3, c. — 4, d. 49, q. 4, a. 5, q. 2, 3, o. — Cg. 4, c° 86 — Verit. q. 13, 3, 1^m — Quol. 6, q. 2, 2, c. — Virt. q. 4, 4, 15^m — 1^a Cor. 15, lect. 6, fi. Anima 131. Dos 7. * Auditus 1 Adventus 9 Alleluia. Angelus 362, 363. Apostoli 21. Ascendere 7.

39 Corpus gloriosum erit in eodem loco cum alio corpore, non ex dote subtilitatis, sed sola virtute Dei 3^a q. 64, 1, 1^m — q. 57, 4, 2^m — 4, d. 44, q. 2, a. 2, q. 2, 3, o. — q. 4, o. — q. 5, c. fi. — Cg. 4, c° 87, fi. — Quol. 1, 21, 22, o. — Joan. 20, lect. 4, prin° — 1^a Cor. 15, lec. 6, me°. Corpus 15.

40 Corpus gloriosum non erit simul in eodem loco cum alio corpore glorioso 4, d. 44, q. 2, art. 2, q. 4, o. — q. 5, c. fi.

41 Locus nihil influit in corpore glorioso, sed ab eo recipit splendorem Et pertinet ad gaudium accidentale, quod per recessum non diminuitur 4, d. 44, q. 2, a. 3, q. 2, 5^m — q. 3, a. 3, q. 3, 8^m — d. 45, q. 1, a. 1, q. 3, 3^m — Cg. 4, c° 86. * Aureola 8, 12, 14

42 Error quod corpora gloriosa fient spiritus, vel rara, sicut aer 3, d. 22, q. 3, a. 2, q. 2, 2^m — 4, d. 44, q. 1, a. 1, q. 1, c. — q. 2, art. 2, q. 1, c. — Cg. 4, c° 84 — Quol. 1, 21, 2^m — Job. 19, lect. 2, me° — Joan. 20, lect. fi. me° — 1^a Cor. 15, lect. 6, me° — lect. 7, fi. * Beatitudo 22, 30, 35, 43, 76 Beatus 34, 43. Cœlum 31, 32, 41, 45, 121, 156. Cicatrices 1. Color 1.

43 Subtilitas corporis gloriosi, est plena participatio esse specifici, ex plena subjectione ejus ad animam 3^a q 54, 3, c. — 4, d. 44, q 2, art 2, q. 1, o. — a. 3, q. 1, c. — d. 49, q. 4, art. 5, q. 3, c. — Opus. 3, c° 170 — 171. * Convexum.

44 Corpora gloriosa transibunt cœlos, sine divisione, virtute Dei qua beati poterunt quidquid volent 4, d. 44, q. 2, a 2, q. 3, 3^m — 4^m.

45 Et movebuntur localiter sine labore 4, d. 44, q 2, art. 3, q 1, 2^m. Gloria 22 Intestina Judicium 78, 80

46 Et movebuntur, non propter indigentiam, sed propter experientiam, et usum, non in instanti, sed tempore imperceptibili 4, d 44 q 2, a 3, q 2, 3, o — Cg 4, c° 86. * Labor 4 Maria 17, 22 Nubes 1, 3 Odor 5. Olfactus 2. Palpabile 4, 5 Resistere 7 Resurrectio 10, etc 26, etc

47 Et portabuntur ab angelis, non propter indigentiam, sed propter reverentiam, quæ fiet eis ab omni creatura, 4, d. 44, q. 2, art. 3, q. 1, 1^m — Rom 2, lect. 2, me°. Ut Descendere 6. * Christus 53 Sanctus 4, 6, 11 Spiritus 4 Tactus 8, 14. Transfiguratio 1, 3. Unctio 30 Ungues Visus 11.

48 Quantitas eorum non variabitur secundum magnum et parvum, rarum, et densum, situm et figuram : sed semper erunt in loco sibi æquali 4, d. 44, q. 2, a. 2, q. 5, o.

49 Et habebunt dotem impassibilitatis 2, d. 33, q. 2, 1, 3^m — 5^m. Dos 5.

50 Et habebunt omnes sensus suos in actu proprio 4, d. 44, q. 2, a. 1, q. 4, o.

51 Et erunt palpabilia, sicut et corpus Christi post resurrectionem suam 3, q. 54, 2, 2^m — 3, d. 21, q. 2, a. 4, q. 2, o. — 4, d. 44, q. 2, a. 2, q. 6, c. — Cg. 4, c° 84.

52 Et habebunt qualitates tangibiles 3^a q. 54, 2, 2^m — 3, d. 21, q. 2, art. 4, q. 2, 2^m — 4, d. 44, q. 2, art. 2, q. 2, c. — q. 6, o.

53 Et erunt colorata colore debito, secundum naturam suarum partium 3^a q. 54, 2, 1^m — 4, d. 43, q. 2, art. 43, q. 1, 3^m.

54 Et erunt diaphana, non obstante luce eorum 4, d. 44, q. 2, a. 1, q. 4, 5^m — a. 4, q. 1, 2^m — Verit. q. 9, 4, 1^m.

55 Corpus Christi fuit in Adam, et aliis patribus, secundum originem, non autem secundum aliquid signatum, sicut etiam corpora aliorum 3^a q. 31, 6, o. — 7, c. — 2, d. 30, q. 2, 2, 1^m — 3, d. 3, q. 4, 2, o. * Accidens 64, 83, 84, 88. Addere 20. Aditus 1. Agnus 5. Altare 1. Amor 67. Angelus 504.

56 Corpus Christi secundum Apollinarem hæreticum, est consubstantiale deitati 3^a q 37, 1, c. Apollinaris 3. Apparere 9. Aqua 15, c. Assimilatio 5.

57 Corpus Christi est a solo Deo formatum 2^a q. 31, 5, c. — 3^m — q. 46, 6, c. — 1, d. 16, 4, 3^m — Cg. 4, c° 44 — 45 — Quol. 8, 5, 4^m.

58 Natura corporis Christi, in quantum divinati unita, transcendit omnes spiritus creatos 3, d. 22, q. 3, a. 3, q. 1, 3^m. Assumere 41, etc. 55, etc.

59 Corpus Christi secundum naturam carnis, non est nobilius quam anima nostra 3, d. 14, a. 1, q. 2, 1^m. * Angelus 504. * Baptismus 192. Benedictio 4. Buccella. Cibus.

60 Corpus Christi fuit optime complexionatum, ideo in eo maxime viguit sensus tactus 3^a q. 46, 6, c. * Cicatrices 1, 2, 3 Circumcisio 28, 29.

61 Totum tempus quo Christus fuit in utero matris, deservivit augmento corporis ejus, quod aliis fuit conversioni, figurationi, animationi et augmento 3, d. 3, q 5, 2, 3^m. * Claritas 14, etc Descendere 2 Diaconus 2, 3 Dispensatio 17. Dos 9, 10

62 Corpus Christi debuit augeri, sicut corpora aliorum hominum 3^a q 33, 1, 4^m — 3, d. 3, q 5, 2, 3^m Cg 4, c° 44 Ecclesia 2

63 Minimum quantitatis corporis Christi et aliorum hominum, in primo instanti formationis et animationis, parum excedit quantitatem formicæ

CREATIO

CREATURA

CULPA.

CULTUS.

DÆMON. — DAMNATIO.

DAMNATIO.

DAMNATIO.

DECIMÆ.

3 Decimæ non erant oblationes, nec sacrificia, quia non offerebantur Deo immediate, sed ministris ejus 2-2, q. 85, 3, 3^{m}

4 Decimatio est actus moralis, in quantum offertur ad cultum Dei, et ad sustentationem ministrorum ejus. Sed est figuralis, in quantum significat imperfectionem dantis decimas 3^{a} q. 31, 8, c. — q. 65, 1, 7^{m} — 3, d. 3, q. 4, a. 3, q. 1, c. — 4, d. 1, q. 2, a. 2, q. 3, 2^{m} — d. 2, q. 1, 2, 4^{m} — 10^{m} — Quol. 2, 8, o. — Matth. 23, me°. Hebr. 7, lect. 1, me°. * Sacrificium 32.

5 Decimæ figurabant baptismum, in quantum a dante aliquid auferebatur 4, d. 1, q. 1, 2, 4^{m}.

6 Præceptum de solutione decimarum, quoad sustentationem ministrorum Dei, est morale, et juris naturalis. Sed quoad certum numerum, est judiciale. Sed quoad significationem ejus, est cæremoniale. Et quoad Christianos, est præceptum Ecclesiæ positivum 2-2, q. 87, 1, o. — Quol. 2, 8, o. — Quol. 6, 10, c. — Matth. 23, me° — Hebr. 7, lect. 1, me° — lect. 2, me°.

7 In doctrina Christi et apostolorum, continetur præceptum de decimis, quantum ad id quod est morale tantum 2-2, q. 87, 12^{m} — Quol. 2, 8, c. — Hebr. 7, lect. 2, me°.

8 Ecclesia pensatis opportunitatibus personarum et temporum, potest determinare aliam partem ad solvendum, quam decimam 2-2, q. 87, 1, c. — Quol. 2, 8, c. fi. — Matth. 23, me°.

9 Jus percipiendi decimas, potest vendi Ecclesiæ. Non autem laicis, licet fructus quandoque eis concedantur 2-2, q. 87, 3, c. — 3^{m} — q. 100, 4, 3^{m} — 4, d. 25, q. 3, a. 2, q. 3, 4^{m} — Quol. 2, 8, d. * Spirituale 2.

10 Decimæ possunt dari in feudum 2-2, q. 87, 3, 3^{m}.

11 Fructus decimarum possunt redimi de manu laicorum, auctoritate episcopi. Sed una Ecclesia non potest ab alia emere jus percipiendi decimas 4, d. 25, q. 3, art. 2, q. 3, 4^{m}.

12 Non solvens decimas ubi non est consuetudo, non peccat, si est paratus solvere ad mandatum Ecclesiæ 2-2, q. 87, 1, 5^{m} — Quol. 2, 8, o. — Quol. 6, 10, 2^{m}.

13 Decimatio non convenit Christo, sed cuilibet alii, quia significat liberationem a peccato originali 3^{a} q. 31, 8, o. — 3, d. 3, q. 4, 3, o. — 4, d. 1, q. 2, a. 2, q. 3, 2^{m} — d. 2, q. 1, 2, 4^{m}. * Abraham 21. * Jacob 6. Sacramentum 115.

14 Judæi dabant decimas prædiales, non autem personales 2-2, q. 87, 2, 1^{m}.

15 Judæi dabant tres decimas, ex præcepto Dei. Primas ministris, sicut et nunc. Secundas in sacrificia, quæ cessaverunt. Tertias pauperibus, quæ nunc plus debentur 2-2, q. 87, 1, 4^{m}.

16 Pauper tenetur dare decimas sacerdoti, licet sit dives 2-2, q. 87, 3, 1^{m} — 4, 4^{m} — Quol. 6, 10, o.

17 Omnes clerici tenentur dare decimas Papæ, si petat 2-2, q. 87, 4, 3^{m}.

18 Clerici tenentur dare decimas de prædiis propriis, non autem de prædiis Ecclesiæ 2-2, q. 87, 4, c. — 1^{m}.

DECOR.

19 Religiosi curati possunt exigere decimas, nec tamen tenentur dare. Non curati vero, converso : habent tamen aliquam immunitatem, secundum diversas concessiones, eis a Sede apostolica factas 2-2, q. 87, 3, 3^{m} — 4, 2^{m}.

20 Petens decimas ubi non est consuetudo, peccat 2-2, q. 87, 1, 5^{m} — Quol. 2, 8, c. fi.

21 Ecclesia abstinet a decimis exigendis, in terris in quibus non est consuetum decimas solvere 2-2, q. 43, 8, 5^{m} — Quol. 2, 8, c. fi. — Quol. 6, 10, 2^{m}.

22 Ecclesia potest petere decimas ab emente rem non decimatam, et etiam a vendente 2-2, q. 87, 2, 4^{m}.

23 Decimæ debent dari in his quibus solent dari secundum consuetudinem, licet personales magis conveniant Ecclesiæ parochiali, prædiales vero Ecclesiæ ubi est ager 2-2, q. 87, 3, 2^{m} Eleemosyna 13, 14, 15. Oblatio 7.

24 Decimæ debent, in usus pauperum, per clericos dispensari 2-2, q. 87, 1, 4^{m} — 3, 14 — 4, 4^{m} — Quol. 6, 10, 1^{m}.

25 Decimæ debent dari de omni re possessa, secundum consuetudinem, scilicet de omni lucro prædiali, vel personali, et de meretricio, et histrionatu, et hujusmodi. Sed Ecclesia non debet recipere, quamdiu sunt in peccato 2-2, q. 87, 2, o.

26 Decimæ non debent dari de rapina, furto, vel usura, nec de aliis obnoxiis restitutioni, sed de fructibus rei emptæ ex usuris 2-2, q. 87, 2, 2^{m}. Oblatio 9.

27 Nullus tenetur dare decimas de re sibi ablata furto vel rapina, nisi ob culpam, scilicet negligentiæ 2-2, q. 87, 2, 4^{m}. Oblatio 7.

28 Decimæ de herbis, et aliis minimis, dantur de consilio. Non autem de præcepto, sicut nec in veteri lege, nisi de consuetudine patriæ. 2-2, q. 87, 2, 3^{m}.

29 Decimæ debent dari, non deductis expensis, nec tributis, nec mercede operariorum 2-2, q. 87, 2, 4^{m}.

DECIMARI. Abraham 21.

DECISUM. Anima 348, etc. Decidere. Phantasia 1.

DECLARATIO. Apparere 3. Baptismus 87. Beatitudo 134. Cibus 8. Lex 159. Matthias. Monarchia 1. Pœna 84. Præceptum 41. Symbolum 6, etc. Tabernaculum 4. Tyrannus 6, 8. Usura 1, 29.

DECLINARE. Avaritia 21. Insanabile. Justitia 44. Mulier 20. Pœnitentia 29. Sanguis 1. Verecundia 2. Veritas 35. Virtus 259.

DECOLLATIO. Baptismus 43. Calvariæ.

DECOR faciei, est periculosus. Et tamen non fuit causa principalis matrimonii Jacob cum Rachel, sed fuit causa secunda. Et hoc bene potest esse sine peccato, vel quandoque est cum peccato veniali. Si autem esset principalis causa libido pulchritudinis, tunc non excusaretur a peccato

DEFINITIO.

DELECTATIO.

4, 2^m — 5, c. fi. — 2^m — q. 35, 1, c. — 4, d. 49, q. 3, a. 1, q. 1, o. — q. 2, 1^m.

8 Nulla delectatio est quod optimum 1-2, q. 2, 6, o. — 4, d. 49, q. 3, a. 4, q. 3, o. — Cg. 3, c° 26, 4^m — Ethi. lect. 4, med.

9 Imo aliqua delectatio potest esse summum bonum hominis 1-2, q. 34, 2, o. — q. 39, 4, 1^m — 3, d. 38, 2, c. — 6^m — 4, d. 49, q. 3, a. 4, q. 2, c. Beatitudo 72.

10 Objectum delectationis est bonum apparens, conveniens, conjunctum 1-2, q. 43, 1, c. Amor 223. * Beatitudo 21, 23, 24, 45, 72, 75, 128.

11 Delectatio est quietatio cognita in re convenienti 1-2, q. 11, 1, 3^m — q. 34, 1, c. — q. 43, 1, c. — 3, d. 27, q. 1, 2, 3^m — 4, d. 49, q. 3, a. 1, q. 1, c. — Poster. lect. 41, fi. * Carentia 1, 4, etc. Delectabile.

12 Delectatio est quies appetitus, tendentis in finem, propter præsentiam ejus, sed est motus appetitus ab appetibili præsenti, immutante appetitum 1-2, q. 31, 1, 2^m — q. 33, 3, 1^m — q. 34, 2, 2^m — 3^m — 3, 3^m — 4, c. — 2^m — q. 38, 1, c. Amor 223. * Delectamentum. Finis 15, 20, 54. Frui 9.

13 Delectatio est sicut quies naturalis, sed tristitia est sicut quies violenta 1-2, q. 31, 8, c. — 1^m. * Ira 76. Loqui 3. Ludus 1.

14 Delectari de Deo in via plene non possumus, sicut nec Deum cognoscere 2-2, q. 44, 6, o. — Opus. 61, c° 24. * Passio 39, etc. Temperantia 15, etc. Vita 34.

15 Nulla delectatio est in carentibus omni cognitione : nullus autem potest vivere sine aliqua sensibili et corporali delectatione, secundum modum suæ naturæ 1-2, q. 11, 2, c. — q. 31, 4, c. — q. 32, 1, c. — q. 34, 1, c. — q. 35, 1, c. — q. 41, 3, c. — 1, d. 1, q. 4, 1, c. — 1^m — 3, d. 27, q. 1, 2, 3^m — 4, d. 49, q. 3, a. 1, q. 1, c. — Verit. q. 22, 1, 13^m — Ethi. lect. 14, primo. Delectatio 31. * Animal 61, etc.

16 In omni cognoscente est aliqua delectatio 1, d. 15, 1, c. * Appetitus 18. Comprehendere 8. Costa 1. Damnatio 7. Deleatus.

17 Delectatio proprie dicta est in Deo 1-2, q. 31, 4, 2^m — 1, d. 45, 1, o. — 3, d. 32, 1, 1^m — Cg. 1, c° 91 — Meta. 12, lect. 6, med.

18 Delectatio diversimode est in Deo, angelis, hominibus et brutis 1-2, q. 31, 4, 2^m — 4, d. 49, q. 3, art. 1, q. 2, o. * Delectari.

19 Delectatio est in appetitu sensitivo et in appetitu intellectivo 1-2, q. 30, 1, c. — q. 31, 4, o. — q. 35, 1, c. — 1, d. 45, 1, c. — 3, d. 26, q. 1, 2, c. fi. — d. 32, 1, 1^m — 4, d. 49, q. 3, a. 1, q. 1, 2, o. [illegible] Beatitudo 24. * Eucharistia 176, 251. Fortitudo 44. Justus 11. Passio 64.

20 Delectatio non pertinet ad potentiam generativam, sed ad sensitivam 2, d. 20, q. 1, 2, 3^m. * Puer 2.

21 Delectatio pugnantis in vincendo est in irascibili, sed quæ est in possidendo victum est in concupiscibili 3, d. 26, q. 1, 2, 5^m.

22 Spiritus animalis est subjectum delectationis et omnium passionum animæ et proximum instrumentum animæ in operationibus ejus per corpus 4, d. 49, q. 3, a. 1, q. 2, 2^m — a. 2, c. * Pulchritudo 6. Ratio 48. Senectus 2. Tactus 8, 14. Turpiloquium.

23 Omnis delectatio est proprium accidens beatitudinis, vel partis ejus 1-2, q. 2, 6, c. — q. 3, 4, c.

24 Causa proxima delectationis est operatio, cujus objectum est causa remota 1-2, q. 32, 1, o. — 4, d. 49, q. 3, a. 5, q. 4, c.

25 Oportet quod omnis delectatio aliquam operationem consequatur 1-2, q. 32, 1, o.

26 Omnis operatio procedens ex habitu perficiente naturam, causat delectationem 1-2, q. 100, 9, c. — 3^m — 3, d. 34, q. 1, 5, c. — 4, d. 49, q. 3, 2, c.

27 Causa formalis delectationis est objectum ejus, scilicet operatio connaturalis habitus non impedita : sed causa materialis, est spiritus abundans, clarus, temperatus, non nimis rarus, nec nimis densus. Primum non est in convalescentibus, secundum in melancholicis, tertium in ægris, quartum in macilentis et quintum in senibus. Ideo magis inclinantur ad tristitiam 4, d. 49, q. 3, 2, o. * Admiratio 5.

28 Operatio non est propter delectationem, sed e converso 1-2, q. 4, 2, o. — 2, d. 38, 2, 6^m — 4, d. 49, q. 3, a. 4, q. 3, c. — 2^m — Cg. 1, c° 100 — Lib° 3, c° 26 — 27, 1^m. * Agricultura 1. Amor 62, 165, 210. Ancilla. Appetitus 15, 48.

29 Delectatio est major in principio operationis, quam in processu ejus continuitate, quamvis forte in processu operatio sit intensior : et hoc triplici ratione : scilicet primo quia, cum operatio sit delectationis causa, quanto aliquid attentius operatur, tanto major delectatio ex operatione consurgit. Homo autem in principio operationis attentior est ad operationem quam in progressu. Et ideo in progressu operationis quando aliquis negligentius intendit operationi non sentit tantam in operatione delectationem. Secundo quia oportet in nobis delectationem esse secundum modum nostræ naturæ. Unde, cum nostra natura sit mutabilis, non est nobis semper idem delectabile quia jam mutati sumus a pristina dispositione. Et sic post pauca, non est nobis conveniens, quod prius conveniens erat. Et ideo quod prius erat delectabile, postea fit minus delectabile vel etiam triste. Et hæc est etiam ratio, quare continuitas unius rei in nobis fastidium parit, alternatio vero delectat. Tertio quia cum ad delectationem requiratur convenientis perceptio, quanto aliquid minus sentitur, minus est delectabile. Res autem in sui novitate magis sentiuntur, quia postmodum earum dispositio fit quasi qualitas quædam

DELECTATIO

DELECTATIO.

DELECTATIO.

27. Gloria 8. Invidia 9. Judicium 46. Magdalena 4. Metus 4. Periculum 7.

95 Nullus diu potest esse sine delectatione, ideo carens delectationibus spiritualibus, transit ad carnales 2-2, q. 35, 4, 2m — q. 119, 1, 3m. * Contemplatio 19, 24, 25. Deus 246, 247. Dulcedo 1. Eucharistia 176, 251. Favus. Fides 14.

96 Delectatio spiritualis, est tota simul, non autem corporalis 1-2, q. 31, 2, o. — 5, c. fi. * Finis 15, 20, 54. Frui 1. Inebriari.

97 Delectatio secundum tactum, est major utilitate, et simpliciter, et naturalior, quam secundum alios sensus ; sed delectatio secundum visum, est major, ratione cognitionis 1-2, q. 31, 6, o. — 2-2, q. 15, 3, c. — q. 141, 4, c. — 3m — 7, c. — 4, d. 49, q. 3, a. 5, q. 2, o. — q. 5, a. 3, q. 2, c. — 4m — Ma. q. 8, 1, 9m — q. 14, 4, c. — 1m — q. 15, 4, c. Tactus 3. * Ira 39, 53. Magis 7. Peccatum 38, 39, 40, 214, 291, 404.

98 Delectatio venereorum est maxima inter omnes delectationes corporales. Ma. q. 15, 4, c. * Perseverantia 2.

99 Delectatio spiritualis, non minor est in senibus, quam in juvenibus. Imo forte major. Sed de sensibili delectatione, est e converso 4, d. 49, q. 3, 2, c. fi. — 5m. * Ratio 48. Servire 4. Stultiloquium. Tactus 8, 14.

100 Delectatio contemplationis, excedit omnem delectationem humanam 1-2, q. 3, 5, c. fi. — q. 38, 4, c. — 2-2, q. 180, 7, o.

101 Delectatio vitæ contemplativæ, est nobilior, convenientior nobis, purior, et perfectior, quam **vitæ activæ 2-2, q. 182, 1, c. — 4, d. 49, q. 3,** art. 3, q. 5, q. 3, o. * Temperantia 4, 8, 15, etc. Verbum 72, 75. Virginitas 6, 7, 9, 11, 23, 28.

102 Delectatio contemplationis in via, est imperfecta, respectu contemplationis in patria 2-2, q. 180, 7, 3m.

103 Contemplatio divinorum in via, est majoris delectationis qualibet contemplatione alterius rei 2-2, q. 180, 7, 3m.

104 Delectatio beatorum, respectu causæ remotæ, scilicet Dei, est æqualiter in omnibus, sed respectu causæ proximæ, scilicet visionis Dei, est major in majori 4, d. 49, q. 3, a. 5, q. 4, o.

105 Delectatio secundum voluntatem, est mensura et regula omnis actus moralis, non autem delectatio secundum sensum 1-2, q. 34, 4, o. — 4, d. 49, q. 3, a. 4, q. 3, 1m.

106 Delectatio sensibilis fuisset major et purior ante peccatum quam post, sicut delectatio temperati, quam intemperati 1a q. 98, 2, 2, 3m — 2, d. 20, q. 1, 2, 2m.

107 Delectatio est prior amore, et ille desiderio secundum rationem finis, sed ordine generationis, est e converso 1-2, q. 25, 2, c. — 3m — q. 35, 4, 1m — 3, d. 27, q. 1, 3, 2m.

108 Delectatio contrariatur delectationi de objecto contrario 1-2, q. 31, 8, o.

109 Differentia inter delectationem, **gaudium, exultationem**, lætitiam, hilaritatem, et jucunditatem 1-2, q. 31, 3, o. — q. 35, 2, c. — 3, d. 26, q. 1, 3, c. — d. 27, q. 1, 2, 3m — 4, d. 49, q. 3, art. 1, q. 4, o. — Cg. 1, c° 90, fi. — Verit. q. 26, 4, 5m — Psal. 30, prin° — Psal. 50, me°.

110 Delectatio est in tempore per accidens tantum : scilicet ratione transmutationis adjunctæ 1-2, q. 31, 2, o. — 4, d. 49, q. 3, art. 1, q. 3, o. — Verit. q. 8, 14, 12m. * Austeritas 2. Beatitudo 21, 23, 45, 72, 75, 128. Bonitas 170, 226.

111 Delectationes dupliciter sunt innaturales : scilicet **quæ sunt contra rationem, et quæ sunt** contra naturam communem 1-2, q. 31, 3, c. — 7, o. * Heva 2.

112 Delectari propter se formaliter, licitum est in omni delectabili, secundum suam formam, non autem finaliter 1-2, q. 70, 1, 2m. * Finis 15, 20, 54.

113 Delectatio non est finis charitatis, sed magis visio, cui consequitur 1-2, q. 4, 2, 3m — Galat. 5, lect. 6, prin° etc.

114 Delectatio mixta, suscipit magis et minus, non autem delectatio simplex : scilicet quæ sequi**tur contemplationem. Ethi. 10, lect. 3, me° 3.** * Fructus 2, 7, 10, 18. Inconstantia 2. Magis 7. **Virtus 182, 221.**

DELECTUM.

DELEGATUS. Judicium 35. Ordinarius.

DELERE. Alexander 1. Aqua 21. Baptismus 104, **193, etc. Confessio 27, 58, etc. Curatio.** Destruere. Eleemosyna 30, etc. Emundatio. Eucharistia 276, etc. Gratia 159, etc. Lex 53. Liber 26, 27. Maleficium 1. Matrimonium 104. Peccatum. Pœna 99. Pœnitentia 109, etc. 132. Perdere. Possessio 8. Sacrificium 41.

1 DELIBERATIO potest esse in instanti. Et fuit in Christo. Verit. q. 29, 8, 1m — Ma. q. 16, 4, c. * Actus 158, 159.

2 Imo quod est deliberatum, non potest esse momentaneum. Ma. q. 16, 4, b. 4. * Amor 51, 161, 191. Anima 300. Animal 45. Blasphemia 5, 7, 11, 15, **17, etc. Consuetudo 2. Delectatio 86, 87.** Dominium 4, etc. Finis 14, 134. Homo 37, etc. Juramentum 15. Luxuria 1, 5, 6, 17. Matrimonium 50. Passio 98. Peccatum 224, 250, 401, etc. 412, etc. Ratio 46, etc. Religio 3. Solertia 3. Superbia 12. Surreptio. Virginitas 3, etc. Voluntas 13, 17, 50, etc. Votum 5, 39, 40.

DELICATUS. Ægritudo 4. Miles 5.

DELICIÆ. Castitas 10. Christus 90. Festum 13. Mollities 1. Mundana. Ornatus 2. Peccatum 159. Sanctus 7. Spiritus 14.

DELICIOSI dicuntur, qui non possunt sustinere aliquos labores, nec aliquid minuens delectationem 2-2, q. 138, 1, 2m. * Mergulus. Mollities 1. Mulier 14, 16.

1 DELICTUM communiter, significat quamcumque omissionem, sed stricte, omissionem pertinentium ad Deum, vel quando scienter et cum **contemptu omittit homo id quod facere debet** 2-2, q. 79, 4, 1m. * Confessio 28, etc. Correctio 1, etc. Episcopus 20.

DESIDERIUM.

DESPERATIO.

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEUS

DEUS

DEUS.

DEUS.

DEUS.

DEVOTIO

[illegible]

DIABOLUS

[illegible]

DIALECTICA. — DICERE.

5 Singulare. Sapientia 10. Serpens 2, 5. Servitus 1. Sors 5. Tentare 6, 8, 14, etc. Unctio 1.

DIACONISSA dicitur quæ in aliquo actu diaconi participat, sicut quæ legit homiliam in ecclesia 4. d. 25, q. 2, a. 1, q. 1, c. — 1ª Tim. 5, lect. 2, 3.

1 DIACONUS non est proprius minister alicujus sacramenti 3ª q. 67, 1, c. — 4. d. 5, q. 2, a. 1, q. 2, c. — d. 7, q. 3, a. 1, q. 1, c. — d. 23, q. 2, a. 1, q. 2, c.

2 Diaconus est proprie dispensator sanguinis Christi, non autem corporis Christi, nisi de licentia episcopi, vel presbyteri, vel in necessitate 3ª q. 82, 3, c. — 4. d. 13, q. 1, a. 3, q. 2, c. — d. 24, q. 2, a. 1, q. 2, c. [illegible] a. 2, c. — a. 3, 5m — q. 3, 2, c. Cg. 4, c. 75, fi. [illegible] Laurentius 2.

3 Diaconus non licet tangere corpus Christi, quia non habet manus consecratas 3ª q. 82, 3, c. — 4. d. 13, q. 1, a. 3, q. 2, c. — d. 24, q. 2, 3, 5m.

4 Oppositum videtur dicere 3ª q. 82, 3, c.

5 Ad diaconum pertinet assistere et ministrare majoribus sacerdotibus in omnibus agendis circa sacramenta Ecclesiæ 3ª q. 67, 1, c. — q. 71, 4, c. — 4. d. 24, q. 2, a. 1, q. 2, c. med. * Baptismus 111, etc. Capitus 5. Character 40. Catechismus 7. Confirmatio 17. Cura 1, 2.

6 Ad diaconum pertinet purgare tantum, id est, ejicere immundos et disponere fideles per admonitionem. Sed ad sacerdotes pertinet etiam illuminare, id est, tradere sacramenta, ad episcopos vero perficere 3ª q. 66, 1, 1m — q. 67, 1, 1m — 2m — q. 82, 3, 4m — 2. d. 9, 3, c. princ. — 5m — 4. d. 5, q. 2, a. 1, q. 2, c. — d. 24, q. 2, a. 1, q. 2, c. — 1m — q. 3, a. 2, q. 1, b. 1 — Verit. q. 9, 1, 3, c. Quod. 3, 17, c. fi. — Quod. 11, 7, c. Episcopus 1, 12. Lectoratus 4. * Dalmatica 6. Diaconissa. Evangelium 5. Laurentius 1.

7 In primitiva Ecclesia omnes alii ordines infra diaconum continebantur diaconis, propter paucitatem ministrorum 4. d. 6, q. 2, a. 2, q. 4, 1m — d. 24, q. 2, a. 1, q. 2, 2m — 1ª Tim. 3, lect. 2, 9. * Minister 2, 5. Nicolaus 1. Ordo 72, 88, etc. Philippus 1. Prædicare 1. Sacerdos 29. Stola. Testis 2. [illegible] 10, 6.

1 DIALECTICA secundum est tantum una ex speculabilibus demonstrativa vero sunt plures 1. 2. q. 57, 6, 3m — 2. 2. q. 51, 1, 2.

2 Dialectica ut docens est vere scientia demonstrativa, non autem ut est utens. Similiter et sophistica. Meta. 4, lect. 4, med. * Ars 110.

3 Quædam partes logicæ habent demonstrationem, ut dialectica et sophistica; quædam vero habent primum, ut demonstrativa. Meta. 4, lect. 4, med. 2, 3. * Ars 11, 12, 13. Definitio 7, 18. Metaphysica 27. Prudentia 21.

4 Dialectica dicitur tentativa, quia tentantis proprium est ex principiis extraneis procedere, id est, ex intentionibus rationis quæ sunt extra-

neæ a natura rerum. Meta. 4, lect. 4, med. * Scientia 74, 119. Sophista.

DIAMETER quadrati est incommensurabilis lateri ejus, quia proportio eorum est sicut duorum ad unum, et non sicut numeri ad numerum quæ requiritur ad commensurationem linearum. Meta. lect. 3, fi. — Lib. 5, lect. 17, med. Poster. lect. 4, med.

1 DIANA et discursus mulierum ad eam est tantum in spiritu illusione phantastica. Spiritu. 2, 14m. * Dæmon 73, 190, etc. Hæresis 49.

2 Diana. Christus 156. Habitus 74. Homo 4, 25. Intellectus 80, 81. Logica 2, etc. Obscuritas. Prudentia 15, 66, 82. Ratio 10, 11, 12. Ratiocinatio. Religio 70. Scientia 46, 92, 157. Sensus 16.

1 DIAPHANUM est susceptivum coloris alieni, non habens proprium colorem. Anima 2, lect. 14, princ. 3 — lect. 15, princ. * Albedo 1. Aqua 1.

2 Diaphanum non est proprium elementis, sed convenit eis et cœlis, secundum aliquid commune eis. Anima 2, lect. 14, princ. 3 — lect. 15, princ. * Cœlum 22, 53, 56. Claritas 12. Color 1, 5. Corpus 54. Illuminatio 6. Lumen 8. Luminare 1. Lux 20. Visibile 3.

DIAPSALMA secundum Augustinum est divisio psalmi, ostendens quod sequentia pertinent ad aliam materiam. Sed secundum Hieronymum significat feliciter. Psal. 4, med. 3.

1 DICERE. Aristoteles frequenter ponit dicere, pro affirmare. Periher. lect. 6, med.

2 Dicere proprie importat principaliter respectum ad verbum, secundario autem ad rem intellectam. Ideo in divinis convenit tantum Patri 1ª q. 34, 1, 3m — 3ª q. 39, 8, 2m — Verit. q. 4, 2, 4m — Quod. 4, 6, 1m. * Absolvere 22. Accusatio 9. Baptismus 42, etc.

3 Dicere se habet tripliciter ad illud quod dicitur: scilicet enuntiative, causative seu imperative, et optative 1. 2. q. 76, 1, c. * Blasphemia 6, 7.

4 Dicere Dei sumitur tripliciter, scilicet pro generare, intelligere et creare. Primo modo est notionale tantum, sed secundo et tertio modo est essentiale 1. d. 27, q. 2, 2, c. — Pot. q. 2, 4, 8m — q. 9, 9, 8m. * Bonitas 66. Cangoora 3, 6, 9, 12. Castitas 1. Confessio.

5 Dicere Dei sumitur dupliciter: scilicet pro formatione verbi et pro expletione ejus; primum est æternum, non autem secundum 1ª q. 42, 1, 1m — q. 47, 1, c. fi. — q. 65, 4, c. fi. — q. 74, 3, 1m — 2m — 4m — 2. d. 12, 3, 5m — Cg. 4, c. 13. — Pot. q. 3, 18, 12m — 13m — q. 4, 4, c. — Anima 12, c. — Job lect. 2, med. * Fides 14, 29, 36, 69. Homo 93, 112, 120. Ideo 25, 28, 34.

6 Per hoc quod dicitur in Scriptura: dixit Deus, importatur divinum imperium, secundum Basilium. Prout autem ponitur post hoc: quod ipsum quis efficeret, quod est intelligens de divina imperio 1ª q. 74, 3, 4m. * Judicium 11, 12. Mandatum 13, etc.

7 Dicere Dei pertinet ad Sacramentum res, semper

DICTIO — DIES

DIFFERENTIA.

DIFFICULTAS

DISCRETIO.

DISPENSATIO

DISTINCTIO

DISTINCTIO

DIVISIO

[illegible]

DIVITIAE

[illegible]

19 [illegible] Quantitas 6, 7. 9, 12, 19, 21, 25, 32 Ratio 31.

20 [illegible] Vita 59, 61, 62, 63.

21 Divisio doctrinae de rebus et signis, est per oppositas rationes scilicet absoluti et relativi, non autem per oppositas res 1. d. 1. 1. prin°. * Differentia 25. Unitas 1, 4, 15, etc.

DIVISIVUM Canis 2.

DIVISORIA Sors 2, 3, 5.

1 DIVITIAE duplices, scilicet corporales, et spirituales. Secundae sunt verae, non autem primae 2 2. q. 118, 4, 2m — 1 Tim. 6, lect. 4. prin°

2 Divitiae duplices; scilicet naturales, et artificiales. Primae appetuntur finite, secundae dum habentur appetuntur infinite, sed cum non habentur, [illegible] 1 2. q. 2, 1, c. — 1m — q. 30. 4, c. * Abjicere. Abundantia. Acceptio 17. Affectio. Avaritia 11, 15, 22. Beatitudo 28, 65.

3 Usus divitiarum duplex, scilicet tenere et dare.

DOCERE.

DOCILITAS.

[illegible]

DOMINIUM

DONUM.

DOS.

E

ECCLESIA

ECCLESIA

EFFECTUS.

ELECTIO

ELEEMOSYNA

ELEMENTUM

EPISCOPATUS. | EPISCOPUS.

ESSE

ESSE.

80 Nulla res est in genere secundum esse suum, sed ratione quidditatis suæ, quia esse cujuslibet est ei proprium, et distinctum ab esse cujuslibet. Sed ratio substantiæ potest esse communis. Po^a q. 7. 3. c. prin^o. * Perfectio 4, 16, etc. Persona 11, 14, etc.

81 Esse et quod est, tripliciter differunt. Hebdo lect. 2. Quo est. Qualitas 1, 12. Quantitas 5. Quod est. Quod quid est.

82 Esse omnium non est unius speciei. 4. d. 12, q. 1. a. 2. q. 3. c. * Ratio 12, 31. Veritas 5, 6, 9, 13.

83 Impossibile est unam rem habere duplex esse substantiale 1^a q. 76, 3. c. — 4. b. — c. — q. 77. 2. 3^m — 3^a q. 17. 2. c. — 2. d. 18, q. 1. 2. c. — Virt. q. 1. 11. c. — Quol. 9. 3. c. * Unitas 3, 8. 24. Vita 2. 3. 7. 24. Vivere 1. 3.

84 Ad probandum aliquid esse, oportet uti pro medio quid nominis, non autem quid rei, quia sequitur quæstionem an est 1^a q. 2. 2. 2^m — 3, d. 24. a. 1. q. 2. 2^m — Trin. 23, c. — Poster. lect 2. prin^o.

85 Imo oportet scire quid rei. Trin. 23. c.

86 Esse rei est accidens et perfectio ejus et non est ejus essentia 2. d. 3. q. 1. 1. c. — 6^m — Po^a q. 7. 2. 9^m — Opus. 42. c^o 5. fi. — Accidens 11. Infra. Opus. 72, q. 14.

87 Imo esse rei non est accidens ejus. Po^a q. 5. 4. 3^m — Phy. lect. 15, prin^o.

88 Esse rei non dicitur accidens, quasi sit in genere accidentis, si loquamur de esse substantiæ. Est enim actus essentiæ. Sed est accidens per quamdam similitudinem, quia non est pars essentiæ, nec est de ratione rei, sicut nec accidens est de ratione rei. Po^a q. 5. 4. 3^m — Opus. 42. c^o 5.

89 Esse rei, quamvis sit aliud ab ejus essentia, non tamen est intelligendum quod sit aliquid ei superadditum, ad modum accidentis, contra Avicennam, sed quasi constitutum per principia essentiæ. Meta. 4. lect. 2. med^o c.

90 In qualibet creatura differunt esse et essentia, operatio et potentia, vel virtus operativa 1^a q. 54. 1. 2. 3. c. — q. 77. 1. c. — q. 79. 1. c.

91 Oppositum videtur dicere 1. q. 3. 3, c — 3. d. 3. q. 1. 3. c. Deus 19. Actio 1. * Accidentaliter 3.

92 Esse cujuslibet creaturæ est determinatum ad unum secundum genus, et secundum speciem 1^a q. 54. 2. c. * Actus 103. Agens 61.

93 De nulla creatura est per se ratum eam esse. Verit. q. 14. 12. c. * Amor 61. Animal 4. 47.

94 Omnis creatura plus habet de non esse quam de esse, quia de non esse habet infinita, de esse autem habet finita. Verit. q. 2. 3. 16^m. Comparatio 4. * Appetitus 3. 95. Assimilatio 10, 17. Assentire 2. 3. Bonitas 85, 92, 144, 147.

95 Inclinatio cujuslibet creaturæ ad esse est tantum per essentiam, non autem inclinatio ad extra 1^a q. 59, 2. c. — 1^m.

96 Habens intellectum cognoscit et appetit esse simpliciter, sensum autem bruta. Sed et homo. Cg 2. c^o 55. fi. — 78. 1^m — 81. 1^m — Ethi. lect. 10, fi.

ESSENTIA.

97 Impossibile est quod esse alicujus creaturæ sit causatum ex principiis essentialibus ejus 1^a q. 3. 4. c. * Æternitas 19, etc. Creatura 1. 6, 18. 23. Cultus 6. 7. 17. 18. Defectus 2. 12. Dilectatio 82. Distantia 7. 8. Falsitas 16. 23. Finis 18. 71. Gratia 48. 49. Idea 8. Imperfectio 4. Individuum 11, 12. Intellectus 7, etc. Mensura 12. Perfectio 8.

98 Esse creaturæ, comparatum Deo, secundum participationem, est quasi nihil, sed ut ad causam, totum est a Deo 1, d. 8. L. 1, me^o. — Verit. q. 2. 3. 18^m. Comparatio 4. * Posse 1. Suppositum 7. 8. 13. Terra 3. Vestigium 8. Vita 2. 23. Vocatio 1.

99 Esse creaturæ non est per aliud formaliter et intrinsece. Sed exemplariter et effective, est per esse Dei 1. d. 8. q. 1. 2. 2^m.

1 ESSENTIA est illud, quod significatur per definitionem 1^a q. 3. 3. c. — q. 29. 2. 3^m — Quol. 2. 4. c. — Quol. 3. 4. 1^m fi. Ente 1, me^o. 3 — c^o 2. me^o d. — fi. — Meta. 7, lect. 5. fi. * Absolvere 33. Abstractio 17, etc. Accidens 26. 29. 117. Actio 106. Actus 27, 200.

2 Essentia est pars essentialis naturæ 2. d. 31, q. 2. 1. b. 2. * Adam 1. etc. 16. 18. 80. Addere 15, 18. Adjectivum 11, etc. Agens 109.

3 Essentia est illud cujus actus est esse 1^a q. 39, 2. 3^m — 1. d. 23, 1. c. — Cg. c^o 53 — Po^a q. 5, 4. 3^m — Ente 2. me^o.

4 Essentia non est principium actus, nisi mediante aliqua potentia 2, d. 31, q. 2, 2, 4^m. Esse 88. * Alius 2. 3. Amor 45. Appropriatio 1. 4. 5. 9. 15. Ars 30. Assumere 6. Attributa 11. Beatitudo 4, 24, etc. Bonitas 84, 92, 151, etc. Causa 29, 90. Charitas 16. Circumscribi. Clavis 2. 4. 14. Cognitio 4. Compositio 13. 14. Confessio 90. Conjunctio 10.

5 Essentia et natura sunt idem re et differunt ratione, quia essentia est principium essendi, sed natura est principium operationis 1^a q. 39, 2. 5^m — Ente 1. b. * Contritio 3. Corpus 10. Creatio 20, 31. Creatura 2. Dæmon 88. 96. Datio 26. De 2. 4, etc. Descendere 3. Definitio 1. 3. 26, 34. 35. 36. 47. 48. Dicere 9. Dici 1. Differentia 14. Differre 4. 5. Dimensio 5. 7. Dispositio 9. 10. Distinctio 24, etc. Divisio 16. Domum 37. Duratio 4, 10. Ens 1. 2. 4. 27. 46.

6 Essentia ut essentia non est una nec plures. Ente 4. prin^o. * Æqualitas 22. 23. Æquivoca 7. Experientia 11. Femininum 6. Fides 8, 121. 135. Finis 19. Forma 50. 67. 172. Fruitio 13. Generatio 69. 71. etc. Genus 11, 12. 16. 25. 26, 55. Gratia 15. 92. Habitus 79. Hæresis 104. Homo 8. Humilitas 12. Imago 27. Impeccabilitas 2.

7 Quando variatur aliquid de essentia rei, non est eadem res numero 4, d. 22. q. 2. a. 3. q. 2. c. * Hypostasis. Ia 12. etc. 6. Individuum 2. 3. 11, 12. 28. Infidelis 8. Infinitum 2. 7. Instans 11. Intellectus 2. 3. 81. etc. — 88, 111, 114. 122. 129, 183. 184. 187, 211. 278. Lex 79. Liberum 27. Locus 27. Lux 12. Magis 1. Malum 5. Medium

ESSENTIALE — EUCHARISTIA

EUCHARISTIA.

86 Substantia panis et vini non manet post consecrationem. Cujus oppositum est impossibile, et hæreticum 3ª q. 75, 2, c. — 4, c. — q. 77, 1, 2, c. — 4. d. 11, q. 1, a. 1, q. 1, c. — d. 12, q. 1, a. 1, q. 3, c. — a. 2, q. 1, c. — Cg. 4, c° 63, prope — Quod. 7, 6, c. — Quod. 9, 5, 6m — 1ª Cor. 11, lect. 5, 6 — lect. 5, [illegible] [illegible] 180, [illegible] 26, [illegible]

87 Opinio [illegible] quod substantia panis [illegible] in hoc sacramento, quæ manet, [illegible] vel aliter, est impossibilis. Cg. 4, c° 63, [illegible] — Quod. 9, 5, 3m — 1ª Cor. 11, lect. 4, 5. [illegible] 127, [illegible] 29.

88 In conversionibus naturalibus, illud quod convertitur corrumpitur, et illud in quod convertitur generatur vel augetur vel conservatur. Sed hic, Christus nullo modo mutatur 3ª q. 75, 4, c. — 6, 7m — 4. d. 11, a. 1, q. 3, q. 1, c. — 2m. [illegible] 6, Virtus 176.

89 Nec substantia panis et vini annihilatur, nec convertitur in præjacentem materiam 3ª q. 75, 3, c. — 4. d. 11, q. 1, a. 2, c. — Cg. 4, c° 63, prope — Quod. 5, q. 6, 1, c. — Quod. 9, 5, 2m — 1ª Cor. 11, lect. 5, [illegible]

90 Sed convertitur tota in totum corpus Christi 3ª q. 75, 4, c. — 6, c. — 8, c. — 3m — 4. d. 11, q. 1, a. 1, q. 2, 1m — q. 3, 2m — a. 3, q. 1, c. — Cg. 4, c° 63 — Quod. 5, 11, c. — Quod. 7, 6, c. — Opus. 2, c° 8 — 1ª Cor. 11, lect. 4, 5 — Lect. 5, [illegible]

91 Conversio hæc quadrupliciter differt ab aliqua [illegible] pertinet ad naturam, non habet subjectum, convertitur totum, et in totum præexistens 3ª q. 75, 4, c. — 6, 8, 4m — d. 4, q. 1, a. 2, q. 1, c. — a. 4, q. 1, c. — d. 12, 1, 4m — Cg. 4, c° 63 — 1ª Cor. 11, lect. 5, [illegible]

92 Hæc conversio importat ordinem substantiarum, [illegible] est sicut in subjecto in utraque 3ª q. 75, 4, 1m.

93 Sed hæc conversio non habet subjectum 3ª q. 75, 4, 2m — 1, 4m — 7, c. — 8, c. — 2m — 4m.

94 Hæc conversio non est formalis, sed est substantialis, unde dicitur transubstantiatio 3. q. 75, 4, c. — 4. d. 11, q. 1, a. 3, q. 1, c. — Cg. 4, c° 63 — 1ª Cor. 11, lect. 5, [illegible]

95 Verba sacramentalia in hac conversione pertinent instrumentaliter ad transubstantiationem, quæ [illegible] a termino a quo, non autem [illegible] 4. d. 1, q. 1, 4, q. 1, 6m — 4, 8, q. 2, 3, 1m.

96 Forma substantialis panis et vini non manet post consecrationem 3ª q. 75, 6, c. — q. 77, 1, 6, c. — 4. d. 11, q. 1, a. 1, q. 2, c. — d. 12, q. 1, a. 1, q. 3, c. — Quod. 9, 5, 3m — 1ª Cor. 11, lect. 5, 6.

97 Forma substantialis panis et vini convertitur in animam Christi 3ª q. 75, 6, 2m — 4. d. 11, q. 1, a. 2, q. 1, c. 8.

98 Oppositum videtur dicere 4. d. 11, q. 1, a. 1, q. 3, 3m — Quod. 3, 11, 1m — 1ª Cor. 11, lect. 5, post.

99 Verum est, quod forma substantialis panis et vini, convertitur in animam Christi, ut anima dat esse corporeum, non autem ut dat esse sensitivum [illegible] 3ª q. 75, 6, 2m — 4. d. 11, q. 1, a. 2, q. 1, c. 8.

100 Quantitas panis non convertitur in quantitatem corporis Christi sed manet sicut cætera accidentia 3ª q. 76, 4, 2m — 5, c. — 4. d. 10, a. 2, q. 2, c. — d. 11, q. 1, a. 1, q. 2, c. — a. 2, q. 2, c.

101 Nec quantitas vini convertitur in quantitatem sanguinis Christi, sed manet sicut cætera accidentia 3ª q. 77, 8, c.

102 Si post ejus consecrationem, aliud vinum mittatur in calicem, illud quidem non transit in sanguinem, neque sanguini commiscetur, sicut Innocentius tertius dicit, in quadam decretali 3ª q. 77, 8, c. — 1m — 2m.

103 Quod quidem intelligendum est, quando non fit tanta permixtio vini vel aquæ extranei, quod sanguis Christi desinat esse sub toto. Tunc enim oportet undique diffundi non quia tangat sanguinem Christi secundum propria, quæ determinant sacramentalia sub quibus continetur 3ª q. 77, 8, c. — 3m — 4m.

104 Nec est similis de aqua benedicta, cui additur aqua non benedicta, et de vino non consecrato ; quia illa benedictio nullam immutationem facit circa substantiam aquæ, sicut facit consecratio vini 3ª q. 77, 8, 3m [illegible] Aqua 23.

105 Hæc conversio est supernaturalis, facta sola virtute Dei 3ª q. 75, 4, c. — 5, c. — 7, c. — q. 82, 4, c. — 4. d. 11, q. 1, a. 3, q. 1, c. — Opus. 11, art. 1.

106 Conversio sive transubstantiatio panis in corpus Christi, non est impossibilis. Opus. 2, c° 8 — Opus. 39, c° 1.

107 Hæc conversio cum creatione et mutatione naturali, convenit in ordine terminorum, et non simultate. Et cum prima in non habere subjectum commune utrique termino, et cum secunda, quia terminus transit in terminum, secundum totum hic, secundum materiam ibi, et manet aliquid, scilicet accidentia hic, et materia ibi 3ª q. 75, 8, c.

108 Hæc transubstantiatio est quidam motus vel mutatio 4. d. 1, a. 4, q. 1, 6m — d. 11, q. 1, a. 3, q. 1, c. 6 — 2m — 3m.

109 Imo in hac transubstantiatione non est motus aliquis, cum ibi non sit subjectum commune, nec etiam mutatio, quia terminus transubstantiationis est permanens solo 4. d. 8, q. 2, a. 1, q. 3, 1m — Cg. 4, c° 63, [illegible]

110 Hæc est vera : Ex pane fit corpus Christi, et panis convertitur in corpus Christi, vel transubstantiatur ; non autem hæc : Panis est, vel fuit, vel erit, vel fit corpus Christi, vel de pane fit, vel factum est corpus Christi, vel panis potest esse.

EUCHARISTIA.

EUCHARISTIA

F

FACERE.

FACILITAS.

FALSITAS.

[illegible]

FIDES.

FIDES

FIDES

FILIATIO. FILIATIO.

FINIS.

sistens scilicet bonitas Dei 1ª q. 23, 1, c. — q. 25, 5, c. fi. — q. 62, 4, c. — q. 63, 2, o. — q. 103, 2, o. — 2, d. 1, q. 2, 2, c. — d. 3, q. 4, 1m — Cg. 3, c° 18 — Verit. q. 14, 2, c. — 3, c. — 9m — q. 27, 2, c.

26 Finis duplex : scilicet finis cujus, id est, in quo est ratio boni, et finis quo, id est, usus vel adeptio ejus 1ª q. 26, 3, 2m — 1-2, q. 1, 8, c. — q. 2, 7, c. — q. 3, 1, c. — 8, 2m — q. 5, 2, c. — q. 11, 3, 3m — 16, 3, c. — q. 34, 3, c. fi. — Physicorum 2, lect. 4, me° — Anima 2, lect. 7, me°.

27 Finis dupliciter attribuitur alicui, scilicet secundum se, et ex parte tendentis in ipsum 2, d. 38, 2, 6m. * Charitas 1, 3. Cognitio 11.

28 Finis duplex : scilicet operis, et operantis 2-2, q. 141, 6, 1m — 2, d. 1, q. 2, 1, c. — 3, o. — 4, c. — d. 36, 5, 5m — d. 38, 5, c. — 4, d. 16, q. 3, a. 1, q. 2, 3m — d. 49, q. 1, a. 1, q. 1, 4m — Pot. q. 3, 16, c. pr.n° — q. 46, 3, c. * Cultus 7. Datio 39. Differentia 22, 23.

29 Finis duplex : scilicet præcedens operationem, et sequens eam. Cg. 3, c° 18, o. — Meta. 12, lect. 7, me° 3.

30 Finis duplex : scilicet interior, ut operatio, et exterior, id est, objectum operationis 1-2, q. 13, 4, c. — 4, d. 2, q. 1, 2, c. — d. 49, q. 1, a. 1, q. 2, c. — a. 2, q. 1, c. — Meta. 12, lect. 12, prin°. * Æternitas 24, 80. Error 4. Forma 17, 45, 122, 131. Fructus 16.

31 Finis coincidit cum forma exemplari, et efficiente, in idem numero, ut Deus 3, d. 27, q. 2, a. 4, q. 3, 4m — 4, d. 8, q. 1, a. 1, q. 1, 1m — Virt. q. 2, 3, 18. * Generatio 25.

32 Imo materia coincidit cum fine 1-2, q. 55, 4, c. — 2, d. 36, 5, 4m.

33 Finis duplex : scilicet generationis, et rei generatæ. Primus coincidit cum forma in idem numero, non autem secundus 4, d. 8, q. 1, a. 1, q. 1, 1m — Virt. q. 2, 3, 18m — Meta. 12, lect. 9 — Phy. 2, lect. 10, prin°.

34 Finis duplex : scilicet principaliter intentus, et cui aliquid est utile. Primo modo finis est nobilior his quæ sunt ad finem, non autem secundo modo 2-2, q. 141, 4, c. — 3m — 1, d. 37, q. 4, 1, 2m — 2, d. 1, q. 2, 1, o. — d. 15, q. 1, 1, 6m. * Habitus 17, 82. Hæresis 8, 44.

35 Finis triplex : scilicet legis, Christus ; præcepti, charitas ; et vitæ mors. Isa. [illegible] me°.

36 In agentibus et finibus, est triplex gradus : scilicet movens per se tantum, per aliud tantum, et utroque modo. Ethicorum, lect. 9, me°.

37 Finis tripliciter acquiritur : scilicet ut forma, ut operatum, et ut possessum 1ª q. 103, 2, 1m — 2m.

38 Finis dupliciter habetur : scilicet perfecte, id est, realiter, et imperfecte, id est, intentionaliter 1-2, q. 11, 4, c. — 1m — q. 16, 4, c. — q. 69, 1, c.

39 Cognitio finis duplex : scilicet perfecta, id est, sub ratione finis, et imperfecta, id est, ejus quod est finis materialiter tantum. Prima convenit tantum naturæ rationali, secunda vero convenit etiam brutis 1ª q. 59, 1, c. — 1-2, q. 6, 2, c. — q. 11, 2, c. — 1, d. 1, q. 4, 1, c. — 2m — 2, d. 25, 1, c. — 3, d. 27, q. 1, 2, c. — 4, d. 35, q. 1, 1, c. — Meta. 5, lect. 16, fi. * Hyperdulia 6. Mag. 10, 11, 12. Materia 23. Melchisedech. Perfectio 3, 6, 11, 17, 18. Præceptum 70, etc.

40 Nulla causa potest habere rationem ultimi finis 2, d. 1, q. 1, 3, 4m. * Actio 16, 17. Actus 37, 148. Agens 69. Agere 4, etc. 25. Amor 42, 43, 44. Angelus 157, 179, etc. 234, 402. Anima 122, 127, 326. Aversio 1, 2.

41 Impossibile est quod aliqua operatio voluntatis habeat rationem ultimi finis 1ª q. 26, 2, 2m — 1-2, q. 1, 1, 2m — q. 3, 4, 2m — q. 19, 1, 2m — 1, d. 1, q. 2, 1, 2m — 2, d. 25, 3, 2m — 4, d. 49, q. 1, a. 1, q. 2, c. — Cg. 3, c° 26 — Quod. 8, 19, c.

42 Oppositum videtur dicere 1-2, q. 3, 2, o. — 5, c. — q. 55, 2, 3m — 1, d. 1, q. 1, 1, o. — 3, d. 24, q. 1, 5, 1m — 4, d. 49, q. 1, a. 2, q. 2, o. — q. 4, 2, o. — Quod. 8, 19, c. — Opus. 3, c° 104 — 107 — Ethicorum lect. 1, o. — Meta. 9, lect. 1, fi.

43 Finis ultimus creaturæ rationalis, est visio divinæ essentiæ 1-2, q. 3, 4, c. — 2-2, q. 164, 1, 1m — Opus. 3, c° 104 — 107. Beatitudo 8.

44 Ultimus finis dicitur dupliciter : scilicet ultimus simpliciter, id est, Deus, et ultimus in genere operationum, id est, beatitudo 1-2, q. 1, 1, 2m fi.

45 Res naturales diriguntur a Deo ad finem boni, et creaturæ rationales ad ultimum finem 1ª q. 103, 1, c. — 1-2, q. 5, 5, 2m.

46 Imo ars quædam necessaria est, quæ sit directiva ipsius actus rationis, per quam scilicet homo in ipso actu rationis ordinate et faciliter, et sine errore procedat. Poster. prin°. * Beatitudo 1, etc. 76, etc. 79, 88. Beatus 8. Bonitas 17, etc. Capitale 1, 2, 6.

47 Voluntas non est ad opposita, respectu ultimi finis 1-2, q. 5, 4, 2m — 8, d. 7, q. 1, 1, 1m — Verit. q. 22, 1, c.

48 Voluntas est ipsius finis tantum 1-2, q. 8, 2, c. — Verit. q. 22, 13, 9m.

49 Imo voluntas est etiam eorum quæ sunt ad finem 1, d. 45, 2, 1m — 2, d. 24, q. 1, 3, 5m.

50 Idem actus voluntatis est eorum quæ sunt ad finem et ipsius finis ut ratio, non autem absolute 1-2, q. 8, 3, c. — q. 12, 4, c. — 3, d. 16, a. 1, q. 4, c. — Verit. q. 2, 14, c. — 3m. * Charitas 22, 36, etc. Causa 49, 81. Cœlum 112, 124, 181. Certitudo 12. Circumstantia 4, 5.

51 Voluntas ut potentia, est eorum quæ sunt ad finem, sed ut natura, est tantum ipsius finis 1-2, q. 8, 2, c. — Verit. q. 22, 14, 9m.

52 Voluntas non potest simul ferri in plures ultimos fines 1-2, q. 1, 5, c. — q. 12, 3, 1m — q. 14, 4, 1m — 2, d. 24, 3, c. — 3, d. 21, q. 5, 1, c. — Mal. q. 6, 2, c. fi. * Complacentia 6. Consensus 7. Conservatio 9.

53 Oppositum videtur dicere 1, d. 17, q. 1, 5, [illegible]

FINIS

FINIS

FINIS.

FINIS

FINIS.

FONS.

FORMA.

FORMA.

FORMA.

FORTITUDO.

FORTUNA.

FUNDAMENTUM. FURTUM.

FUTURUM

GABAONITÆ

G

GABAONITÆ serviebant civiliter, id est, servitute secundum intentionem Dei, et servabi... [illegible]

GENERATIO

GENITOR.

GENUS.

GENUS

GENUS.

GRATIA.

GRATIARUM.

179 Imo et solo libero arbitrio hoc poterat 2, d. 5, q. 2, 1, o. — d. 28, 4, o.

180 Homo in gratia existens, potest perseverare sine alia gratia habituali, non autem sine auxilio Dei 1-2, q. 109, 9, 10, o. — q. 114, 2, c. — 2-2, q. 137, 4, o. — 2, d. 29, 1, prin° — Cg. 3, c° 155 — Verit. q. 24, 13, o. — q. 27, 5, 3^{m} — Psal. 31, fi. Jo. lect. 6, me°.

181 Homo existens sine gratia et in peccato mortali non potest diu persistere, quin ruat in aliud peccatum mortale 1-2, q. 109, 8, o. — Cg. 3, c° 60 — 1ª Cor. 12, lect. 1, fi. — Hebr. 10, lect. 3, prin°.

182 Imo existens in peccato mortali, potest per liberum arbitrium sine gratia habituali, vitare omnia et singula peccata mortalia, non autem sine auxilio Dei 2, d. 20, q. 2, 3, 1^{m} — d. 28, 2, o.

183 Homo sine gratia potest vitare singula peccata mortalia, non autem omnia 1-2, q. 63, 2, 2^{m} — q. 109, 8, o. — Cg. 3, c° 160 — Verit. q. 22, 5, 7^{m} — q. 24, 1, 10^{m} — 12^{m} — 12, o. — 1ª Cor. 12, lect. 1, fi. — Hebr. 10, lect. 2, prin°.

184 Imo per peccatum homo incurrit necessitatem peccandi venialiter, non autem mortaliter 2, d. 20, q. 2, 3, 5^{m} — d. 28, 2, o. * Rectitudo 5.

185 Quædam sunt peccata mortalia quæ homo sine gratia nullo modo vitare potest, scilicet quæ directe opponuntur virtutibus theologicis 1-2, q. 63, 2, 2^{m}.

186 Imo ex solo libero arbitrio ea vitare potest 2, d. 5, q. 2, 1, o. — d. 28, 4, o.

187 Homo non potest resurgere a peccato sine auxilio Dei et gratia habituali 1-2, q. 109, 7, o. — q. 113, 2, o. — q. 114, 2, c. — 2-2, q. 137, 5, 3^{m} — 3ª q. 86, 3, c. — 2, d. 29, q. 2, 3, 5^{m} — d. 28, 2, c. — Cg. 3, c° 157 — Lib° 4, c° 172, prin° — Verit. q. 22, 5, 7^{m} — q. 24, 1, 10^{m} — 12^{m} — 4, 5^{m} — 12, 3, 4^{m} — q. 28, 2, o. * Resistere 1. Revelatio 7, 10, etc. Sacramentum 56. Salvari 6, 9, 10.

188 Homo in gratia existens, indiget auxilio Dei movente ad recte agendum, non autem alia gratia habituali 1-2, q. 109, 9, o. — Psal. 45, me° 4.

GRATIANUS. Heresis 80, 115.

1 GRATIARUM actio respicit gratiam dantis. Ideo ubi est major gratia dantis, ibi debet esse major gratiarum actio recipientis 2-2, q. 106, 2, c. * Beatus 36, 45. Benefacere 5. Beneficium 1, 3, 5, 12. Confessio 1. Donum 51.

2 Gratiarum actio debetur dationi gratuitæ, quæ proprie est donatio, non autem dationi debitæ 4, d. 22, q. 1, a. 2, q. 1, c.

3 Gratiarum actio non debetur tantum danti, sed etiam promittenti 2-2, q. 88, 5, 2^{m} — 6, c. * Gratificatio. Gratitudo o.

4 Gratiarum actio debet fieri Deo tripliciter: scilicet ore, id est laudando et prædicando toto corde et opere. Psal. 9, prin°. * Holocaustum 4. Ingratitudo 1, 3, 5, etc. Missa 5, 26. Oratio 19, 23, 87. Pœnitentia 36. Psallere 1. Sacrificium 38. Status 13.

5 Gratiarum actio debet esse ordinata ad Deum assidua et universalis 1ª Thess. lect. 1, prin°. Oratio 19, 23, 87. * Unctio 32. Usura 124.

GRATIFICATIO, id est, gratiarum actio facta Deo est actus religionis 2-2, q. 106, 1^{m}. * Amor 51. Anima 160. Gratus.

GRATUS.

GRATIOSUS in verbo est Christus et quilibet homo tripliciter: scilicet quando loquitur utiliter, ordinate et ferventer, et persuadet efficaciter. Psal. 44, prin°. * Dulcedo 1, 2. Gratitudo o. Operatio 48.

GRATIS. Abraham 17. Campsoria 9. Christus 66, etc. 76. Fides 10. Flumen 1. Gratia 20, 21, 22, 26, 29, 46, 86, 87, 124, etc. Gratiarum actio o. Gratuitum. Gratus. Lingua 58. Medicus 8. Miraculum 20, 24, 25. Perfectio 75. Prædestinatio 29. Prædicare 1, 12. Prophetia 3. Sapientia 44. Sermo 2. Simonia 4. Statutum. Usura 61, 62, 69, 70, etc. 102, 103, 104, 105, 167, 193, 196, 226. Usus 17, 18.

1 GRATITUDO seu gratia est virtus specialis, reddens gratiam benefactori 1-2, q. 60, 3, c. — 2-2, q. 106, 1, o. — q. 107, 1, c.

2 Gratitudo, ingratitudo, datio beneficii, clementia et misericordia non sunt proprie ad seipsum 2-2, q. 106, 3, 1^{m}. Clementia 5. * Beneficium 3, 12. Charitas 153. Ingratitudo 1, 2, 6, 7, 9. Justitia 22. Pœnitentia 11. Recompensatio. Retributio 1.

3 Ad gratitudinem tria requiruntur. Primo quod homo recognoscat beneficium acceptum. Secundo quod laudet et gratias agat. Tertio quod retribuat loco et tempore, secundum suam facultatem 2-2, q. 107, 2, c. Benefacere 5.

4 Virtus duplex opponitur gratitudini, scilicet per excessum ut recompensando quibus non debet, vel citius quam debet, et per defectum, scilicet ingratitudo quæ magis opponitur ei 2-2, q. 107, 2, c.

GRATUITUM. Adam 44. Amor 51, 52, 65, 161, 194, 195. Angelus 226, 460. Damnatio 14. Donum 25, 26. Fides 10, 142. Gratia 87. Gratiarum actio 2. Habitus 28, 58. Intellectus 297. Justitia 5, 6, 59, 70, 86. Lumen 29. Malum 3, 4. Rectitudo 5. Simonia 19. Statutum 1. Usura 38, 39, 60, etc. 76, 130. Uti 19.

GRATUM. Passio 83. Pœnitentia 11. Promissio 2.

GRATUM faciens. Charitas 71. Datio 23. Gratia 21, 26, etc. 51, 86, 87, 107, 117, 121, etc. 160, 175. Intellectus 301. Justitia 13, 14, 67. Pax 2. Pœnitentia 11. Prophetia 3, 19. Rectitudo 1.

1 GRATUS. Homo prius fit gratus et acceptus et placens Deo quam opera ejus 2, d. 26, 4, c. prin° — Verit. q. 27, 5, 6, c. — 2ª Cor. 8, lect. 1, me° — Hebr. 11, lect. 2, me°. * Operatio 24, 25.

2 Septem sunt quæ reddunt gratum et placentem

HABITUS.

HÆRESIS.

HÆRESIS

HOMO.

HUMILITAS.

2. Mors 2, 3, 28, 46. Natura 50. Nicolaus 2. Nobilitas 8. Objectum 17. Officium 2, 3. Ordo 45, 69. Ornatus 1, etc. Palpebræ. Paradisus 3. Passio 99. Paulus 4. Peccatum 28, 169, 170, 171, 176, 178, 304, 416, 424. Pœna 30, 43, 54, 77. Pœnitentia 4, 68, 108. Periculum 1, 7. Philosophia 29. Physica 2, 3. Pietas 9, 10, 14. Placere. Possessio 2. 5. Potentia 45. Prædestinatio 45, etc. Prælatio 3, 17, 18. Præscriptio 13. Primitiæ 4. Princeps 2. Providentia 45. Prudentia 28, 31. Puer 15. Punitio 2. Ratio 50, 54. Redemptio 2. Regula 1, 2. Religio 73, 74. Reparatio. Resurrectio 13, 18, etc. Sacerdos 16. Sacramentum 28, 41, 47. Sacrificium 7, 38. Sanctificatio 1. Sanguis 3, 9, etc. Sapientia 3, 19, 22, 23, 35, 36, 38. Satisfactio 23, etc. Scientia 106, 107, 158. Sepultura 8. Servitus 5, 9, 16. Sexus 7. Sors 4. Spiritus 57, 66. Status 4, etc. Subsistentia 9. Tactus 14. Temperantia 31. Tentare 21. Thales 2. Theologia 29, 26, 35. Timor 45, 52, etc. 68. Traductio 2. Usura 29, 38, 48, 80, 89, 111, 126, 135, 151, 173, 183, 184, 195, 279, 290, 294. Uxor 3, 5, 9. Virtus 10, 12, 81, 136, 144, 173, 186, 220, 230, 243, 254, 260. Vita 33, 36, 41. Vituperatio 2. Voluntas 8, 19. Votum 79, 80.

HUMERUS. Amictus. Christus 203. Pes. Scapulæ. Stola.

HUMIDITAS. Gustus 3. Intestina. Mulier 8. Olfactus 1. Phlegma. Puer 3. Resurrectio 23.

1 HUMIDUM radicale, est totum illud, in quo fundatur virtus speciei, quod perditum, non potest restaurari. Nutrimentale autem est, quod nondum habet perfectam naturam speciei, sed est in via, ut sanguis et hujusmodi 1ª q. 119, 1, 3^{m} — 2, d. 30, q. 2, 1, 3^{m} — 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 4, o. * Aqua 1. Calor 10. Cholera. Corruptio 8. Fames 1. Halo. Intestina. Melancholia. Odor 2.

2 Humidum radicale dicitur manere, vel amitti, vel restaurari, secundum virtutem, non autem secundum materiam 2, d. 30, q. 2, 1, 3^{m} — 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 4, c. * Pluvia 1. Sapor. Sidera. Vita 8.

1 HUMILITAS quandoque dicit virtutem, et quandoque dejectionem. Phil. 4, lect. 8. med. * Confessio 2, 53. Genuflexio. Ignis 2.

2 Humilitas est virtus, qua refrænatur animus, ne immoderate tendat ad alta 2-2, q. 160, 2, c. — q. 161, 1, o. — 2, 4, c. — Cg. 4, c° 55, 17^{m} — 18^{m}. Fundamentum 3. * Infirmitas 1, 6. Iris 1. Justificatio 33. Lex 144. Modestia 7. Nocere 11. Oblatio 16.

3 Humilitas præcipue videtur importare subjectionem hominis ad Deum 2-2, q. 161, 2, 3^{m} — q. 162, 5, c. * Observatio.

4 Aristoteles non tractavit de humilitate, quia humilitas est principaliter respectu Dei. Aristoteles autem consideravit de virtutibus respectu vitæ civilis 2-2, q. 161, 1, 5^{m}. * Oratio 19. 24. Ornatus 3. Protestatio. Proximus 2. Redemptio 4.

HUMILITAS.

5 Ad humilitatem pertinet considerare proprios defectus, ne se extollat, non autem contemnere dona Dei, in se, sed ad ingratitudinem, ex quo sequitur accidia 2-2, q. 35, 1, 3^{m} — q. 161, 3, c. * Religio 89, 90, 106. Sedere 1. Tenebræ 1. Timor 74. Turpitudo 2. Vestis 6. Visio 15.

6 Gradus humilitatis sunt duodecim, secundum beatum Benedictum : scilicet corde et opere semper humilitatem ostendere, defixis in terram aspectibus, ut pauca verba et rationabilia loquatur aliquis, non clamosa voce, ut non sit facilis aut promptus in risum, taciturnitas usque ad interrogationem, tenere quod habet communis monasterii regula, credere et pronuntiare se omnibus viliorem, ad omnia indignum et inutilem se confiteri, confessio peccatorum, pro obedientia in duris et asperis patientiam amplecti, ut cum obedientia se subdat majori, ut voluntatem propriam non delectetur implere, ut Deum timeat, et memor sit omnium quæ præcepit 2-2, q. 161, 6, o. — q. 162, 4, 4^{m}.

7 Sed secundum Anselmum sunt septem : scilicet contemptibilem se esse cognoscere, de hoc dolere, hoc confiteri, hoc persuadere, scilicet ut hoc velit credi, ut patienter sustineat hoc dici, ut patiatur contemptibiliter se tractari, ut hoc amet 2-2, q. 161, 6, a. 3, c.

8 Secundum Glossam vero sunt tres gradus : scilicet subdere se majori et non præferre se æquali, nec præferre se minori, et hic dicitur abundans ; et subesse minori, in quo est omnis justitia 2-2, q. 161, 6, a. 4, c. — Ma. 3, fi.

9 Humilitas triplex : scilicet pœnosa ab extrinseco, stulta ex ignorantia propriæ dignitatis, et virtus ex cognitione sui 2-2, q. 161, 1, 1^{m}.

10 Virtus humilitatis, est principaliter circa interiorem motum. Quæ autem est secundum signa exteriora per fictionem, est magna superbia 2-2, q. 161, 1, 2^{m} — 2, 4^{m} — 3, 3^{m}.

11 Tendere in magna supra se, ex confidentia propriarum virium, contrariatur humilitati, non autem si ex confidentia Dei 1ª prol. — 2-2, q. 129, 3, 4^{m} — q. 161, 2, 2^{m} — 6, 1^{m} — 1, prol. L. prin° — Opus 54, fi.

12 Humilitas est essentialiter in appetitu, scilicet subjective, sed cognitio proprii defectus est regula ejus 2-2, q. 161, 2, o. — 6, c. — q. 162, 3, 2^{m}. Subjective.

13 Humilitas est in irascibili subjective 2-2, q. 161, 4, 2. * Adoratio 2, 5. Apostoli 41. Centurio 2. Devotio 12.

14 Humilis nihil audit mirabilius, quam suam excellentiam 3ª q. 30, 4, 1^{m}. * Excommunicatio 32. Judicium 30.

15 Vere humilis, reputat se deteriorem aliis, non quidem quoad actum exteriorem, sed timens ne per superbiam gravius peccet in his quæ bene agere videtur 2-2, q. 161, 6, 1^{m} — 4, d. 21, q. 2, 3, 2^{m}. * Maria 57. Mitis. Nativitas 17.

I

IDEA

IDEM

IDEM.

IDIOMA.

IDOLOLATRIA

IGNIS

IGNIS.

IGNORANTIA.

ILLATUM.

27 Ignorantia opposita scientiæ practicæ excusat, vel minuit peccatum, non autem ignorantia electionis, sed constituit peccatum et opponitur prudentiæ 1-2, q. 47, 2, c. — q. 88, 2, c. — Virt. q. 1, 6, 3^{m}. * Injustitia 4. Lex 101. Matrimonium 92, 110, etc. Ordinatio 7.

28 Ignorantia electionis, nec excusat, nec minuit, nec causat peccatum, sed sequitur omne peccatum 1-2, q. 76, 4, 1^{m} — q. 78, 1, 1^{m} — 2, d. 22, q. 2, 2, 4^{m} — Ma. q. 2, 3, 9^{m} — q. 3, 8, c. — 5^{m} — Virt. q. 1, 6, 3^{m} — 1ª Tim. 2, lect. 3, meº. Ordo 84, 85, 104, 106.

29 Imo peccatum contingit in actu liberi arbitrii, eligendo malum ex ignorantia 1ª q. 63, 1, 4^{m}.

30 Nulla ignorantia est causa peccati, nisi per accidens : scilicet illa, quæ tollit cognitionem universalem vel particularem prohibentem peccatum 1-2, q. 76, 1, o. — 3, c. — 2, d. 42, 1, c. — 3^{m} — Ma. q. 3, 6, o. — 7, c. fi. — 6^{m}. * Peccatum 87, 88, 91, 122, 123, 143, 149, 159, 192, 227, 359.

31 Ignorantia seu error non excusat a peccato, nisi sit illius circumstantiæ, cujus appositio vel remotio, facit differentiam liciti et illiciti in actu 4, d. 30, q. 1, 2, c. — 3^{m}. * Præceptum 29, 147. Principium 27. Promulgatio 33. Pusillanimitas.

32 Ignorantia infidelitatis excusat sequens peccatum, non in toto, sed in parte 4, d. 9, a. 3, q. 4, c. — 1^{m} — Ma. q. 3, 8, 1^{m}. * Religio 61. Scandalum 8, 15, etc. Schisma 5. Simonia 22, 36, etc. Tentare 1, 11. Tenebræ 2, 3, 4. Timor 30. Tribulatio 9.

33 Agens contra constitutionem vel præceptum, Papæ propter ignorantiam, non excusatur a peccato, si teneatur et potuerit eam scire, in quantum in ejus notitiam devenit per alios, vel devenire potest, promulgatione facta; quia omnes tenentur eam scire 1-2, q. 90, 4, c. — 2^{m} — 3^{m}. Verit. q. 17, 3, c. — Quol. 1, 19, o. Vendere 8. Virtus 161. Voluntarium 4, 11, etc. Usura 244, 256, 261, 266.

IGNOSCENTIA. Ignorantia 8. Misericordia o.

IGNOTUM. Adam 19. Cognitio 76. Consilium 29. Differentia 18. Eucharistia 221, 278. Incantatio. Infinitum 27, etc. Misericordia 43. Peccatum 24, etc. Restitutio 22. Tribulatio 9. Usura 244, 256, 261, 266. Via 6.

ILLABI menti convenit soli Deo 3ª q. 8, 8, 1^{m} — q. 64, 1, c. — 2, d. 8, 5, 3^{m} — 4, d. 9, a. 2, q. 1, 2^{m} — d. 12, L. primº Cg. 2, cº 96, fi. — Libº 4, cº 17, fi. — 18, fi. — Verit. q. 28, 2, 8^{m} — Jo. 13, lect. 4, fi. — 1ª Cor. 2, lect. 2, fi. * Angelus 83, 85. In 7, etc.

ILLÆSUS. Christus 214.

ILLATUM. Baptismus 128, etc. Beatitudo 138. Christus 86. Eucharistia 140. Excommunicatio 17, 31. Ira 35, 71. Meritum 98. Misericordia 19, 32. Mors 9, 17, 30, 38. Pœnitentia 19. Satisfactio 2. Temperantia 14. Timor 29. Usura 259, 287, 292, 295, 299, 301, 302. Vindicatio 3. Violentia 5.

ILLUMINATIO.

ILLECTIO. Dæmon 81, 90.

ILLEGALIS. Injustitia 1.

1 ILLEGITIMUS incurrit duplex damnum : scilicet privationem officiorum et dignitatum, et hæreditatis. Tamen naturales succedunt in sexta parte, spurii autem in nulla 4, d. 41, a. 3, q. 2, o.

2 Illegitimi et eunuchi, privantur in lege veteri, honore civili, decem annis, non autem quoad Deum 1-2, q. 105, 3, 2^{m}.

3 Ignorantia excusat parentes ab illicito coitu, et filios ne sint illegitimi, si matrimonium contractum est in facie Ecclesiæ, non autem si clandestine 4, d. 41, a. 3, q. 1, 2^{m} — a. 5, q. 1, 1^{m}. * Desponsatio. Filiatio 10. Ordo 97.

4 Parentes tenentur jure naturali, providere necessaria illegitimis, etiam spuriis. Et episcopi debent eos cogere ad hoc 4, d. 41, a. 3, q. 2, c.

5 Illegitimus potest legitimari sextupliciter : scilicet dupliciter secundum canones, scilicet sicut cum quis ducit in uxorem illam ex qua filium illegitimum generavit, si non fuit adulterium, et per specialem indulgentiam et dispensationem domini Papæ. Et quatuor aliis modis secundum leges : scilicet primus est si pater filium naturalem, curiæ imperatoris offerat, quia legitimatur propter curiæ honestatem. Secundus, si pater in testamento nominet eum legitimum hæredem, et filius postmodum, testamentum imperatori offerat. Tertius, si nullus sit filius legitimus, et ipsemet filius seipsum principi offerat. Quartus est, si pater in publico testamento, vel cum trium testium subscriptione, eum legitimum nominet, et adjiciat naturalem 4, d. 41, a. 3, q. 3, o. * Religio 52, 53. Spurius.

ILLIBERALITAS magis opponitur liberalitati, quam prodigalitas 2-2, q. 107, 2, c. * Avaritia o. Parvificentia. Tyrannus 3.

ILLICITUM. Abstinentia 4. Accusatio 20. Acquirere. Affinitas 4. Augurium 2. Character 47. Charitas 63. Castitas 4. Continentia 3, 9. Damnum 2. Datio 18. Duellum. Electio 34. Ignorantia 31. Illegitimus 3. Importunitas. Incantatio. Incarcerare. Juramentum 21, etc. Mutilatio. Notorium 2. Oblatio 6. Passio 81, 83. Peccatum 96, 255. Promissio 4. Sensualitas 9, 12. Simonia 24. Sollicitudo 6, 7, 8. Sors 5. Statutum 1. Stuprum 1. Vinum 5.

1 ILLUMINATIO non est motus 1ª q. 53, 3, c. * Adam 19. Aer 5. Assistere 2. Baptismus 158. Beatus 29.

2 Imo illuminatio est motus 1ª q. 53, 3, 2^{m}. * Bonitas 195. Cæcus 6. Charitas 128.

3 Illuminatio fit in instanti : quia non est motus, sed est terminus motus localis. Et lumen non habet contrarium, ideo subjectum ejus, est in ultima dispositione 1ª q. 53, 3, c. — 2^{m} — q. 67, 2, c. — 1-2, q. 113, 7, c. — 1ª q. 75, 7, c. — 1, d. 37, q. 4, 3, c. — 1^{m} — 2, d. 1, q. 1, 2, 3^{m} — d. 13, 3, 9^{m} — 3, 2, 22, q. 3, a. 2, q. 2, 1^{m} —

IMAGO.

IMPERFECTIO. IMPETUS.

INDIVIDUUM.

. Correctio 9. Dolor 10. Dominium 13, 15. Eucharistia 212, etc. Gratia 70, 73, 76. Ira 10, 14. Nomen [illegible]. Officium 6, etc. Ordo 56, 57, 92, etc. Perfectio 87. Preces. Sepultura 8. Tristitia 5.

INDIRECTE. Beatitudo 145. Bonitas 143. Cœlum 178. Causa 6, 28. Cognitio 9. Contingens 8. Dæmon 63. Desperatio 10. Deus 430. Esse 8. Excommunicatio 1. Fama 3. Fides 19. Humilitas 30. Ignorantia 4. Infidelis 2. Obedientia 38. Occidere 18. Passio 53. Peccatum 245. Professio 3. Prohibitio 5. Ratio 58. Restitutio 10. Significatio 1. Simplicitas 3. Superbia 32. Teneri 3. Tristitia 18. Virtus 180. Voluntarium 3.

INDISCRETUM. Abstinentia 4. Indivisum. Indulgentia 16. Jejunium 7. Obedientia 2, 8.

INDISPENSABILE. Abraham 14. Dispensatio 9, etc. Indissolubile.

INDISPOSITIO. Actio 88, 124. Ægritudo o. Baptismus. Charitas 104. Confirmatio 36. Consilium 15. Forma 35. Generatio 31. Impedimentum o. Infirmitas o. Judicium 13. Malum 26. Matrimonium 58. Monstrum 1. Morbus. Peccatum 339. Phantasma 8. Pœnitentia 31. Prophetia 18. Resistere 2. Revocare. Satisfactio 30. Scientia 88. Successio 1. Votum 31, 64, 74.

INDISSOLUBILE. Amor 193. Indispensabile. Indivisibile. Inseparabile. Matrimonium 14, 62, 72, 135.

INDITUM duplex : scilicet pertinens ad naturam, et per gratiam. Primum convenit legi naturæ, secundum autem legi novæ 1-2. q. 106, 1. 2m. * Amor 133. Anima 204. Ars 20. Beatitudo 102. Certitudo 4. Christus. Futurum 6. Habitus 27, 38, 39. Influere. Infusum. Innatum. Inserere. Intellectus 34, 135. Jus. Justificatio 15, 18, 20, etc. Lex 139. Mensura 1, 2, 14. Natura 5. Naturale o. Naturn. Scientia 71, 72, 73, 106, etc. Virtus.

INDIVIDUALE. Abstractio 3, 6. Assimilatio 17, 21. Cogitativa 1. Commune 7. Costa 2. Differentia 9. Definitio 22. Generatio 36, etc. 60.

INDIVIDUATIO. Anima 70, etc. Individuum o.

1 INDIVIDUUM est id quod indivisum est in se, et divisum a quolibet alio, ultima divisione 1a q. 29, 4. c. — 4. d. 12. q. 1. a. 1. q. 3. 3m — Trin. 14. 2m. Vel Opus. 70, art. 14. 3m.

2 Pars in toto, est individuum, ut manus 1a q. 29, 1. 2. c. — 3a q. 16, 12. 2m — 3. d. 6. q. 1. art. 1. q. 1. c. — Quod. 9. 2. c.

3 Imo de ratione individui est, esse divisum a quolibet alio 1a q. 29. 4. c. — 4. d. 12. q. 1. a. 1. q. 3. 3m — Trin. 14. 3m.

4 Imo indivisio in se, est de ratione individui. Sed divisio ab alio est de consequenti [illegible] nem ejus 4. d. 44. q. 2. a. 2. q. 3.

5 Individuum ut sic, est divisum al[illegible] 1a q. 11. 2. c. * Amor 191. Anim[illegible] tio 17, 21. Assumere 14. 29. 34.

6 Hæc nomina individuum, parti[illegible] [illegible]tur de partibus, ut de manu. Ideo in Christo possunt dici multa esse individua, secundum numerum partium ejus 1a q. 29, 1. 2. c. — 3. d. 6. q. 1, a. 1, q. 1, c. — Quod. 9. 2. c. * Capacitas 1. Deus 61.

7 Imo cum manus sit quædam substantia, in alio existens, individuum vel singulare dici non potest 3a q. 16, 12. 2m.

8 Individuum dupliciter potest significari : scilicet per nomen secundæ intentionis, sicut per hæc nomina, individuum, particulare, et singulare, ut substat accidentibus : et per nomen primæ intentionis scilicet per substantiam primam, et hypostasim, vel personam, et ut substat naturæ communi, per nomen primæ intentionis scilicet res naturæ, et secundæ intentionis scilicet suppositum 1. d. 23, 3, c. — d. 26, q. 1, 1. 3m — 4m — 3. d. 6, q. 1, a. 1, q. 1, c. — Unio 2, c. * Æquivocatio 5, 8, 11, etc. — Æstimativa 3. Definitio 4, 34, 35, 39, 40. Forma 23, 33, 76, 80, etc. 115, 116, 120, 141, 155. Genus 1. Idea 38, etc.

9 Omne nomen individui, est incommunicabile re et ratione, nisi secundum similitudinem 1a q. 13, 9, c. * Naturale 7. Ordo 8. Pars 20. Perfectio 4, 9.

10 Soli individuo rationalis naturæ convenit proprie et per se agere, ideo habet proprium et speciale nomen, id est, persona. Pot. q. 9, 2, 5m — 2, c. Persona 3, etc.

11 Duo sunt de ratione individui : scilicet incommunicabilitas, et non posse esse in pluribus 3a q. 77, 2. c. * Persona 3, etc. 24. Prædicari 24.

12 Duo sunt de ratione individui : scilicet esse in actu, in se vel in alio, et esse divisum ab aliis quæ sunt vel possunt esse in eadem specie, indivisum in se existens 4. d. 12. q. 1. art. 1. q. 3. 3m. * Scientia 47, etc. Singulare. Singuli. Species 1, 4, 5. Umbra 1.

13 Compositum ex materia et forma determinata, est individuum 1a q. 30, 4.

14 Imo compositum ex materia, et forma determinata, est species et compositum ex materia et forma communi, est genus. Meta. 2, lect. 4, inc.

15 Species specialissimæ dicuntur individua, per carentiam divisionis formalis, quia non ulterius dividuntur divisione formali, sive per differentias formaliter expositas. Particularia vero dicuntur individua, in quantum neque formaliter, neque materialiter dividuntur. Meta. 10, lect. 10, fi. c — lect. 11, inc.

16 Impossibile est naturam speciei communicari individuis, secundum prius et posterius, nec secundum gradus, nec secundum intensionem, non autem naturam generis 2. d. [illegible] q. 1. [illegible] fi. — Causis 10, 4, c. 3.

17 In incorruptibilibus est tantum unum individuum unius speciei, quia species sufficienter conservatur in uno 1a q. 47, 2, c. — q. 119, 1, c. — Spiritu. 8, c. — Hebr. 7. lect. 4, inc.

INFIDELITAS

INFIMUS

INFINITUM

INFINITUM.

INGENITUM.

INGRATITUDO.

INNOCENTIA.

INSTANS

INSTRUMENTUM.

INSTRUMENTUM.

INTEGRUM.

INTELLECTUS.

INTELLECTUS.

INTELLECTUS.

INTELLECTUS.

1-2, q. 31, 5, c. fi. — 2-2, q. 8, 1, c. prin° — 1, d. 19, q. 51, 6^m — 3, d. 35, q. 2, a. 2, q. 1, c. — 4, d. 46, q. 3, art. 5, q. 1, c. — Cg. 4, c° 11 — Verit. 1, 12, c. — q. 18, 5, 5^m.

186 Non omne cognitum ab homine, est subjectum sensui, vel per effectum sensibilem immediate cognoscitur, quia intelligit intellectum et actum voluntatis, per actum intellectus. Ma. q. 6, 18^m.

187 Nulla forma substantialis est sensibilis per se, sed solo intellectu comprehensibilis 1a q. 57, 1, 2^m — q. 67, 3, c. — q. 75, 6, c. fi. — 1, d. 19, q. 5, 1, 6^m — Opus. 51 — Meta. 7, lect. 2, fi.

188 Cognitio intellectiva perfectior est quam sensitiva. Verit. q. 1, 9, c.

189 Intellectus et ratio eadem est in homine potentia sed differunt quoad modum intelligendi, quia intellectus simplici cognoscit intuitu, ratio vero nonnisi cum inquisitione et discursu : quare intellectus melior est ratione 1a q. 59, 1, 1^m — q. 79, 8, o. — 1-2, q. 5, 1, 1^m — 2-2, q. 49, 5, 3^m — 1, d. 3, q. 4, 1, 4^m — 3, d. 35, q. 1, a. 2, q. 2, c. — q. 2, a. 2, q. 1, c. — Verit. q. 15, 1, c. — Opus. 53, fi. — Anima 3, lect. 14, 3, prin°.

189 bis. Oppositum videtur dicere a simili 1a q. 79, 9, 3^m.

190 Imo non est excellentissimum eorum quæ sunt in homine 1-2, q. 57, 3, 3^m — 2-2, q. 53, 3, c. prin°. Anima 3, lect. 14, fi. prin°.

191 Voluntas et intellectus sunt potentiæ naturales, et consequuntur naturam animæ de necessitate 1-2, q. 110, 4, 4^m — 3a q. 18, 1, c. — 3^m — 4^m.

192 Voluntas est potentia non organica sicut et intellectus. Cg. 2, c° 59, 5^m — 79, fi. — Verit. q. 22, 10, 2^m — Ma. q. 16, 7, 16^m — 11, 3^m — Anima 10, c. fi. — Perher. lect. 14, me°. * Agens 3, 13, 14, 15, 53, etc. 95, 103. Amor 18, 19, 154, 172, etc. Angelus 157, 159, etc.

193 Intellectus et voluntas, sunt in eadem essentia animæ, subjective 1a q. 77, 8, c. prin° — q. 87, 4, 1^m — 1-2, q. 33, 3, 2^m — 3, d. 23, q. 1, 2, 3^m fi. — Verit. q. 10, 9, 14^m — q. 22, 10, 2^m — 11, 6^m — Opus. 3, c° 89, fi. * Apprehensio 3.

194 Intellectus a voluntate distinguitur. Opus. 53. * Artifex 2, etc. Assentire 1, 2, 3, 7. Assimilatio 10.

195 In omni creatura differunt realiter intellectus, voluntas et essentia 1a q. 59, 2, c. — Verit. q. 22, 10, o. — q. 23, 6, c. — Opus. 53.

196 Oppositum videtur dicere. Spiritu. 11, 7, fi. * Beatitudo 94, etc. 111, 112. Bonitas 21, 22, 23, 162, etc.

197 Voluntas non potest esse in carentibus intellectu 1a q. 19, 1, c. prin° — 1-2, q. 1, 2, 3^m — q. 6, 2, 1^m. * Cælum 133, etc. 158. Certitudo 21. Carentes 3, 4.

198 Natura conjuncta intellectui, obedit voluntati, quoad solas actiones quibus intellectus determinat finem. Po. a q. 1, 5, c.

199 Intellectus est simpliciter nobilior voluntate, sed e converso secundum quid 1a q. 82, 3, o. — 4, 1^m — 123, q. 66, 6, 1^m — q. 68, 7, 4^m — 2-2, q. 23, 6, 1^m — 1, d. 1, q. 1, 1, c. — 1^m — 2, d. 25, 2, 4^m — 3, d. 37, q. 1, 4, c. — Cg. 3, c° 25, 7^m — 26, fi. — Verit. q. 14, 5, 5^m — q. 22, 11, o. — 12, 5^m — 13, c. — Virt. q. 2, 3, 12^m — Hebr. 11, lect. 1, prin°. * Caritas 3, etc. Cognitio 53, etc. Deus 521. Dominatio 4, etc. 16.

200 Objectum intellectus scilicet ratio boni, est simplicius, absolutius, altius, et nobilius, objecto voluntatis, scilicet bono 1a q. 82, 2, c. — 1^m — 4, 1^m.

201 Nobilitas operationis intellectus attenditur secundum mensuram intellectus, voluntatis autem, secundum objectum 2-2, q. 23, 6, 1^m.

202 Intellectus est dignior voluntate in quantum sunt proprietates, sed ut sunt potentiæ, est e converso 3, d. 27, q. 1, 4, c. — 1^m.

203 Intellectus inter omnes potentias est altior, et voluntati propinquior 2-2, q. 83, 3, 1^m. * Æstimativa 1. Electio 1, etc.

204 Intellectus est superior voluntate quoad rationem ordinis, sed quoad imperium est e converso 1-2, q. 13, 1, c. — 2, d. 25, 2, 4^m — 3, d. 27, q. 2, 4, c. — Virt. q. 2, 3, 12^m.

205 Intellectus est altior voluntate secundum originem, sed secundum perfectionem est e converso 1, d. 1, q. 1, 1, 1^m — Verit. q. 22, 11, 6^m.

206 Voluntas respectu eorum quæ sunt supra animam, est nobilior intellectu, sed respectu inferiorum, est e converso 1, q. 82, 3, c. — 3^m — q. 108, 6, 3^m — 1-2, q. 66, 6, 1^m — 2-2, q. 23, 6, 1^m — 3, d. 27, q. 1, 4, c. fi. — 6^m — 8^m — Verit. q. 22, 11, o. — Verit. q. 2, 3, 13^m.

207 Intellectus ad voluntatem comparari potest tripliciter : secundum ordinem, et sic est prior ea : et secundum capacitatem, et sic sunt æquales : et secundum eminentiam, vel dignitatem, et sic se habent ut excedentia et excessa 3, d. 27, q. 1, 4, c. * Fides 1, 57, 86, 90, etc. 152, etc.

208 Idem secundum rem est objectum intellectus in quantum est verum, et voluntatis in quantum est bonum 1a q. 59, 2, 2^m — q. 79, 11, 2^m — q. 80, 1, 2^m — q. 87, 4, 2^m — 3, d. 33, q. 2, a. 2, q. 1, 3^m. * Finis 75, 138. Imperare 1, 8, etc. Inconstantia 6. Instans 8.

209 Objectum intellectus sunt verum et falsum, ut objecta appetitivæ virtutis sunt bonum et malum. Ma. q. 10, 1, c.

210 Anima non potest esse sine intellectu et voluntate 1-2, q. 110, 4, 5^m — 3a q. 18, 1, c. — 3^m — 4^m — Opus. 3, c° 28.

211 Intellectus et voluntas ratione objectorum pertinent ad diversa genera potentiarum, sed ut radicantur in eadem essentia animæ, pertinent ad idem genus. Verit. q. 22, 10, 2^m. * Intellectualis 6, 7. Intentio 2, etc. Justitia 35. Lex 150. Libertas 4. Liberum 1, 17, 26.

212 Intellectus tendit ad res ut sunt in eo, sed voluntas ut sunt in seipsis 1a q. 19, 1, 3^m — 3, 6^m — 6, 2^m — q. [illegible], 2, c. fi. — q. 82, 3, c.

INTELLECTUS.

INTELLECTUS.

INTENTIO.

1 INTERPRETATIO est in dubiis, in quibus non licet absque determinatione principis a verbis legis recedere. Sed in manifestis non opus est interpretatione, sed executione 2-2, q. 120, 1, 3m. * Abusus.

2 Hoc legislator non potest aliquod praeceptum ponere, quod non oporteat in aliquo casu praetermitti, et interpretari 1-2, q. 96, a. 6, c. — q. 97, 4, c. — 2-2, q. 120, 1, 2m — 3, d. 37, q. 3, a. 2, q. 1, c. — 1m.

3 Interpretatio in dando remedium debet fieri in pejorem partem supponendo, scilicet cum debemus alicujus malis adhibere remedium sive medelae sive [illegible] capitis ad hoc ut securius remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius, quia remedium quod est efficax contra majus malum, multo magis est efficax contra minus malum. Sed in definiendo sive determinando, ut in causa judicii, debet aliquis niti ad hoc, ut interpretetur unumquodque

IRA.

IRA

21 Inclinatur tam ex voluntate sed in appetitu sensitivo [illegible] temperet sed [illegible] 2-2, q. 158, 5, c.

22 Bruta habent [illegible] [illegible] [illegible], non autem ex ratione [illegible] 1-2, q. 46, 4, 2m — 7, 1m. [illegible] 11. * [illegible] 1.

23 [illegible] [illegible] [illegible], quae solum habent [illegible] [illegible]. Sed [illegible] [illegible] [illegible], quia habent [illegible] rationis, sed [illegible] 1-2, q. 46, 4, 2m. * [illegible] 15. [illegible] 25. [illegible] 44. [illegible] 28. [illegible] [illegible] 54. 58.

24 Ira per se [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in Christo, [illegible] ira per [illegible] 1-2, q. 24, 2, c. — 3, d. 15, q. 2, a. 2, q. 2, 3.

25 Ira ad Deum [illegible] [illegible] [illegible], est in Deo et [illegible], [illegible] [illegible] 1a q. 3, 2, 2m — q. 19, 11, c. — q. 59, 4, 1m — 1-2, q. 47, 1, 1m — 2-2, q. 162, 3, c. — [illegible] [illegible] — 2m — [illegible] q. 2, [illegible] q. 7, c. — [illegible] — Cg. 1, c. 89. [illegible] — 91, [illegible] — Lib. 2, c. 16, [illegible] — Lib. 4, c. 33 — Ver. q. 25, 4, c. — Pot. q. 7, 5, c. — Psal. 17, princ. — Psal. 27, princ. — Isa. 26, [illegible] — Mat. 22, princ. — Rom. [illegible] — c. 2, lect. 6, 2. — c. 11, lect. 4, 8. — c. 11, lect. [illegible] — Hebr. 3, lect. 2, 3.

26 Ira potest triplicem : scilicet ira in corde per [illegible], ira in ore [illegible] ira in opere 2-2, q. 158, 8, 3m — Verit. q. 2, 1, c. — Mal. q. 12, 5, 3m — Opus. [illegible] — Psal. 2, [illegible] — Isa. 2, [illegible]

27 Ira causatur ex re [illegible] praesenti, vel [illegible], vel ex apprehensione [illegible] [illegible]. Unde causatur ex dolore et [illegible] 1-2, q. 23, 3, 4, c. — q. 25, 1, 2, c. — q. 46, 2, c. — [illegible] * Audacia 16. 17. [illegible] [illegible] Generale.

28 Omnis ira est propter aliquid contra se factum 1-2, q. 47, 2, c. * [illegible] 2. Mansuetudo 5, 6. [illegible] [illegible]

29 Ira magis [illegible] complexionem corporis, quam [illegible], propter [illegible] [illegible] ad iram. [illegible] [illegible] [illegible] ira, quam [illegible] [illegible] 1-2, q. 46, 5, c. — 2-2, q. 156, [illegible] * [illegible] [illegible] 1.

30 Ira [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] sed [illegible] [illegible] 2, 4, 20, q. 1, 2, c. 4.

31 Ira causatur ex [illegible] [illegible], scilicet ex [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ira [illegible] impetum habent 2-2, q. 157, 1, 2m.

32 Causa ira duplex : scilicet ratione motivi, ut [illegible], vel ratione dispositionis, ut defectus [illegible] 1-2, q. 47, 3, c.

33 Ira causatur ex amore. Et consequenter etiam audaciam et est effectus ejus 1-2, q. 25, 3, c.

— 4, 2m — 3m — Rom. 12, lect. 3, [illegible] Audacia 11.

34 Ad hoc ira causat audaciam 1-2, q. 45, 4, 3m. Audacia 16.

35 Facilius [illegible], [illegible] iram 1-2, q. 46, 1, c. — 6, 3m — 7, 3m — q. 47, 2, c. — q. 48, 2, c. — 2, c. — 2m — 2-2, q. 158, 2, 3m — 4, 1m — 7, 2m — 3m q. 48, 2, c. — 3, 4, 26, q. 1, 3 [illegible] 31, q. 2, 4, [illegible] — Verit. q. 26, 3, c. — q. 26, 6, 7m — Mal. q. 12, 2, 2m — 4, 2m — 3m — 3m — 5, 1m — q. 8, 2, 7m — Psal. 6, [illegible]

36 Sola parvipensio, causat iram. Et omnes provocantes iram est aliquid parvipensionis [illegible] 1-2, q. 47, 2, c. — 3, 4, c.

37 Tamen provocat ad iram contemnentiam, quia videtur eam parvipendere 1-2, q. 47, 4, 3m — 2-2, q. 72, 3, 3m.

38 Oblivio, [illegible] in adversis, [illegible] tristitiam, impediens voluntatem, et quaelibet talia, causant iram, ratione parvipensionis tantum 1-2, q. 47, 2, 3m.

39 Ludus, risus, festum, prosperitas, consummatio operum, delectatio non turpis et spes, causant iram, ratione parvipensionis, sed impediunt eam, in quantum impediunt tristitiam 1-2, q. 47, 3, 3m.

40 Defectus injuriantis duplex : scilicet augens indignam parvipensionem, ut [illegible], [illegible] et [illegible]; et defectus diminuens eam, ut [illegible], [illegible] mali, humilitas, petitio veniae et injuriandi. Primi augent iram, secundi vero diminuunt eam 1-2, q. 47, 4, c.

41 Ira debilitatur ex diuturnitate, sicut et causa ejus, scilicet memoria injuriae. Quae etiam videtur minor, quando est tantum in memoria 1-2, q. 48, 2, 2m.

42 Ira non est ad personam multum excellentem quae [illegible], sed tantum tristitia, quia ex [illegible] [illegible] tristitiam, desiderium, spem et audaciam [illegible] 1-2, q. 23, 3, c. 6. — q. 45, 4, 3m — q. 46, 1, c. — Verit. q. 26, 5, 3m.

43 Nullus proprie irascitur sibi, sed metaphorice, sicut nec justitia nec injustum sibi facit, nisi metaphorice 1-2, q. 46, 7, 2m — 2-2, q. 166, 3, 1m.

44 Ira est magis ad amicos injuriantes quam ad alios, quos indignior videtur eorum despectio 1-2, q. 47, 4, 3m.

45 Ira est tantum ad eos, ad quos est justitia et injustitia 1-2, q. 46, 7, c.

46 Homo irascitur inanimatis et brutis, ex imaginatione [illegible] [illegible], non autem ex ratione 1-2, q. 46, 7, 1m.

47 Ira cessat ad graviter laesos, quia malum eorum [illegible] 1-2, q. 46, 6, 1m — q. 47, 4, 2m.

48 Ira cessat ad mortuos, quia non possunt dolere, quod tamen appetit iratus, et vindicta jam facta videtur 1-2, q. 46, 7, 1m — q. 47, 4, 2m.

49 Ira maxime facit perturbationem corporalem circa cor, ita ut etiam ad exteriora membra de-

IRA.

J

JEJUNIUM

JUDÆA

q. 98, 10, c. — Opusc. 31, prin° * Circumcisio. Cæna 10, etc. Dies 12, etc.

57 Judæi [illegible], scilicet per [illegible] per futura pœna [illegible] Christo [illegible] propheta [illegible] Jerusalem [illegible]. Isa. 12, prin°.

58 [illegible] Deum tripliciter: scilicet quantum ad [illegible], quantum ad [illegible], et quantum ad [illegible]. Isa. 35, prin°.

59 [illegible] propheticæ [illegible]: scilicet in quantum [illegible], in quantum [illegible], et in quantum [illegible] verum. Isa. 28, prin°.

60 [illegible] Judæorum [illegible] tripliciter, scilicet per [illegible], per [illegible], et per [illegible]. Isa. 24, not°.

61 [illegible] tripliciter: scilicet quantum ad [illegible], quantum ad [illegible] secundum Philosophum [illegible], quantum ad [illegible]. Isa. 13, not°.

62 [illegible] in Judæa, fuit [illegible], vel quantum ad cives, vel extraneos, vel [illegible] in [illegible]. Isa. 15, not°.

63 [illegible] contra populum Judæorum [illegible], scilicet in [illegible] et in [illegible]. Isa. 16, prin°.

64 Judæi [illegible] in [illegible] 2-2, q. 10, 11, c. — 11, c. — 12, 1ᵐ — 1ª q. 98, 2ᵐ — Quol. 2, 7, 3ᵐ — Opusc. 21, prin°.

65 Judæi [illegible] a fidelibus, [illegible] vel blasphemiis, vel [illegible] 2-2, q. 10, [illegible] 2ᵐ.

66 Judæi [illegible] in [illegible] Opusc. 21.

JUDAIZARE, secundum Augustinum, non est [illegible] aliquid legis per intentionem, ut legalia observandum 2. 2, 11, q. 2, a. 2, q. 3, 7ᵐ * Judæi o. Pascha 11.

1 JUDAS [illegible] a Christo ad aliquod officium

JUDEX

et ad statum præsentis justitiæ [illegible] Jo. 6, 8. — [illegible] 13, lect. 3, 6.

2 Christus commisit in Juda, id est, [illegible] quæ [illegible], scilicet secundum apparentiam, [illegible], et [illegible] Christi 2-2, q. 12, 4, [illegible] — q. 32, 1, 3ᵐ — Cg 4, c° 7, [illegible] — Psal. 48, 6. * Adjurare 11. Apostoli 19. [illegible] Correctio 16. Eucharistia 177, [illegible] Judæi 1. Justitia 87. Maccabæi [illegible] Nazaræi

3 Peccatum Judæ aggravatur ex tribus; scilicet ex [illegible], familiaritate et beneficio Christi. Psal. 48, not° 6, prin°. Occidere 12, 13, 14. [illegible] Samuel 1. Thamar. Tribus

4 Nomen archangeli ponitur in canonica Judæ apostoli 1ª q. 108, 5, 1ᵐ.

1 JUDEX juste infligendo pœnas non peccat 2-2, q. 64, 2, 3, c. — q. 108, 1, 3, c. — Cg 3, c° 146 — Rom. 12, lect. 3, not°. Tormentum.

2 Oppositum videtur dicere a [illegible] 2-2, q. 33, 5, c. — 4, d. 19, q. 2, a. 2, q. 2, c.

3 Ad plenum judicium requiruntur duo: scilicet sapientia et justitia quæ Deus summe habet. Psal. 7, not° 3, prin°. * Absolvere 16, 21, 22. Accusatio 2, 19, etc. Angelus 243. Appellare 3, 5. Assistere 7. Capitulum. Clavis 1, etc. Confessio 4, 42, 92.

4 Judex nullas probationes admittere debet contra leges divinas vel humanas 2-2, q. 67, 2, c. * Daniel 1.

5 Judex [illegible] accusatorem falso accusasse, non quidem [illegible], sed temere, id est, ex levitate credendi, vel ex justo errore, non imponit ei pœnam talionis 2-2, q. 68, 3, 1ᵐ — 4, 1ᵐ. Accusatio 25, 26. * Defectus. Electio 31, etc. Excommunicatio 4.

6 Judex neminem debet condemnare, nisi accusatum 2-2, q. 67, 3, c. — Opusc. 19, c° 3, fi. * Exemplar c. Exordium 3. Furtum 9, 13, 14. Judicium 1, 3, 4, 10, etc. 23, etc. 67, 70. Juramentum 56, 57. Jurisdictio 3. Jus 1. Justus 9.

7 Judex debet esse facilior ad absolvendum, quam ad condemnandum, nisi in causis favorabilibus, ut libertatis 2-2, q. 70, 2, 2ᵐ.

8 Bonus judex est diminutivus pœnarum quæ suo arbitrio relinquuntur, non autem pœnarum quæ determinantur a lege divina, vel humana 2-2, q. 67, 4, 1ᵐ * Legislator c. Lex 12, 21, 110, 150, 180. Liber 29. Maledicere 1. Occidere 4, 6, 7. Papa 1, 4, etc. Peccatum 183, 266. Pœnitentia 21. Præceptum 115. Restitutio 7. Rex 1. Simonia 13.

9 Nullus judex potest remittere pœnam pro alterius injuria, nisi læsus velit. Nec pœnam pro injuria communitatis nisi supremus judex, si expediat 2-2, q. 67, 4, c. — 3ᵃ q. 46, 2, 3ᵐ — 1, d. 43, q. 2, 2, [illegible] — 4, d. 46, q. 1, a. 2, q. 2, c. — q. 2, a. 1, q. 3, 1ᵐ. * Tormentum. Usura 85, 158, 236, 237, 311, 312. Vindicatio 4, 6, etc.

10 Nullus est judex sui, sed potest se committere

JUDICIUM

40 Judicium confessionis utitur clavi scientiæ quæ est potestas exercendi in eo actum scientiæ 4, d. 18, q. 1, a. 1, q. 3, 2^{m}. * Clavis 1, etc. Confessio o. Confessor 1, etc.

41 Judiciaria potestas convenit toti Trinitati : sed appropriatur Patri ratione auctoritatis, Filio quoad rationem judicis, et Spiritui sancto, quoad effectum judicandi, quem homines habent 3^{a} q. 59, 1, o. — 4, d. 48, q. 1, 1, 4^{m}.

42 Auctoritas principalis judicandi, convenit soli Deo. Sed committitur hominibus et maxime Christo secundum naturam humanam 3^{a} q. 58, o. — q. 59, 2, o. — 4, d. 47, q. 1, a. 2, q. 1, o. — q. 3, c. — d. 48, q. 1, 1, o. — Cg. 4, c° 96. * Clavis 1, etc. Credere 25, 28, 29. Infirmitas 2.

43 Judicium Dei duplex : scilicet severitatis et misericordiæ. Psal. 25, prin° — Psal. 42, prin°.

44 Judicium Dei triplex : scilicet discretionis, purgationis et condemnationis. Psal. 5, fi. — Psal. 34, prin° — 1^{a} Cor. 5, lect. fi. * Peccatum 280.

45 Judicium Dei habet quinque conditiones : quia est æternum, paratum, universale, plenum misericordia et justitia et in tempore opportuno. Psal. 9, prin° — 2^{a} Cor. 5, lect. 2, fi. * Pœna 23, etc. 30, 43, 54, 64, 65, 71, 91, 92. Princeps 28. Sedes 2.

46 Judicium Dei est certum, necessarium, potens et justum 2^{a} Cor. 5, lect. 2, fi. etc. * Vertigo o. Visio 15.

47 In judicio Dei, idem potest esse accusator simul et testis, non autem in judicio humano 2-2, q. 67, 1, 1^{m} — 3, 3^{m} — q. 89, 1, 3^{m} — Psal. 9, prin°. Vel Accusatio 22.

48 Deus in judicio suo (quod tunc proferendum est) utitur conscientia peccantis et evidentia facti quoad ipsum pro accusatore 2-2, q. 67, 3, 1^{m}.

49 Christus hic videns, noluit administrare temporaliter regnum æternum, nec judiciariam exercere potestatem super res temporales 3, q. 59, 4, 1^{m}.

50 Judicium Christi duplex : scilicet animarum secundum deitatem et corporum secundum humanitatem 4, d. 47, q. 1, a. 1, q. 2, o. — d. 48, q. 1, 1, 5^{m} — Cg. 4, c° 95, prin° — Quol. 10, 3, c.

51 Judicium Christi duplex : scilicet discretionis et condemnationis. Psal. 1, fi. 3 — Psal. 5, fi. 7, prin° — Psal. 42, prin° — Jo. 3, lect. 3, me° 2, fi. — c° 8, lect. 7, fi. — c° 9, lect. 4, me° — c° 12, lect. 5, me°.

52 Judicium Christi duplex : scilicet severitatis et misericordiæ. Psal. 25, prin° — Psal. 42, prin°.

53 Judicium Christi duplex : scilicet occultum et manifestum 4, d. 47, q. 1, a. 1, q. 1, o. — Psal. 9, prin°.

54 Judicium Christi duplex : scilicet generale, in morte, et in tribulatione 3^{a} q. 59, 4, 3^{m} — Opus. 60, fi. — 1^{a} Cor. 3, lect. 2, fi. — Hebr. 10, lect. 4, me°.

55 Judicium Christi duplex : scilicet singulare in morte cujuslibet hominis, et generale vel universale, id est, in fine mundi 3^{a} q. 59, 5, o. — 4, d. 37, q. 1, a. 1, q. 1, c. — 1^{m} — Cg. 4, c° 96 — Quol. 10, 2, c. — Opus. 3, c° 250. Job 19, fi. — — Mat. 25, fi. — Hebr. 10, lect. 4, me°.

56 Christus propria voluntate subdidit se Pilati judicio sicut etiam alii possunt se subjicere etiam non superioribus 2-2, q. 67, 1, 2^{m}.

57 Judiciaria potestas convenit Christo, propter divinam personam, dignitatem capitis, gratiæ habitualis plenitudinem et propter meritum ejus 3^{a} q. 59, 3, o. — 4, d. 47, q. 1, a. 2, q. 2, 4^{m} — d. 48, q. 1, 1, o. — Cg. 3, c° 96, prin° — Opus. 3, c° 249.

58 Christus habet potestatem judiciariam super omnes creaturas : quia anima ejus est super omnes creaturas 3^{a} q. 59, 2, 1^{m} — 4, c. — 6, 3^{m} — 4, d. 48, q. 1, 1, c. — 1^{m}.

59 Christus secundum naturam humanam, habet potestatem judiciariam super omnes angelos, quoad dispensationes et præmium accidentale : sed quoad præmium essentiale, secundum naturam divinam tantum 3^{a} q. 59, 6, o. * Adventus o. Auctoritas 2. Daniel 1. Gloria 15. Humilitas 19.

60 Judiciaria potestas quoad omnes res humanas, convenit Christo secundum utramque naturam 3^{a} q. 59, 4, o. — Quol. 10, 2, c.

61 Potestas Christi judicantis erit insuperabilis, inexplicabilis et interminabilis. Opus. 60, fi. * Judiciaria. Papa 7. Passio 104. Subjectio 5. Trajanus. Visio 1.

62 Judicare in judicio generali, dicitur aliquis septupliciter : scilicet comparative, approbando, assidendo, per eminentiam loci, continendo decreta, proferendo sententiam auctoritate propria, vel auctoritate alterius, vel propalando eam. Primum convenit bonis et malis. Secundum omni bono. Tertium, quartum et septimum, solis perfectis. Quintum soli Deo. Sextum soli homini Christo 4, d. 47, q. 1, a. 2, q. 1, o. — Opus. 3, c° 254 — Psal. 49, prin° c. — 1^{a} Cor. 6, lect. 1, prin° etc.

63 Judicium discussionis, non convenit angelis bonis, nec malis, nec judicium retributionis de propriis meritis, sed de procuratis in aliis 4, d. 47, q. 1, a. 3, q. 4, o.

64 Angeli judicabunt, non ut assessores, sed ut approbantes sententiam Christi 3, d. 47, q. 1, a. 2, q. 3, o. Apostoli 30. Confessio 18.

65 Angeli trahuntur ad judicium pro custoditis qui damnantur, non quidem ut rei, sed ut testes ad convincendum homines de eorum ignavia 1^{a} q. 113, 7, 4^{m} — 4, d. 47, q. 1, a. 2, q. 3, 1^{m}.

66 Angeli boni et mali, judicabuntur a sanctis hominibus 1^{a} Cor. 6, lect. 1, me° * Pœnitentia 3. Thronus. Tuba 3. Visio 15.

67 Omnes homines venient ad judicium : sed non omnes judicabunt, nec omnes judicabuntur 4, d. 48, a. 1, q. 2, 1^{m} — d. 47, q. 1, a. 3, q. 1, o. — Opus. 3, c° 253 — Opus. 60, fi. — Psal. 1, fi. c. — Psal. 49, prin° — Matth. 26, fi. — Rom.

L

id est, principalis species prudentiæ quæ convenit regi 1-2, q. 50, 1, 3m — 2, b — 1m — 3, b

2 Legispositiva et eugnomosyna id est, bona gnomi attribuuntur prudentiæ secundum directionem et attribuuntur justitiæ secundum executionem 2-2, q. 80, 4m. * Politica 2. Prudentia 46. Usura 73, 186, 215, 216.

3 Lex non potest dari nisi populo. Ideo legispositiva est pars politicæ et non œconomicæ, nec monasticæ 1-2, q. 98, 6, 2m — 3m — q. 101, 3, c. — 3a q. 70, 2, 2m — 4, d. 1, q. 1, a. 2, q. 4, c. — q. 2, art. 1, q. 2, c.

LEGISTA. Civilis o. Juristæ o. Usura 121.

1 LEGITIMATIO. Filius illegitimus potest legitimari, non ut fiat de legitimo coitu natus quia ille transivit, et nunquam potest fieri legitimus ex quo semel fuit illegitimus : sed dicitur legitimari in quantum damna quæ illegitimus incurrit, subtrahuntur per legis auctoritatem 4, d. 41, a. 3, q. 3, c. prim°. * Accusatio 18. Adoptio 1. Excommunicatio 3. Filiatio 10. Jejunium 24, 29. Matrimonium 31. Meritum 69. Pallium 2. Sponsalia 5. Votum 52.

2 Legitimatio fit sex modis, quorum duo sunt secundum canones, scilicet sicut cum ducit in uxorem illam ex qua illegitimum generavit si non fuit adulterium, et per specialem indulgentiam et dispensationem domini papæ 4, d. 41, a. 3, q. 3, c.

3 Quatuor autem alii modi legitimandi sunt secundum leges. Quorum primus est, si pater filium naturalem, curiæ imperatoris offerat. Ex hoc enim ipso legitimatur propter curiæ honestatem. Secundus est si pater in testamento nominet eum legitimum hæredem et filius postmodum testamentum imperatori offerat. Tertius est, si nullus sit filius legitimus et ipsemet filius seipsum principi offerat. Quartus est, si pater in publico testamento, vel cum trium testium subscriptione, eum legitimum nominet et adjiciat naturalem 4, d. 41, a. 3, q. 3, c. fi.

LEGUMEN. Jejunium 41.

LENIA est idem quod patientia. Et est pars annexa fortitudinis 2-2, q. 128, 6m — 3, d. 33, q. 3, a. 3, q. 4, c. — 2m.

LENITAS. Admonitio 3. Animus 2. Bonitas 170. Correctio 20. Dulcedo 2. Ira 52. Unctio 4.

LENOCINIUM. Decimæ 23. Eleemosyna 14, 15.

LENTIONES. Miles 5.

LENTUS. Baculus.

1 LEO papa dicit, quod validiora sunt exempla, quam verba. Gal. 2, lect. 3, med. * Latro 2. Papa 7.

2 In leonibus est agilitatis et fortitudinis excellentia, quia ob siccitatem nimiam non habent medullam in ossibus et hujusmodi contingunt ex magna immixta elementorum inæqualitate et ideo parum vivunt. Psal. 17, 9. 1. * Animal 66. Bestia. Comminatio 1. Rugitus.

1 LEPRA non mundabatur per ritum et cæremonias legis, nisi quandoque miraculose, scilicet quando sacerdos decipiebatur in judicando 1-2, q. 102, 5, 7m — q. 103, 2, 3m — 4, d. 1, L. 1. * Confessio 21. Debitum 17. Eucharistia 100. Ficus. Lex 136.

2 Expositio litteralis et figuralis lepræ in hominibus, domibus et vestibus 1-2, q. 102, 5, 4m — q. 107, 2, 4m. * Matrimonium 100.

3 Leprosus non debet promoveri ad sacerdotium, nec celebrare missam in publico, propter horrorem, sed celebrare potest secreto, nisi sit periculum 3a q. 82, 10, 3m — 4, d. 9, a. 4, q. 3, 3m. Missa 4. * Serpens 1. Traductio 4.

4 Aliquis removetur ab administratione Ecclesiæ, propter vitium lepræ, quia ineptus est 2-2, q. 185, 4, 2m.

LEPUS. Animal 66.

LETHALE. Martyrium 12. Mors o. Mortale. Mortiferum.

LEVATIO orationis quadruplex : scilicet per contemplationem, fervorem, compunctionem et bonam operationem. Isa. 37, med. * Anima 265, 294, 295. Ascensus. Baptismus 25. Cadere 1. Charitas 58, etc. Cognatio 4. Donum 22. Gratia 137. Jejunium 10. Operatio 35. Oratio 1, 29. Pretia 15, 16. Ratio 42. Spes 47.

LEVI. Samuel 1. Tribus.

LEVIATHAN, id est, balæna, significat quadrupliciter diabolum : scilicet addendo nequitiæ hominis, potentiæ, justitiæ et misericordiæ Dei. Isa. 27, fi. Cete 1, 2.

LEVITÆ non acceperunt partem in tribubus Israel, licet haberent jus in hæreditatem, quia dispergendi erant per omnes tribus 4, d. 24, q. 3, a. 1, q. 2, 2m. * Character 46. Minister 2. Oza. Sacerdos 23.

LEVITAS. Accusatio 12. Adulatio 4. Afflictio. Constantia 8. Credere 50. Dæmon 77. Debitum 29. Detractio 1. Elementum 12. Exigere. Gula. Idololatria 8. Ignis 17. Insolentia. Ira 62. Ironia 1. Judex 5. Laudo. Maledicere 2. Medicus 2. Nubes 3. Ornatus 6. Prium 1. Proclamare. Punctus 6. Religio 79, 108. Suspicio 2, 4. Timiditas.

1 LEX dicitur a ligando, quia obligat, vel dicitur a legendo secundum Isidorum, quia scripta est 1-2, q. 90, 1, c. — 4, c. — 2m.

2 Quælibet inclinatio ex aliqua lege, potest dici lex participative non autem essentialiter 1-2, q. 90, 1, 1m — q. 91, 6, c.

3 Lex est regula et mensura actuum agendorum, vel omittendorum, 1-2, q. 90, 1, c. — 2, c. — 3, 1m — 4, c. — q. 91, 2, c. — q. 93, 3, c. — q. 95, 4, c. fi. — q. 96, 5, c. — q. 97, 1, c. — Cg. 3, c° 114, 3m — 5m — 115, 2m. * Actus 165, 168. Beatus 47. Circumstantia 10.

4 Lex de sui ratione habet quod sit regula actuum agendorum, et quod habeat vim coactivam 1-2, q. 90, 3, c. — q. 96, 5, c. — 1m — 3m — 2-2, q. 67, 1, c. — Rom. 2, lect. 3, med.

5 Lex est aliquid rationis, scilicet propositiones

LEX

LIBER.

LUMEN.

LUMINOSITAS.

MAGNITUDO. | MALEDICERE

MARIA.

MASCULINUM | MATERIA.

MATERIA.

1 MATHEMATICA (disciplina) considerat ea, quae habent in motu 2, d. 3, q. 1, 2, c. prima — Opusc. 42, c. 14 — Metaph. 1, lect. 11, prope fin. — Anima 1, lect. 2, prope. * Aequalis 1. Annulus 129. Arithmetica 1.

2 Cuique aspect. diversum consumensque, sunt ad hoc utiles mensurae mathematicae scientiae 2, d. 2, q. 1, 2, c. prope. * Astrologia 1, 3, 7. Brevitas 69. Corpus 5. Demonstratio 4, 18. Divinum 7. Finis 3. Fractum 2.

3 Ex mathematicis non potest aliquid efficaciter mentali 2a parte Pot. q. 3, 11, 12m. — Opusc. 44, 7. 11. * Impossibile. Intelligibile. Linea 5. Locus 11. Logica 15. Materia 23. Minimum. Necessitas 11. Nomen 13. Ordo 25, 27. Physica 14. Possibile 3. Principium 22. Prius 7. Proportio 11, 17. Quantitas 11, 20.

5 Mathematica scientia non demonstrat per hanc causam efficientem, nec per causam finalem, licet habeat eas; quia mathematica considerat ut abstracta secundum rationem, cum tamen non sint abstracta secundum esse. Unumquodque autem competit habere causam agentem, quando est quod habet esse. Licet igitur ea quae sunt mathematica, habeant causam agentem, non tamen secundum habitudinem quam habent ad causam agentem, cadunt sub consideratione mathematici. Et ideo in scientiis mathematicis non demonstratur aliquid per causam agentem vel finalem 1a q. 44, 1. 1m — Trin. 20, 7m; 21, q. 1, a. — Metaph. 3, lect. 4, init. — Phys. 2 lect. 1. Abstractio 3. Scientia 22, etc. 131. Tempus 1. Tractare 1.

3 Processus disciplinalis est proprius scientiae mathematicae; quia est certior, et facilior, quam physicus, metaphysicus, et quam quaelibet scientia operativa. Trin. 21, q. 2 a. — Metaph. 2, 6.

1 MATRIMONIUM dicitur, quasi matris munium, id est, officium, vel quasi matrem muniens, vel munens, vel quasi matre unitas, vel quasi a matre et nato 4, d. 27, q. 1, a. 1, q. 2, c. * Amor 56.

2 Matrimonium dicitur a matre; quia magis pertinet ad mulierem ejus, quam pater; quia mulier principaliter facta est propter hoc; non autem vir. Et mulier circa prolem est magis officiosa 4, d. 27, q. 1, a. 1, q. 2, c.

3 Definitio matrimonii triplex, secundum tria ejus, scilicet secundum causam, id est, secundum consensum; secundum essentiam, id est, conjunctionem; et secundum effectum, id est, vitam communem in rebus domesticis 4, d. 27, q. 1, a. 1, q. 2, c.

4 Matrimonium, ratione essentiae, id est, conjunctionis, nominatur conjugium; sed ratione effectus, id est, prolis, nominatur matrimonium 4, d. 27, q. 1, a. 1, q. 2, c. * Baptismus 102. Homo 16, 70. Jacob 2, etc. Missa 12. Poenitentia 21. Reliqua 29.

5 Matrimonium est inter duos conjunctionis habentes, et sunt conjunctio. Unde conjunctio viri et mulieris est potior quam conjunctio uxoris ad consanguineos viri. Non tamen dicitur illi affinitas, sed matrimonium, quod est unitas quaedam, quod inter eos non intelligentur 2a q. 2, 2, c. — 4, d. 27, q. 1, a. 1, q. 1, c. — q. 2, 3m 2a — a. 2, q. 1, 2m — d. 28, q. 1, 2. 2m — d. 41, q. 1, a. 1, q. 1, 1m.

6 Ratio matrimonii, ratione subjecti est multiplex. Item ejus nomen est duplex, scilicet ma-

MATRIMONIUM. MATRIMONIUM.

MATRIMONIUM.

MATRIMONIUM.

MEDITATIO.

MEDIUM.

MENDACIUM. — MENDICITAS.

MERITUM.

METAPHYSICA.

MISERIA — MISERICORDIA

MISERICORDIA.

MISSIO

si in missione divinae Personae consideretur auctoritas principii ad Personam missam, sic sola Persona potest aliam Personam mittere a qua est Persona missa. Et secundum hoc, Pater mittit Filium et Filius Spiritum sanctum; non autem Spiritus sanctus mittit Filium. Et sic loquitur Augustinus. Si autem in mittente Personam divinam consideretur effectus, ratione cujus Persona divina mittitur, dicitur quod [illegible] tota Trinitas [illegible] carnem Christi et [illegible] et [illegible], sicut [illegible] quod Persona mittitur a tota Trinitate [illegible] Augustinus. Opus. 1, n° 15.

10 Spiritus sanctus non mittit se proprie, quia [illegible] dicit [illegible] secundum Processionem et [illegible], sed mittit se [illegible] 1ª q. 43, 8, c. — 1, d. 15, q. 1, 1, c.

11 Homo modo [illegible] potest mittere Spiritum sanctum 1ª q. 43, 8, c. [illegible] 1, d. 15, q. 5, 1, 2m.

12 Christus ante passionem suam, potuit mittere Spiritum sanctum sed non debuit quadruplici ratione; scilicet propter [illegible] Christi [illegible], propter [illegible], propter [illegible] Christi [illegible] et [illegible], et propter [illegible] Ecclesiae [illegible] 21. [illegible]

13 Deus mittit aliquid tripliciter: scilicet per internam inspirationem, per exteriorem apparitionem et per praedicationem. Opus. 23, n° 4 — n° 26 — [illegible] — [illegible] 11, lect. 2, [illegible]

14 Signum duplex quod Deus mittit aliquem: [illegible] [illegible] Scripturae [illegible] et miraculorum. Rom. 10, lect. 2.

15 Quod Isaias dixit: Ecce ego, mitte me, non fuit praesumptionis. Sed Moyses et Jeremias renuerunt, [illegible] [illegible] et [illegible] Ille [illegible] Moyses, propter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]. Et tamen [illegible] Is. 6, 8.

16 Salvator [illegible] discipulos ad praedicationem mittens [illegible] scilicet ut docerent fidem, [illegible] sacramenta et ad [illegible] [illegible] mandata [illegible]. Opus. 23, [illegible]

17 Missi secundum [illegible], vel secundum [illegible] [illegible], quod dicit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1ª q. 43, 1, c. — 2, c. — 3, 2m — 5, c. — 2m — [illegible] — 1, d. 15, q. 1, 1, c. — Cg. 4, c. 23 — [illegible] * [illegible]

18 Missi [illegible] Filii et Spiritus sancti [illegible] [illegible] Patris, non Trinitati 1ª q. 43, 4, c. — [illegible] 112, 1, c. — 3ª q. 32, 1, 1m — 1, d. 15, q. 2, c. — [illegible] 4, q. 2. — 2, 2m — 3, d. 22, q. 3, 2, 1m — Pot. q. 10, 4, 14m. * Apparere 2, etc.

19 Mitti invisibiliter convenit Filio et Spiritui sancto, non autem Patri 1ª q. 43, 5, c. — 1, d. 15, q. 4, 1, c. — Cg. 4, c. 8 — 23.

20 Mitti visibiliter ad donum, et ad sanctificationis indicium convenit Spiritui sancto, Filio autem ad sanctificationis auctori 1ª q. 43, 7, c.

21 Missio visibilis Spiritus sancti non est alia essentialiter a missione invisibili, sed addit ei novam rationem manifestationis per visibile signum 1, d. 16, 1, c. * Columba 21. Corpus 2. Donum 29.

21 bis. Missio divinae Personae est sine separatione, sed habet solum distinctionem originis 1ª q. 43, 1, 2m.

22 Missio Filii et Spiritus sancti, distinguitur secundum originem et secundum effectus [illegible] et [illegible]. Sed conveniunt in gratia, nec una potest esse sine alia 1ª q. 43, 5, 2m — 1, d. 15, q. 4, 2, c. — Cg. 4, c. 23 — Opus. 3, c. 14. * Eucharistia 102, 103, 104, 202.

23 Missio Filii est prior missione Spiritus sancti, ratione donorum et exitus; sed ratione dantis est e converso 3ª q. 7, 13, c. — 1, d. 15, q. 4, 2, 2m. * Maria 46.

24 Missio Filii prior est ordine naturae, missione Spiritus sancti sicut ordine naturae, Spiritus sanctus procedit a Filio et a sapientia dilectio 3ª q. 7, 13, c.

25 Missio Filii triplex: scilicet in mente, in carne et ad praedicandum 3ª q. 42, 1, c. — 1, d. 15, q. 5, 1, c.

26 Non est missus Christus ad praedicandum nisi ad oves quae perierant domus Israel, quadruplici ratione: scilicet primo ut ostenderet impleri promissionem factam Judaeis et non gentibus. Secundo ut ejus adventus ostenderetur esse a Deo. Tertio ut Judaeis auferret calumniandi materiam. Quarto quia Christus per crucis victoriam, meruit potestatem et victoriam et dominium super gentes 3ª q. 42, 1, c. — 3, d. 4, 1, 1.

27 Missio invisibilis, non fit ad sacramenta, quia non fit nisi respectu termini 1ª q. 43, 6, 4m — 1, d. 15, q. 5, a. 1, q. 1, 2m.

28 Missio invisibilis, potest fieri ad omnes creaturas rationales nisi sint daemones, vel alii damnati, non autem ad irrationalia 1, d. 15, q. 5, a. 1, q. 1, c. * Angelus 244, 309, 379. Fides 59.

29 Missio invisibilis fit ad omnes existentes in gratia 1ª q. 43, 6, c.

30 Ad patres veteris Testamenti, facta est missio invisibilis 1ª q. 43, 6, 1m.

31 Missio invisibilis fit ad sanctos, in omni augmento gratiae, secundum extensionem ad novum effectum, non autem secundum intensionem 1ª q. 43, 6, 2m — 1, d. 15, q. 5, a. 1, q. 2.

MISSIO.

MODALIS.

MORS.

[illegible] 1m — 3a q. 46, 11, 1m — 2, d. 31, q. 1, 2, 2m — 4, d. 33, art. 3, q. 1, c. — q. 2, c. — d. 47, q. 2, a. 3, q. 1, 5m — Ma. q. 4, 6, 1m — Opus. [illegible] 234 — 242 — 1a Thes. 4, lect. 2, fi. * Umbra 3. Unctio 4, 27. Usura 60, 84, 97, 177, 242, 261, 272, 278. Uxor 20, etc. Vindicatio 6. Votum 28, 42.

9 Mors violenta accidit ex hoc, quod a movente illata, natura cedit. Quod. 1, 2, c.

10 Pœna mortis in præsenti, non infligitur pro quolibet peccato mortali, sed tantum pro peccato inferente damnum irreparabile, vel pro horribili deformitate 2-2, q. 66, 6, 2m — q. 108, 3, 2m.

11 Nullus debet orare de morte, contra jura 2-2, q. 11, 12, 2m — q. 59, 4, 3m — 3a q. 68, 10, 1m — Quod. 2, 7, 2m.

12 Quilibet tenetur liberare proximum incidentem in latrones a morte, secundum conditionem et modum suum. Quod. 5, 17, 2m.

13 Mors est duplex : scilicet corporalis, et spiritualis. Et secunda est pejor quam prima, ratione loci, et amissæ spei. Psal. 33, fi.

14 Mors ut privatio vitæ, vel ut terminus alterationis præcedentis, est pœna damni. Non autem est pœna sensus. Nec affligit, nisi ratione alterationis præcedentis 2-2, q. 164, 1, 7m. * Absolvere 6, 25. Afflictio 12. Annihilatio 5. Dispensatio 17. Dolor 12, 13, 30, etc. 44. Fames 35. Fortitudo 17, 18, 20. Fuga 14. Futurum 3, 5.

15 Mors in quantum privat primum bonum hominis, scilicet vitam, est maxima pœnarum. Sed in quantum privat vitam [illegible], est remedium pœnarum 4, d. 44, q. 3, a. 1, q. 2, 3m — Verit. q. 26, 6, 5m. * Judicium 54, 55.

16 Mors est meritoria, licet sit pœna : quia boni bene utuntur bonis ac malis, sicut mali male utuntur 2-2, q. 164, 1, 6m.

17 Mors illata, etiam pro criminibus, aufert totam pœnam pro criminibus debitam in alia vita, vel partem pœnæ, secundum quantitatem culpæ, patientiæ et contritionis, non autem mors naturalis 2-2, q. 25, 6, 2m — 4, d. 20, art. 1, q. 3, 1m — d. 21, q. 1, art. 3, q. 2, 5m. * Laus 2. Meritum 111. Naturale 16, 17. Pœna 14, 80, etc. Vindicatio 6.

18 Mors et alii defectus naturæ, causant dolorem et timorem, quia sunt contra naturam particularem 1-2, q. 42, 2, 3m.

19 Mors hominum, est ordinaria naturaliter, sed est [illegible], propter [illegible] 1-2, q. 5, 3, c. — 3a q. 16, [illegible] — 3, d. [illegible], 1. — 4, 2a, 1. — 4, d. 49, q. 1, art. 4, q. 3, 5m — Cg. 4, c° 55, 6m — Verit. q. 2, 11, 6m — Ethi. 3, lect. 14, 3.

20 Aliquis appetit mortem per accidens dupliciter : scilicet vel propter aliquod bonum acquirendum, vel propter aliquod malum vitandum. Et similiter aliquis diligit mortem, non affectu, sed effectu 3, d. 17, 1. — dist. 29, 1. — 4, d. 45, 1. — [illegible].

21 Quilibet tenetur mori pro salute animæ proximi certa. Aliter est de consilio 2-2, q. 26, 5, 3m — 3, d. 29, art. 8, q. 2, 2m — Virt. q. 2, 11, 9m — Opus. 18, c° 16, a.

22 Exponere se et suos, periculo mortis, pro liberatione personæ per quam sustentatur Ecclesia vel respublica, est laudabile 2-2, q. 12, 6, c. — 3, d. 29, 3, c. — 4, d. 15, q. 2, art. 4, q. 1, c. Civis 3. * Amicitia 42. Circumcisio 18, 19. Episcopus 27. Felicitas 6. Innocentia 2, etc. Martinus.

23 Virtuosus maxime tristatur de morte sua, quia privatur maximo bono, quo maxime dignus est, scilicet vita, et virtutibus, secundum præsentem usum : licet quidam gaudeant propter spem beatitudinis 2-2, q. 123, 8, c. — 3a q. 46, 6, 4m — 3, d. 15, q. 2, art. 3, q. 3, c. — d. 28, L. — Ethi. 3, lect. 18, fi. * Martyrium 8, etc. Matrimonium 116, etc. Mendacium 14.

24 Dolendum est de morte amici, sed moderate quadruplici de causa : scilicet primo propter defectum corporis deficientis, secundo propter discessum et separationem quæ dolorosa est amicis, tertio quia per mortem fit commemoratio mortis nostræ 1a Thes. 4, lect. 2, primo. * Christianus. Meritum 111. Novis. Peccatum 166, 172, 202, 204, 377, 388, 411, 437. Porta. Extremium. Vultus.

25 Decens fuit Christum mori 3a q. 50, 1, c. — q. 52, 1, c. — Cg. 4, c° 55, 11m — Quod. 2, 2, c. — Opus. 2, c° 7 — Opus. 3, c° 227 — 234, fi. — Opus. 60, c° 15, 16, 19. * Adoratio 7. Agnus 4. Angelus 593. Baptismus 129, etc. 183, 187, 189. Corpus 70. Passio 87.

26 Imo necessarium fuit Christum mori 1a q. 14, 2, c. * Descendere 5, 8, 11.

27 Christus habuit simpliciter necessitatem moriendi absolutam, etiam si non occideretur, secundum aliquos, sed ratione humanitatis tantum : necessitatem vero finis habuit etiam ratione personæ 3a q. 14, 2, c. — 3, d. 16, q. 1, 2, c. — d. 18, 1, 2m — 4, c. * Dolor 38.

28 Necessitas mortis non erat sub humana voluntate Christi 3, d. 16, q. 1, 3, c. * Eucharistia 242. Hæresis 13, 24, 30, 31.

29 Nullus potest hominis vita vel mors, est in voluntate ejus, nisi quoad aliquam causam, sed semper est naturaliter. Utrumque autem erat in voluntate Christi. Quod. 1, 2, c. — Opus. 3, c° 227 — Ma. 17, [illegible] — Jo. [illegible] lect. [illegible].

30 Mors Christi dicitur dormitio, quia non violentiam, sed per propriam voluntatem mortuus fuit. Psal. 40, [illegible].

31 Ideo mors Christi fuit voluntaria 3, d. 21, L.

32 Mors Christi fuit violenta ex parte naturæ humanæ, licet potentia ejus non [illegible] violentiæ : sed quantum in se [illegible] fuit, [illegible] mortem 3a q. 14, 2, c. — q. 46, 4, 2m — q. 47, 1, c. — 3, d. 21, L. — Quod. 1, 3, fi. — Opus. 3, c° 227.

33 Christus mortuus est ex obedientia et charitate

MOTUS. MOTUS.

MOYSES.

MUNDUS.

MUTATIO. MUTUUM.

NATIVITAS.

NATURA

NATURA.

NATURALE.

NECESSITAS | NEGATIO

NEGLIGENTIA. NEMESIS.

NOMEN. NOMEN.

O

OBEDIENTIA.

OBJECTUM

OBJECTUM.

OBLATIO.

quam non habetur fides, aures autem ut aperiantur ad verbum Dei, licet secundum Augustinum nomen visus ad omnes alios sensus extendatur 1, d. 1, q. 1, art. 1, q. 3, 1^{a} — d. 6, q. 2, art. 1, q. 1, c. — q. 3, 7^{a}. * Agens 112. Agrasia. Baptismus 240. Cete 3. Charitas 12. 13. Damnatio 66. Deus 223, 225, 225. Eucharistia 79, 151, etc.

2 Oculi debent inclinari ad Deum quadrupliciter : scilicet per fidei adhæsionem, per spei exspectationem, per amoris contemplationem, et per gloriæ fruitionem. Isa. 17, fi. * Fascinatio. Fletus. Intentio 7. Ira 49, 50. Lia. Lux 12. Meritum 15. Odium 11. Prædicare 12. Præstigium 6. Prophetia 55. Radix 3. Superbia 34. Talpa. Tentare 23. Verecundia 10. Visus 1, 2, 5, 6, 12.

ODIBILE. Mors 19.

ODIOSUS. Avaritia 19. Imperator 2.

1 **ODIUM** est dissonantia appetitus animalis, vel appetitus rationalis, ad apprehensum, ut disconveniens, sicut amor est consonantia ejus ad conveniens 1-2, q. 29, 1. 2. c. — 2, d. 5, q. 1, 3, 2^{m}. * Accusatio 25. Amor 61, 216, 218, 219, 226, etc. 271.

2 Odium non potest esse vitium capitale, quia amor veri boni et odium veri mali, sunt primæ passiones, sed apparentis, sunt ultimæ 2-2, q. 34, 5, o. — 6, c. — q. 158, 7, 2^{m}. Ira 18. * Angelus 452, etc. Auditor 2. Concupiscentia 3. Damnatio 30, 31. Dæmon 51.

3 Odium potest esse prima passio, non autem potest esse primum peccatum, sed ultimum 2-2, q. 34, 5, o. — 6, c. — 2, d. 5, q. 1, 3, 2^{m}.

4 Omne odium in proximum quoad naturam vel gratiam est peccatum, non autem odium in proximum quoad culpam 2-2, q. 25, 6, o. — q. 34, 3, o. — Psal. 24, fi. * Desiderium 8. Detractio 4. Dolor 23. Excommunicatio 41. Fortitudo 25.

5 Odium est maximum peccatum contra proximum, quoad inordinationem peccantis, sed actus exterior est maximum peccatum, quoad nocumentum 2-2, q. 34, 4, o. * Invidia 5, 7. Ira 15, 62, etc. Passio 39. Scandalum 8. Suspicio 5.

6 Odium est subjective in concupiscibili 1^{a} q. 81, 2, 1^{m} — 1-2, q. 23, 1, c. — 2^{m} — 2, 4, c. — 3, d. 26, q. 1, 2, c. fi. — Ma. q. 8, 3, 6^{m} — Anima 3, lect. 14, med. 4, fi. Subjective. * Vindicatio 4.

7 Odiens tristatur de quolibet bono inimici, non autem invidens, sed tantum de bono in quo excellit inimicus. Ma. q. 10, 2, 1^{m}.

8 Bonum sub ratione boni non potest odiri, nec in universali, nec in particulari. Sed verum et ens, possunt odiri in particulari, tripliciter : scilicet ut verum est causaliter et originaliter in ipsis rebus, vel ut est in cognitione ipsius hominis, vel ut est in notitia alterius. Non autem possunt odiri in universali 1-2, q. 29, 5, o. — 2-2, q. 34, 1, c. Bonitas 76. * Delectatio 59. Imperator 2.

9 Sicut bonum est objectum amoris, sic et malum est objectum odii 1-2, q. 29, 1, c. Amor 222, 224. Ira 66. * Ingratitudo 11. Invitus 10.

10 Omne impediens a beatitudine, debet odiri 2-2, q. 26, 7, 1^{m} — q. 34, 3, 1^{m} — Verit. q. 2, 9, c. — Eph. 5, lect. 9, med. * Melior 21. Mors 19. Odibile. Odiosus. Passio 37, 69. Pœnitentia 132. Persecutio. Porta 2. Præceptum 95, 139.

11 Lux non potest odiri ab oculo per se, sed in quantum excæcat oculum infirmum 2, d. 5, L. * Rixa 3, 4, 5. Stultitia 8.

12 Nullus potest se odire, nisi per accidens, scilicet ratione objecti mali quod videtur bonum, vel e converso, et ratione subjecti, quod videtur principale et non est 1-2, q. 29, 4, o. — 2-2, q. 25, 7, o. — 2, d. 42, q. 2, art. 2, q. 2, 2^{m} — 3, d. 27, L. princ. — d. 28, 4, 7^{m} — Psal. 10, fi. — Eph. 5, lect. 9, med. * Tribulatio 7. Uxor 20, 22. Veritas 58. Visio 15.

13 Dissonantia est causa odii, et convenientia est causa amoris 1-2, q. 29, 1, 2, 3, c. — 2, d. 5, q. 1, 3, 2^{m}. * Amicitia 6. Amor 239, etc. Damnatio 14, 18. Ira 57, 68, 69. Præceptum 95. Veritas 58.

14 Mundus odit sanctos, id est, mali homines oderunt sanctos triplici de causa : scilicet dissimilis conditionis, displicentis correctionis, et zeli, id est, invidiæ. Joan. 15, lect. 4, med.

15 Odium convenientius ponitur oriri ex acedia quam ex ira, quia prius et directius oritur odium ex tristitia, ex qua etiam ira causatur 2-2, q. 35, 6, o. — q. 158, 7, 2^{m}. Ira 68.

16 Deus non potest odiri secundum se. Sed oditur a damnatis et malis, secundum effectus ejus, qui interdum eorum voluntati contrariantur 1^{a} q. 60, 5, 5^{m} — 2-2, q. 13, 4, o. — 6, 2^{m} — q. 34, 1, o. — 2, d. 3, L. — q. 1, 3, 2^{m} — 4, d. 48, q. 1, 3, 2^{m} — d. 50, q. 2, art. 1, q. 3, o. — art. 2, q. 2, 1^{a} — Verit. q. 22, 2, 3^{m} — q. 28, 5, 2^{m} — Matth. 13, med. — Joan. 5, lect. 7, princ. — c^{o} 15, lect. 5, princ. — Rom. 8, lect. 2, princ. * Amor 26, 27, 281. Aversio 22, 25. Damnatio 14. Desperatio 4.

17 Odium et invidia in malis respectu Dei, præsupponunt in angelo malo, voluntatis pravitatem 2, d. 5, q. 1, 2, 2^{m}.

18 Odium proximi est prius odio Dei. Sed dilectio Dei, est prior dilectione proximi 2-2, q. 34, 6, 2^{m}.

19 Odium Dei est gravissimum omnium peccatorum, et est gravius quam infidelitas 1-2, q. 73, 4, 3^{m} — 2-2, q. 34, 2, o. — q. 39, 2, 1^{m}. * Invidia 5, 7. Malum 21. Stultitia 8.

20 Odium Dei, maxime est peccatum in Spiritum sanctum, secundum quod peccatum in Spiritum sanctum nominat aliquod genus speciale peccati. Sed odium Dei non nominat aliquam speciem ejus, quia est in omni specie ejus 2-2, q. 14, 2, 1^{m}.

21 Deus nihil odit nec odire potest aliquid quantum ad plura ratione ; scilicet quia voluntas Dei ad malum inclinari non potest, quia omnia a se vult

OPERATIO.

ORATIO.

ORDO.

ORDO

similiter; antiqua lex est ... 4. d. 24. q. 1. a. 1. q. 3. 2m.

67 Quamvis in hoc sacramento non sit aliquod materiale elementum, tamen ... non proprie materiam ... 4. d. 24. q. 1. a. 1. q. 4. 1m.

68 Definitio quam ... in ordine ponit: nam est quod ordo est signaculum quoddam Ecclesiae, per quod spiritualis potestas traditur ordinato, convenit ordini, secundum quod est Ecclesiae sacramentum 4. d. 24. q. 1. a. 1. q. 2. c.

69 Ordines Ecclesiae ... et distinguuntur secundum potestatem dispensandi sacramenta, non autem secundum distinctionem gratiae gratum facientis, quae non est de necessitate eorum 4. d. 24. q. 1. a. 1. q. 1. 2m — a. 2. q. 3. c.

70 Ordines Ecclesiae sunt multi, triplici de causa: scilicet ad commendationem sapientiae Dei, ad auxilium infirmitatis humanae et ad perfectum hominum ut omnes sint Dei cooperatores, quo sint diversis ... 4. d. 24. q. 2. a. 1. q. 1. c. Cg. 4. c° 74.

69 Diversi ordines Ecclesiae, non est divisio totius integralis, nec totius universalis, sed totius potestativi. Unde omnes sunt unum sacramentum, cuius plenitudo est tantum in sacerdotio 4. d. 24. q. 2. a. 1. q. 1. 2m.

70 Ordines Ecclesiae sunt septem, secundum septem respectus ad eucharistiam, non autem secundum gratias gratis datas, nec secundum actus hierarchicos 4. d. 24. q. 2. a. 1. q. 2. c. — Cg. 4. c° 74 — 75 — Opusc. 63, c° 8.

71 Omnes ordines Ecclesiae, secundum se sunt sacri; sed tantum tres sunt sacri ratione materiae sacrae, circa quam habent actum suum, scilicet sacerdotium, diaconatus et subdiaconatus 4. d. 7. q. 3. a. 1. q. 3. c. — d. 24. q. 2. a. 1. q. 3. c. — d. 37. q. 1. 1. c. — 4m — Cg. 4. c° 75.

72 In primitiva Ecclesia, erant tantum tres ordines, scilicet episcoporum, presbyterorum et ministrorum. 1a Tim. 3, proœ. — lect. 2. ...

73 In sacramento ordinis, confertur excellentia potestatis in ... 3m q. ... a. c.

74 Per quemlibet ordinem aliquis constituitur super plebem, in aliquo gradu potestatis ordinatae ad sacramentorum dispensationem immediate, vel mediate 4. d. 24. q. 1. a. 1. q. 1. c. — 3m — q. 3. c. — 2m. * Apostata 4. Character 11, 28, etc.

75 In sacramento ordinis, per quod homo fit dispensator ceterorum sacramentorum, confertur gratia gratum faciens et aliquid quasi in baptismo 4. d. 24. q. 1. a. 2. q. 1. c. — d. 25. q. 2. 1. c. 2. — Cg. 4. c° 74.

76 Ordines minores, ... habent super corpus Christi verum, non super mysticum, per quem confertur gratia 4. d. 7. q. 3. a. 1. q. 1. c.

ORDO

77 Oppositum videtur dicere 2 2. q. 44, 2. c. — Cg. 4. c° 74. 6. * Confirmatio 27. 34.

78 Omnis ordo in quantum sacramentum, ordinatur ad eucharistiam; non autem in quantum est officium quoddam 2 2. q. 40, 2. c. — 4. d. 24. q. 2. a. 2. q. 2. c. — 2m — d. 25. q. 2. a. 2. q. 2. c. — Cg. 4. c° 74. 6. * Gratia et Caritas 10.

79 In quolibet ordine certa dona Spiritus sancti dantur; licet consilia adaptentur 4. d. 24. L. * Diaconus 6.

80 Remota praeparatio susceptionis huius sacramenti fit per inferiores ordines. Non autem praeparatio proxima, sed per sacerdotem tantum 4. d. 24. q. 2. 2. 1m. * Excommunicatio 15. Fecunditas. Lectoratus et Poenitentia 15. Subdiaconus et Votum 16. 82.

81 Quilibet ordo quanto est dignior, tanto plures actus habet et propinquiores circa eucharistiam, quorum proximior est principalis 4. d. 24. q. 2. 2. c. — Cg. 4. c° 74 — 75.

82 Actus quatuor minorum ordinum, possunt exerceri per alios non ordinatos, sed non ex officio 4. d. 24. q. 2. 2. 9m.

83 Ordo datur contra ignorantiam, non quidem in suscipiente ordinem, sed quia suscipiens ordinem, profitetur, ut eum pellat a plebe 4. d. 24. q. 1. a. 2. q. 1. 1m.

84 Ordo datur contra ignorantiam, ut scilicet ordinati sint docti et sint doctores aliorum 4. d. 4. q. 3. a. 2. q. 3. 2m.

85 In septennio possunt dari omnes ordines minores. Subdiaconatus in tempore discretionis. Diaconatus circa vigesimum primum annum, praecipue in religiosis. Sacerdotium in vigesimo quinto anno. Episcopatus autem in trigesimo anno 4. d. 25. L. 6. * Confirmatio 26. 27. 34. Episcopus 7. 12. 16. 25.

86 Pueri ante annos discretionis, possunt licite ordinari ad quatuor ordines minores, non autem ad alios ordines. Et hoc propter praeceptum Ecclesiae; non autem ex necessitate ordinis 4. d. 7. q. 3. a. 2. q. 2. c. — d. 25. q. 2. a. 1. q. 2. c.

87 Ordines sacri possunt dari tantum in sabbatis quatuor temporum, et in sabbato ante dominicam de passione et vigilia resurrectionis. Sed Papa dat subdiaconatum in dominicis diebus et in festis praecipuis, in quibus episcopi dant quatuor minores 4. d. 25. L. 6.

88 Festa praecipua, in quibus episcopi dant quatuor ordines minores, pertinent ad diem dominicam 3m q. 83, 2, 3m.

89 Omnes minores ordines possunt simul eodem die dari; non autem duo ordines sacri; nec unus ordo minor cum ordine sacro 3m q. ... 2m — 4. d. 25. L.

90 Episcopi debent consecrari in die dom... licet in praecedenti die sint facti sacerd... d. 24. q. 3. a. 2. q. 2. b. 2 — d. 25. L.

91 Aliquis male suscipit ordines dupliciter; ...

ORDO.

ORGANUM.

SAINT-DENIS. — IMPRIMERIE [illegible]